

As this is a Dhamma text,
we request that it be treated with respect.
If you are finished with it,
please pass it on to others or
offer it to a monastery, school or public library.
Thanks for your co-operation.
Namo Amitabha!

《柬埔寨巴利文：巴利文實用工具書 Pakaraṇaviseso》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

Printed for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11E, 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Website: www.budaedu.org ; overseas@budaedu.org,

This book is for free distribution, it is not to be sold.

សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

Printed in Taiwan

CA085

CA085

បករណ៍សេសោ

Pakaraṇaviseso

បករណ៍សេសោ

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់អង្គការមូលនិធិវត្តបញ្ញាធិ

បោះពុម្ពចែកជាធម្មទាន

គ.ស. ២៥៦៣

គ.ស. ២០១៩

ធម្មបទដ្ឋកថាយ

បករណវិសេសោ

អាយស្មា ខ. វជិរញ្ញាណកយវង្សេន

លង្ការាមវាសិនា រថិតោ

សិរីសម្មតិវង្សេន មហាថេរេន

តព្វាសិនា សោធិតោ

២៤៨១

ពុទ្ធសកេ មុទ្ធិតោ បឋមេ វារេ

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់អង្គការមូលនិធិវត្ថុបញ្ញាដំ

បោះពុម្ពចែកជាធម្មទាន

ព.ស. ២៥៦៣

គ.ស. ២០១៩

និទស្សនកថា

សៀវភៅនេះ កើតឡើងដោយសារលោកអគ្គលេខាធិការ
នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ បានធ្វើលិខិតទៅសូមអារាធនាព្រះតេជ-
ព្រះគុណព្រះសិរីសម្មតិវង្ស អែម បាងហ្វាងសាលាបាលីជាន់
ខ្ពស់ អធិបតីក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក សូមឱ្យលោកចាត់លោក
អង្គណាមួយស្រង់យក អសាធារណសាម មនុស្ស ១, អសា-
ធារណសាម ស្រុក, ភ្នំ, ស្ទឹង, បឹង, ទន្លេ ។ ល ។ ១, ពាក្យ
ដែលពិបាកយល់ ១, គាថា ១ បាទខាងដើម ១, ពីព្រះ
ធម្មបទដ្ឋកថាទាំង ៨ ភាគយកមកធ្វើជាសៀវភៅមួយ ដោយ
ឡែកទុកជាបករណ៍ពិសេស ឬជាដឹកព្រះធម្មបទ, រាប់ថាជា
ព្រះធម្មបទភាគ ៩ សម្រាប់បែកលោកអ្នកដែលជាព្រះធម្មបទ
១ បប់ឱ្យ ១ សៀវភៅ ។

ព្រះតេជគុណ ក៏បានចាត់ឱ្យខ្ញុំទទួលភារៈនោះ, ខ្ញុំក៏
បានទទួលដោយគោរព តាំងពីថ្ងៃទី ១៩ មេ ឆ្នាំ ១៩៣៤, បាន
រៀបរៀង “ពាក្យដែលពិបាកយល់” នោះជា ២ បែប គឺជា
ភាសាមគធៈសុទ្ធមានប្រាប់របៀបវិគ្គហៈ, ធាតុ, បច្ច័យ, ដូច

អភិធានប្បវត្តិបិកា ១ បែប, ជាភាសាមគធៈ ប្រែជាខេមរៈមាន
 ប្រាប់វិគ្គហៈ, ធាតុ, បច្ច័យ, ដូចគ្នានឹងមគធៈសុទ្ធ ១ បែប ទាំង
 ពីរបែបនេះសុទ្ធតែជាសៀវភៅក្រាស់ជាទីបំផុត រហូតទាល់តែ
 មិនអាចនឹងនាំយកមកដាក់ក្នុងសៀវភៅនេះបាន ការដែលនាំ
 ឲ្យខកដំណើរយ៉ាងនេះដោយហេតុ ៣ ប្រការគឺ៖

ក- របៀបដែលខ្ញុំធ្វើនោះក្រាស់ហួសប្រមាណពេក នឹង
 ដកចោលខ្លះស្តាយ បំណាច់ខ្ញុំធ្វើហើយ គួរតែដាក់ទាំងអស់ ។

ខ- ក្រែងព្រះរាជបណ្ណាល័យមិនព្រមទទួលបោះដោយ
 ហេតុថា ក្រាស់ហួសពេក ។

គ- សៀវភៅនេះ បើព្រះរាជបណ្ណាល័យទទួលបោះហើយ
 ក្រែងមិនបានបែកឲ្យទទេបំពោះលោកអ្នកជាវធម្មបទ ១ បប់
 នឹងទៅជាទារថ្លៃដោយឡែកទៅវិញ ។

ហេតុទាំង ៣ នេះមកខ្ចាស់កាលណា ខ្ញុំក៏ដកយកទុក
 ១ បំណែកផ្សេងទៅ មិនបានដាក់មកក្នុងទីនេះផងឡើយ ។

ខ្ញុំនឹកស្តាយជាទីបំផុត ដោយហេតុដែលមិនបានដាក់បទ-
 ភាជនី ឬបទានុក្រម ប្រែសព្វក្នុងធម្មបទបប់សព្វគ្រប់មក

ក្នុងទីនេះ តែខ្ញុំនៅមានសង្ឃឹមថា បើឱកាសបើកឱ្យមិនយូរ
 ប៉ុន្មាន ច្បាប់ដែលបានធ្វើចំនួន ៤០ ០០០ (បួនម៉ឺន) ពាក្យ
 មានជារបៀបបងវិគ្គហៈ ប្រាប់ឈ្មោះ សមាស តទ្ធិត កិតកៈ
 (សាធនៈ) និងប្រាប់ធាតុ បច្ច័យ បែបរូបសិទ្ធិខ្លះ មានទាំង
 ពាក្យសម័យបុរាណ និងសម័យថ្មីគ្រប់យ៉ាងនោះ គង់បានឡើង
 កាន់ពុម្ពមិនខាន ព្រោះរបៀបនោះបានផ្ទេររួចទៅហើយ នៅតែ
 សរសេរសម្រេចទៀត តែការសរសេរមិនជាយូរប៉ុន្មានឡើយ ។

គំនរបុណ្យដែលបានកើតឡើង ដោយសារការរៀបរៀង
 សៀវភៅនេះ សូមបង្វែរជូនចំពោះបុព្វការីជនរបស់ខ្ញុំទាំងប៉ុន្មាន
 សូមលោកទាំងនោះទទួលយកដោយប្រិមប្រិយកុំបីខានឡើយ ។

វត្តលង្កា ក្រុងភ្នំពេញ ឃុំលេខ ៤

ធ្វើនៅ ១៤ កើតខែផល្គុណ ឆ្នាំជូតអដ្ឋស័ក ព្រះពុទ្ធសករាជ ២៤៧៩

ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៤ ហ្វេរីយេរ គ្រិស្តសករាជ ១៩៣៧ ។

អ៊ុក ជា វេជ្ជបណ្ឌិតយវង្ស

អាចារ្យបង្រៀនវេយ្យាករណ៍

នៅ

សាលាបាលីវេជ្ជបណ្ឌិត

បញ្ជីមាតិកា

មាតិកានុក្រម

ទំព័រ

រតនប្បនាម (វិគ្គហៈរូបទាំងបីបទ)	១
វិគ្គហៈព្រែកចេញជា ៣ បទ (ពុទ្ធប្បណាម)	៥
វិគ្គហៈព្រែកចេញជា ៣ បទ ធម្មប្បណាម	៦
វិគ្គហៈព្រែកចេញជា ៣ បទ សង្ឃប្បណាម	៧
សវិញ្ញាណកានំ អសាធារណនាមាទិ	៩
អវិញ្ញាណកានំ អសាធារណនាមាទិ	៧៥
វណ្ណនានំ អសាធារណនាមាទិ	១០៨
សុត្តានំ អសាធារណនាមាទិ	១១២
វត្ថុនំ អសាធារណនាមាទិ	១១៥
ជាតកានំ អសាធារណនាមាទិ	១៣២
គាថានំ បឋមបុទា	១៣៨
បទត្ថប្បកេតោ	១៧៥
ឯកចត្តាឡីសក្ខវិគ្គហោ	១៨៤
អវសានគាថា	២៤១

រតនប្បណាម

នមោ

តស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

នមោ

តស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

នមោ

តស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

វិគ្គហៈរូបទាំង ៣ បទ

ន) អត្ថនោ អត្ថំ នមតីតិ > នោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

បង្កោនមកនូវប្រយោជន៍ដើម្បីខ្លួន” ក. ក., អត្ថេ អត្ថានំ

នមតីតិ វា > នោ (អក្ខរោ) “ម្យ៉ាងទៀតថា (អក្ខរៈ) បង្កោន

នូវខ្លួនក្នុងប្រយោជន៍” ក. ក., នមិ-ធាតុ (បង្កោន), អ-បច្ច័យ ។

ម) មុនិតព្វោ : ញាតព្វោតិ > មោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ

គឺបណ្ឌិត) គប្បីដឹងគឺថាគប្បីចូលចិត្ត” កម្ម. កម្ម., មុនិ-ធាតុ

(ដឹង), រ-បច្ច័យ, មោទតិ ឯតេនាតិ > មោ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងរីករាយរបស់ពួកបណ្ឌិត” ក. ក., មុនិ-ធាតុ

(វិករាយ), រ-បច្ច័យ, មុយ្ហតិ ឯតេនាតិ វា > មោ (អក្ខរោ)
 “ម្យ៉ាងទៀតថា : (អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងវង្វេងនៃពួកជនខ្មៅ” ក. ករ.,
 មុហិ ធាតុ (គិតខុស), រ-បច្ច័យ ។

គ) តនោតិ : វិត្តាបតីតិ > តោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
 ផ្សាយទៅឆ្ងាយទូលាយ” ក.ក., តនិ-ធាតុ (ផ្សាយ), រ-បច្ច័យ
 (និព្វានំ) ចារំ តរន្តិ ឯតេនាតិ > តោ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ)ជាគ្រឿងឆ្លងទៅកាន់ត្រើយគឺព្រះនិព្វាន (នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ)
 ក. ករ., តរិ-ធាតុ (ឆ្លង), រ-បច្ច័យ ។

ស) សព្វត្តិលេសេ ជំសេតិ : ហីសតិ ឯតេនាតិ >
 សោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងកម្ចាត់បង់នូវកិលេសទាំង
 ពួង (នៃព្រះពុទ្ធ)” ក. ករ., សទ្ធិតិ : សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណំ
 បប្បោតិ ឯតេនាតិ > សោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿង
 ដល់នូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ (នៃព្រះពុទ្ធ)” ក. ករ., សទ្ធិ-ធាតុ
 (ដល់), រ-បច្ច័យ, សញ្ញតិ សត្តោ ឯតេនាតិ > សោ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងជាប់ជំពាក់នៃសត្វ” ក. ករ. ។

ក) អត្តនោ អត្ថេ ភជតិ : សេវតីតិ > ភោ (អត្តហេ)

“(អក្ខរៈ) គប់គីសេពន្ធវិប្បយោជន៍របស់ខ្លួន” ក.ក., ភជ-ធាតុ
(គប់, សេព), វ-បច្ច័យ ។

គ) និព្វានំ កច្ចតិ ឯតេនាតិ > ភោ (អត្តហេ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងទៅកាន់ព្រះនិព្វាន (នៃជន)” ក. ករ.,
កច្ចតិ : អត្តោ បវត្តតិ ឯតេនាតិ > ភោ (អត្តហេ) “(អក្ខរៈ)
ជាហេតុប្រព្រឹត្តទៅនៃប្រយោជន៍” ក. ករ., កម-ធាតុ (ដល់
ព្រម, ដល់, ប្រព្រឹត្តទៅ), វ-បច្ច័យ ។

វ) លោកានំ ហិតំ វទតិ ឯតេនាតិ > វោ (អត្តហេ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងពោល នូវសេចក្តីផ្តឹងផ្តើម ដល់សត្វលោក
(នៃព្រះពុទ្ធ) ក. ករ., វទ-ធាតុ (ពោល), វ-បច្ច័យ ។

អ) សព្វញ្ញំ អសតិ : បដ្ឋេតិ ឯតេនាតិ > អ

(អត្តហេ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងប្រាថ្នានូវសព្វញ្ញ (នៃព្រះ
ពោធិសត្វ) ក. ករ., អស-ធាតុ (ប្រាថ្នា), វ-បច្ច័យ
កិលេសេ អសតិ : ជំសេតិ ឯតេនាតិ វ > អ (អត្តហេ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងកម្ចាត់បង់នូវកិលេស (នៃជន)” ក. ករ.

អសី-ធាតុ (កម្ចាត់បង់), រ-បង្គុយ ។

១) សព្វញ្ញ រញ្ជតិ ឯតេនាតិ > រោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងត្រេកអរនូវសព្វញ្ញ (នៃពោធិសត្វ)” ក. ករ., រញ្ជ-ធាតុ (ត្រេកអរ), រ-បង្គុយ, អត្ថំ រតិ : អាទនាតិ ឯតេនាតិ > រោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងកាន់យកនូវប្រយោជន៍ (នៃជន) ក. ករ., រា-ធាតុ (កាន់យក), រ-បង្គុយ ។

២) សព្វបុញ្ញ ហនតិ : ខានតិ ឯតេនាតិ > ហោ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងសោយនូវបុណ្យទាំងពួង (នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ)” ក. ករ., ហនី-ធាតុ (ស៊ី), រ-បង្គុយ ។

៣) ទសចារមិយោ បញ្ញាយ ពុជ្ឈតិ ឯតេនាតិ > ពុ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹងនូវបារមីទាំង១០ ដោយប្រាជ្ញា (នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ)” ក. ករ., បរេ អត្ថំ ពុជ្ឈាបេតីតិ > ពុ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងជនដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងនូវប្រយោជន៍” ក. ក. អនុចរិតំ ពុជ្ឈតិ ឯតេនាតិ > ពុ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹងនូវអនុបរិត (នៃសត្វ
លោក)” ក. ករ., ពុដ-ធាតុ (ត្រាស់ដឹង, ដឹង), រ-បង្វ័យ ។

ឆ) ចតុស្ក អចាយេស្ក សត្តេ ជារតីតិ > ជោ

(សការោ) “(សភាវៈ) ទ្រទ្រង់នូវសត្វ មិនឱ្យធ្លាក់ចុះទៅ ក្នុង
អបាយទាំង ៤” ក.ក., ជរតិ : សត្តេ រត្តតិ ឯតេនាតិ > ជោ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងរក្សានូវសត្វ (នៃព្រះមាន
ជោគ)” ក.ករ., ជរ-ធាតុ (ទ្រទ្រង់, រក្សា), រ-បង្វ័យ ។

វិគ្គហៈញែកចេញជា ៣ បទ

ពុទ្ធបុណ្ណាម

ធម្មរតនំ វិភជេតីតិ > ភក្កា (សត្តា) “(ព្រះជាត្រូ)
ព្រះអង្គបែករលែកនូវកែវគឺធម៌” ក. ក., ភាកោ អស្ស អត្ថីតិ
វា > ភក្កា (សត្តា) “ម្យ៉ាងទៀតថា : (ព្រះជាត្រូ) ព្រះអង្គ
មានបំណែក(ឬ)មានជោគ” អត្ថិតទ្ធិត ។

បូជាវិសេសំ អរហតីតិ > អរហំ (សត្តា) “(ព្រះជាត្រូ)
ព្រះអង្គគួរនូវបូជាវិសេស” ក. ក., អរិដោ ហីសតិ : វិដាសេតីតិ វា >

អរហំ (សត្វា) “មួយវិញទៀតថា : (ព្រះជាគ្រូ) ព្រះអង្គ
បៀតបៀនគឺថាកម្ចាត់នូវសត្រូវគឺកិលេស” ក. ក. ។

សម្មា សាមញ្ញ ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ ពុជ្ឈតិ បរេសំ វា
ពោធិតីតិ > សម្មាសម្ពុទ្ធា (សត្វា) “(ព្រះជាគ្រូ) ព្រះអង្គ
ត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចទាំង ៤ ព្រះអង្គឯងដោយប្រពៃ ឬ ញ៉ាំង
ជនទាំងឡាយដទៃឱ្យត្រាស់ដឹងតាមផង” ។

ធម្មប្បណាម

ទីណាសវេហិ ភជិតព្វោ : សេរិតព្វោតិ > ភគវា (ធម្មោ)
“(ព្រះធម៌) គឺព្រះទីណាស្រពទាំងឡាយគប្បីគប់គឺថា គប្បី
សេព” កម្ម. កម្ម. ។

អរិសង្ខាតេ កិលេសេ ហីសតីតិ > អរហំ (ធម្មោ) “(ព្រះ
ធម៌) កម្ចាត់បង់នូវកិលេសគឺសីកលសត្រូវ” ក. ក. ។

សម្មា សាមញ្ញ ពុទ្ធន បដិវិជ្ឈិតព្វោតិ > សម្មាសម្ពុទ្ធា
(ធម្មោ) “មួយវិញទៀត (ព្រះធម៌) គឺព្រះពុទ្ធគប្បី
ចាក់ផ្ដុះចំពោះព្រះអង្គឯងដោយប្រពៃ” កម្ម. កម្ម. ។

សង្ខប្បនិរ្ហាត

ភកវន្តំ ភជតិ : បដិសេវតីតិ > ភកវា (សង្ខេប) “(ព្រះសង្ឃ) អ្នកគប្បនូវព្រះដ៏មានព្រះភាគ” ក. ក. ។

អក្កនក្ខិលំ អរហតីតិ > អរហំ (សង្ខេប) “(ព្រះសង្ឃ) អ្នកគួរនូវទិក្ខុណាទានដ៏លើស” ក. ក. ។

សម្មាសម្ពុទ្ធំ អនុពុជ្ឈតីតិ > សម្មាសម្ពុទ្ធោ (សង្ខេប)
“(ព្រះសង្ឃ) អ្នកត្រាស់ដឹងតាមនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ” ក. ក.,

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស សាវកោតិ វា > សម្មាសម្ពុទ្ធោ (សង្ខេប)
“ម្យ៉ាងទៀតថា : (ព្រះសង្ឃ) ជាសាវ័កនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ”
សាវកតទ្ធិត ។

សវិញ្ញាណកាង អសាធារណាមាជ

អកណ្ណនេត្តោ ព្រះរាជាព្រះអង្គមានព្រះនេត្រខ្មៅមិនមាន,
អ្នកមានភ្នែកមិនខ្មៅ ។

អក្កោសកការទ្វាជ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះអក្កោសកការទ្វាជៈ,
ការទ្វាជព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានកិរិយាជេវ ដោយប្រក្រតី,
ព្រាហ្មណ៍ ជាពូជវង្សនៃជនឈ្មោះការទ្វាជៈ អ្នកមានកិរិយាជេវ
ដោយប្រក្រតី ។

អត្ថិនត្តព្រាហ្មណោ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះអត្ថិនត្តៈ ។

អង្គុសក្កាហោ ហ្មនៃជីវីអ្នកកាន់យកនូវកង្វែរ ។

អង្គមកធកុរុរដ្ឋវាសីនំ នៃជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងដែន
ឈ្មោះអង្គៈនិងដែនឈ្មោះមគធៈនិងដែនឈ្មោះកុរុទាំងឡាយ ។

អង្គមកធជាសិនោ ជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងដែនឈ្មោះ
អង្គៈនិងដែនឈ្មោះមគធៈជាប្រក្រតីទាំងឡាយ ។

អង្គុលិមាលកោ ក្នុងព្រះបរិវេណឈ្មោះអង្គុលិមាលៈ ។

អង្គុលិមាលោ ព្រះបរិវេណឈ្មោះអង្គុលិមាលៈ ។

អចេលកេ នូវអចេលកៈទាំងឡាយ, នូវបព្វជិតអ្នកមាន
សំពត់មិនមានទាំងឡាយ ។

អជករបេតំ នូវប្រេតឈ្មោះអជិគរៈ, នូវអជិគរប្រេត,
នូវប្រេតមានក្បាលដូចជាក្បាលនៃពស់ថ្លាន់ ។

អជថាលោ ជនអ្នកបិញ្ចមនូវពពែ ។

អជាតសត្តកុមារោ កុមារឈ្មោះអជាតសត្ត ។

អញ្ញនសុកោ នាម (យក្ស) ឈ្មោះអញ្ញនសុភៈ ។

អញ្ញតិតិយសាវកា សាវ័កនៃតិរិយដទៃទាំងឡាយ, សាវ័ក
នៃអន្យតិរិយទាំងឡាយ ។

អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញប្បមុខេ មានព្រះប៉ែរៈឈ្មោះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈ
ជាប្រធាន ។

អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈ ។

អជរីនេរតាយ ដល់ទេវតាអ្នកអាស្រ័យនៅហើយក្នុងដងព្រៃ ។

អដ្ឋិស្សរោ នាម ឈ្មោះអដ្ឋិស្សរៈ (បច្ចេកពុទ្ធ) ។

អតុលំ នាម ឈ្មោះអតុលៈ (ឱបាសក) ។

អត្ថទត្ថត្ថេរសទិសេន ប្រាកដស្មើដោយព្រះប៉េរៈឈ្មោះ

អត្ថទត្ថៈ ។

អត្ថទស្សី ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមអត្ថទស្សី ។

អទិន្នបុព្វកោ នាម ឈ្មោះអទិន្នបុព្វកៈ (ព្រាហ្មណ៍) ។

អនត្ថបុច្ឆកព្រាហ្មណំ នូវព្រាហ្មណ៍អ្នកសួរនូវសេចក្តី

វិសាសមិនមែនជាប្រយោជន៍ ។

អនភិរតភិក្ខុ នូវភិក្ខុមិនមែនជាអ្នកច្រកអរក្រៃពេកហើយ,
នូវភិក្ខុអ្នកមិនច្រកអរក្រៃពេកហើយ, នូវភិក្ខុអ្នកអផ្សុកហើយ ។

អនាគាមិអរិយសាវកានំ នៃអរិយសាវ័កអ្នកដល់នូវ

អនាគាមិទាំងឡាយ ។

អនាគាមិឧបាសិកា ឧបាសិកាអ្នកដល់នូវអនាគាមិទាំងឡាយ ។

អនាគាមិត្ថេរំ នូវព្រះប៉េរៈអ្នកដល់នូវអនាគាមិ ។

អនាថបិណ្ឌិកប្បមុខា

មានសេដ្ឋីឈ្មោះអនាថបិណ្ឌិកជា

ប្រធាន ។

អនាថបិណ្ឌិកមហាសេដ្ឋីនា

គឺសេដ្ឋីធំឈ្មោះអនាថបិណ្ឌិក,

គឺសេដ្ឋីធំអ្នកមានជុំបាយដើម្បីជនអ្នកឥតទីពឹង ។

អនិត្តិកន្ធកុមារំ កុមារឈ្មោះអនិត្តិគន្ធនៈ ។

អនុជាតបុត្តា

នាម

ឈ្មោះថាអនុជាតបុត្រទាំងឡាយ,

ឈ្មោះថាកូនអ្នកកើតតាមទាំងឡាយ ។

អនុបុព្វសេដ្ឋីបុត្តោ នាម ឈ្មោះថាអនុបុព្វសេដ្ឋីបុត្រ ។

អនុវុទ្ធសក្កេន គឺសក្យៈឈ្មោះអនុវុទ្ធ ។

អនុវុទ្ធំ នូវសក្យៈឈ្មោះអនុវុទ្ធ, នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះអនុវុទ្ធ ។

អនេកវណ្ណនេវបុត្តោ ទេវបុត្រឈ្មោះអនេកវណ្ណៈ, ទេវបុត្រ

អ្នកមានសម្បត្តិមិនតែមួយ ។

អនោជាទេវីនាម ព្រះនាមអនោជាទេវី ។

អនោមត្ថេរោ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះអនោមៈ ។

អនោមទស្សី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមអនោមទស្សី ។

អនោមោ ភិក្ខុឈ្មោះអនោមា ។

អបរាជិតកហាបតិ គហបតិឈ្មោះអបរាជិត ។

អបរាជិតោ ទារកឈ្មោះអបរាជិត ។

អបរាជិតោ ឯវ ឆាម ឈ្មោះអបរាជិតដែរ ។

អបុត្តកសេដ្ឋី ឆ្ងវសេដ្ឋីឈ្មោះអបុត្តកៈ, ឆ្ងវសេដ្ឋីអ្នក

មានកូនតូចមិនមាន, ឆ្ងវសេដ្ឋីអ្នកមិនមានកូនតូច ។

អភយកុមារំ ឆ្ងវព្រះរាជកុមារឈ្មោះអភយ ។

អមិត្តោទទស្ស ឈ្មោះអមិត្តោទនៈ ។

អរតី មារធីតាឈ្មោះអរតី ។

អលសត្តោហេ ព្រះបេរៈអ្នកខ្ចីលប្រអូស ។

អលីនចិត្តំ ឆ្ងវព្រះរាជកុមារឈ្មោះអលីនចិត្ត ។

អលូកប្បរាជា ឆាម ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមអលូកប្បៈ ។

អវុទ្ធកោ (យក្ស) ឈ្មោះអវុទ្ធកៈ ។

អវរោជស្ស ឆាម ឈ្មោះអវរោជៈ ។

អវរោជោ ឆាម ឈ្មោះអវរោជៈ ។

អសីតិមហាថេរេ នូវព្រះបរិវារៈធំបំផុតសីបទាំងឡាយ ។

អសុរិន្ទោ អសុរជាកំពូល, អសុរជាធំជាងអសុរ ។

អស្សជិត្តេរោ ព្រះបរិវារៈឈ្មោះអស្សជី ។

អស្សជិបុនព្វសុកោ នូវភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះ
បុនព្វសុកៈទាំងឡាយ ។

អហិច្ឆតោ នាម ឈ្មោះអហិច្ឆតៈ ។

អហិបេតំ នូវអហិប្រេត, នូវប្រេតមានក្បាលដូចជាក្បាល
នៃពស់, នូវប្រេតមានអត្តភាពដូចជាអត្តភាពនៃពស់ ។

អាគន្ធកកិក្ខុនំ នៃអាគន្ធកកិក្ខុទាំងឡាយ, នៃភិក្ខុជា
អាគន្ធកៈទាំងឡាយ, នៃភិក្ខុអ្នកទើបមកដល់ទាំងឡាយ ។

អាជីវកោ អាជីវិក ។

អាណន្ទ ម្ចាស់ភិក្ខុឈ្មោះអាណន្ទ ។

អាណន្ទត្ថេរប្បមុខា មានព្រះបរិវារៈឈ្មោះអាណន្ទជាប្រធាន ។

អាណន្ទត្ថេរសទិសា ប្រាកដស្មើដោយព្រះបរិវារៈឈ្មោះអាណន្ទ ។

អាណន្ទត្ថេរំ នូវព្រះបរិវេណ្ឌៈអាណន្ទៈ ។

អាណន្ទសេដ្ឋិកាលេ ក្នុងកាលនៃខ្លួនជាសេដ្ឋីឈ្មោះអាណន្ទ ។

អាណន្ទសេដ្ឋី នូវសេដ្ឋីឈ្មោះអាណន្ទ ។

អាណន្ទោ នាម ឈ្មោះអាណន្ទៈ ។

អាយុវុឌ្ឍនកុមារោ កុមារឈ្មោះអាយុវុឌ្ឍនៈ ។

អារញ្ញកភិក្ខុហិ គឺភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងព្រៃទាំងឡាយ ។

អារញ្ញកា អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងព្រៃជាវត្ថុ ។

អារទ្ធវិបស្សកេ មានវិបស្សនាប្រារព្ធហើយ, មានប្រាជ្ញា
ជាគ្រឿងឃើញច្បាស់ប្រារព្ធហើយដោយប្រក្រតី ។

អាឡវិកោ អ្នកនៅក្នុងក្រុងអាឡវី ។

អាឡវិវាសិនោ ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងអាឡវីទាំងឡាយ,
ជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងអាឡវីជាប្រក្រតីទាំងឡាយ ។

អាឡារុទ្ធកានំ នៃតាបសឈ្មោះអាឡារៈនិងតាបសឈ្មោះ
ឧទ្ធកៈទាំងឡាយ ។

ឥន្ទកោ ឈ្មោះឥន្ទកៈ (ទេវបុត្រ) ។

ឥន្ទបដិមា ឆ្ងវប្រៀបនៃព្រះឥន្ទទាំងឡាយ ។

ឥស្វីសំ ឆ្ងវតាបសឈ្មោះឥស្វីសៈ ។

ឧក្កុណ្ឌាតភិក្ខុ ភិក្ខុអ្នកអង្ស្យកហើយ ។

ឧត្តនករវាសី អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងឧត្តៈជាប្រក្រតី ។

ឧត្តសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះឧត្តៈ, សេដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះឧត្តៈ ។

ឧត្តសេនសេដ្ឋិបុត្តំ ឆ្ងវសេដ្ឋិបុត្រឈ្មោះឧត្តសេនៈ ។

ឧត្តសេនំ ឆ្ងវសេដ្ឋិបុត្រឈ្មោះឧត្តសេនៈ ។

ឧក្កោ ឆាម ឈ្មោះឧត្តៈ ។

ឧបកំ ឈ្មោះឧបកៈ ។

ឧបតិស្សបរិព្វាជកោ បរិព្វាជកឈ្មោះឧបតិស្សៈ ។

ឧបតិស្សមាណាវស្ស ណែមាណាឈ្មោះឧបតិស្សៈ ។

ឧបតិស្សោ ឈ្មោះឧបតិស្សៈ ។

ឧបនន្ទំ ឆ្ងវភិក្ខុឈ្មោះឧបនន្ទៈ ។

ឧបរិដ្ឋបច្ចេកពុទ្ធស្ស ដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធល្មោះឧបរិដ្ឋ: ។

ឧបរិដ្ឋោ នាម ល្មោះឧបរិដ្ឋ: ។

ឧបវាលោត្តរំ នូវព្រះបេរ:ល្មោះឧបវាលា: ។

ឧបសាឡកនាមាធំ នៃព្រាហ្មណ៍មានល្មោះថាឧបសាឡកៈ
ទាំងឡាយ, នៃព្រាហ្មណ៍មានល្មោះគឺឧបសាឡកៈទាំងឡាយ ។

ឧបសេនោ ល្មោះឧបសេន: ។

ឧចាលិ ម្ចាស់ភិក្ខុល្មោះឧបាលិ, ម្ចាស់ខ្នងព្រះកេស
ល្មោះឧបាលិ ។

ឧចាលិកប្បកសត្តមា មានខ្នងព្រះកេសល្មោះឧបាលិ
ជាជនទី៧ ។

ឧចាលិត្ថេហេ ព្រះបេរ:ល្មោះឧបាលិ ។

ឧចោសថកុលេ ក្នុងត្រកូលនៃជីវីល្មោះឧបោសថ: ។

ឧប្បលវណ្ណា ភិក្ខុនីល្មោះឧប្បលវណ្ណា ។

ឧប្បលវណ្ណាថេរី នូវព្រះបេរីល្មោះឧប្បលវណ្ណា ។

ឧប្បលោ នាម ឈ្មោះឧប្បលៈ ។

ឧត្ថរី នាម ឈ្មោះឧត្ថរី ។

ឧរុវេលកស្សតាទយោ មានព្រះបេរៈឈ្មោះឧរុវេលកស្សបៈ
ជាដើម ។

ឯកវិហារិត្ថរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះឯកវិហារី, នូវព្រះបេរៈ
អ្នកមានកិរិយានៅម្នាក់ឯងជាប្រក្រតី ។

ឯកុទានត្ថរំ នាម នូវព្រះបេរៈឈ្មោះឯកុទានៈ ។

ឯរាវណោ នាម (ជំរី) ឈ្មោះឯរាវណៈ ។

កកុសន្នំ ទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្នៈ ។

កកុសន្នាទយោ មានព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្នៈជាដើម ។

កកុសន្នោ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្នៈ ។

កក្ខាណោ ជាភិក្ខុឈ្មោះកក្ខាណៈ ។

កជាហក នៃបុរសឈ្មោះកជាហកៈ ។

កដ្ឋវាហនរាជា នាម ជាស្តេចទ្រង់ព្រះនាមកដ្ឋវាហនៈ ។

កណ្ណាកំ ឆ្ងរសេះឈ្មោះកណ្ណកៈ ។

កណ្ណាជិជាសទិសា ប្រាកដស្មើដោយកុមារឈ្មោះកណ្ណាជីសា ។

កបិលវត្ថុវាសិកេ អ្នកនៅក្នុងក្រុងកបិលវត្ថុ ។

កបិលោ ជាម ឈ្មោះកបិលៈ (ភិក្ខុ)។

កប្បកោ ជាម ឈ្មោះកប្បកៈ (ពាលីជ) ។

កប្បស្ស នៃតាបសឈ្មោះកប្បៈ ។

កម្ពលនាយកតិស្សោ សាមណេរឈ្មោះកម្ពលទាយកតិស្សៈ ។

កលាពុរាជភូតស្ស ជាស្តេចទ្រង់ព្រះនាមកលាពុកើតហើយ ។

កសកឧបាសកោ ឧបាសកអ្នកភ្ជួរ, ជនអ្នកភ្ជួរជាឧបាសក,
ឧបាសកភ្ជួរស្រែ ។

កស្សបទសពលោ ព្រះទសពលទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កស្សបពុទ្ធកាលេ ក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កស្សបពុទ្ធសាសនេ ក្នុងសាសនានៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
កស្សបៈ ។

កស្សបពុទ្ធា ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កស្សបសម្មាសម្ពុទ្ធកាលេ ក្នុងកាលនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់
ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កស្សបសម្មាសម្ពុទ្ធា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កស្សបោ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបៈ, កុមារឈ្មោះកស្សបៈ,
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ។

កាកបេតស្ស នៃកាកប្រេត, នៃប្រេតមានក្បាលដូចជា
ក្បាលនៃក្អែក ។

កាកវល្លិយោ សេដ្ឋីឈ្មោះកាកវល្លិយៈ ។

កាកោ ធាម ឈ្មោះកាកៈ (ខ្ញុំប្រុស) ។

កាលាមាតវំ នូវមាតានៃស្រីឈ្មោះកាលា ។

កាលាមាតេ នៃមាតានៃស្រីឈ្មោះកាលា ។

កាលា ស្រីឈ្មោះកាលា ។

កាលិដ្ឋេ នាកាលស្តេចក្នុងដែនឈ្មោះកាលិដ្ឋៈ ។

កាសិការញ្ញា គឺស្តេចក្នុងដែនឈ្មោះកាសិកៈ ។

កាសិរាជា ស្តេចក្នុងដែនឈ្មោះកាសី ។

កាឡកណ្ណំ នែមនុស្សកឡកណ្ណី, នែលោកអ្នកធ្វើនូវទី
នៅរបស់ខ្លួនឱ្យជាទីមានពណ៌ខ្មៅ, នែលោកអ្នកមានត្រចៀកខ្មៅ,
ម្ចាស់មនុស្សឥតបុណ្យ, នែមនុស្សចង្រៃ ។

កាឡត្ថេវ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះកឡៈ ។

កាឡំ នូវម្រឹគឈ្មោះកឡៈ ។

កាឡិ ម្ចាស់ស្រីឈ្មោះកឡី ។

កាឡិទាសិយា នែខ្ញុំស្រីឈ្មោះកឡី ។

កាឡី ធាម ឈ្មោះកឡី ។

កាឡីយក្ខិនិយា នែនាងយក្ខិនីឈ្មោះកឡី ។

កាឡទាយិត្តេហេ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះកឡទាយី ។

កាឡេន ឈ្មោះកឡៈ, គឺឧបាសកឈ្មោះកឡៈ ។

កាឡោ អាមាត្យឈ្មោះកឡៈ ។

កិកិស្ស ទ្រង់ព្រះនាមកិកិ ។

កិមិលោ សក្យៈឈ្មោះកិមិលៈ ។

កិសាកោតមី នាងកុមារិកាឈ្មោះកិសាកោតមី ។

កុក្កជមិត្តំ នាម ឈ្មោះកុក្កជមិត្ត ។

កុក្កជសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះកុក្កជៈ ។

កុដិកណ្ណសោលាត្ថេរស្ស នៃព្រះបេរៈឈ្មោះកុដិកណ្ណ-
សោលាៈ, នៃព្រះបេរៈឈ្មោះសោលាៈមានត្រចៀកយារ, -មានត្រចៀកខុប ។

កុណ្ឌាលកេសី នូវព្រះបេរីឈ្មោះកុណ្ឌាលកេសី ។

កុទ្ធាលកបណ្ឌិតោ នាម ឈ្មោះកុទ្ធាលកបណ្ឌិត ។

កុមារកស្សបោ ឈ្មោះកុមារកស្សបៈ, ជាព្រះបេរៈឈ្មោះ
កុមារកស្សបៈ ។

កុម្មយោសកសេដ្ឋី នូវសេដ្ឋីឈ្មោះកុម្មយោសកៈ ។

កុរុជ្ជស្ស ជាម្រឹគឈ្មោះកុរុជ្ជៈ, ជាប្រើស ។

កុរុជ្ជវាសិនោ ជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងដែនឈ្មោះកុរុ
ជាប្រក្រតីទាំងឡាយ ។

កុរុរាជា ស្ដេចជាធំក្នុងដែនឈ្មោះកុរុ ។

កុលុបកត្ថេរំ នូវព្រះបេរះអ្នកចូលទៅជិតកាន់ត្រកូល ។

កុសរាជសន្តតំ ជារបស់នៃស្ដេចទ្រង់ព្រះនាមកុសៈ ។

កុហកតាបសោ តាបសអ្នកកុហក, តាបសអ្នកញ៉ាំង
លោកឱ្យភិសវង់ ។

កេណិយោ ឈ្មោះកេណិយៈ (តាបស) ។

កេរដ្ឋតាមវាសិនោ ជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងស្រុកឈ្មោះកេរដ្ឋៈ
ជាប្រក្រតីទាំងឡាយ ។

កេរដ្ឋជេដ្ឋកបុត្តោ កូននៃព្រានសំណាញ់ជាធំបណ្តាប់ ។

កេសវតាបសោ នាម តាបសឈ្មោះកេសវៈ ។

កេសវោ ឈ្មោះកេសវៈ ។

កេសិ នៃតាបសឈ្មោះកេសី, នៃតាបសឈ្មោះកេសវៈ ។

កោកំ នាម ឈ្មោះកោកៈ ។

កោកាលិកោ ភិក្ខុឈ្មោះកោកាលិកៈ ។

កោណ្ឌញ្ញោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកោណ្ឌញ្ញៈ ។

កោណ្ឌាធានត្ថំ ន្ទវព្រះបើរះឈ្មោះកោណ្ឌធានៈ ។

កោណ្ឌាធានោ ព្រះបើរះឈ្មោះកោណ្ឌធាន ។

កោតុហលិកោ បុរសឈ្មោះកោតុហលិកៈ, បុរសអ្នកមាន
សេចក្តីភ្ញាក់ផ្អើលជាប្រក្រតី ។

កោនាគមនពុទ្ធោ, កោនាគមនោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
កោនាគមនៈ ។

កោមារភទ្ធោ ជាកោមារភត្យ, មានភារៈជាអ្នកគឺស្តេចបិញ្ចីម
ហើយដោយភារៈជាកុមារ, អ្នកគឺព្រះរាជកុមារបិញ្ចីមហើយ ។

កោលិតបរិព្វាជកោ បរិព្វាជកឈ្មោះកោលិតៈ ។

កោលិតមាណវស្ស តែមាណាធជឈ្មោះកោលិតៈ ។

កោលិតោ បរិព្វាជកឈ្មោះកោលិតៈ, ភិក្ខុឈ្មោះកោលិតៈ ។

កោលិយកម្មករា ជនអ្នកធ្វើនូវការងារតែស្តេចអ្នកនៅក្នុង
ក្រុងកោលិយៈទាំងឡាយ, កម្មករអ្នកក្រុងកោលិយៈទាំងឡាយ ។

កោលិយដីតា ដីតានៃជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោលិយៈទាំងឡាយ ។

កោលិយនគរវាសិនោ ជនអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងកោលិយៈ
ទាំងឡាយ ។

កោលិយា ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោលិយៈទាំងឡាយ ។

កោសម្ពិតសេដ្ឋី សេដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិត ។

កោសម្ពិតេ អ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិត ។

កោសម្ពិតវាសិនោ អ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិតតាមប្រក្រតី,
អ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិត, អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិតជាប្រក្រតី ។

កោសម្ពិតវាសិតិស្សត្ថេហ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះតិស្សៈអ្នកមានកិរិយា
នៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិតជាប្រក្រតី ។

កោសលនវិទូ បពិត្រព្រះបរមក្សត្រព្រះអង្គជាកំពូលនៃជន
ព្រះនាមកោសល ។

កោសលរញ្ជោ នៃស្តេចជាធំក្នុងដែនឈ្មោះកោសលៈ ។

កោសលរាជា ស្ដេចជាធំក្នុងដែនឈ្មោះកោសលៈ ។

កោសិយោ នាម ឈ្មោះកោសិយៈ (សេដ្ឋី) ។

ខន្តិវាទិភូតេ ជាតាបសឈ្មោះខន្តិវាទីកើតហើយ ។

ខាណុកោណ្ឌញ្ញត្ថេរំ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះខាណុកោណ្ឌញ្ញៈ ។

ខាណុកោណ្ឌញ្ញោ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះខាណុកោណ្ឌញ្ញៈ ។

ខុដ្ឋត្ថរា ភិក្ខុនីឈ្មោះខុដ្ឋត្ថរា ។

ខេមកំ នាម ឈ្មោះខេមកៈ (សេដ្ឋីបុត្រ) ។

ខេមំ នាម ឈ្មោះខេមា ។

ខេមា ភិក្ខុនីឈ្មោះខេមា ។

ខេមេ ម្ចាស់ភិក្ខុនីឈ្មោះខេមា ។

កណាដេដ្ឋក បពិត្រព្រះអង្គជាបម្បូងជាងគណៈ ។

កណាទេវបុត្តា នាម ឈ្មោះគណទេវបុត្រ ។

កណាចរិយ នាម បពិត្រព្រះអង្គជាអាចារ្យនៃគណៈ ។

កណ្ឌិកេនកថោរេ នូវចោរអ្នកទម្លាយនូវបង្ខំបទាំងឡាយ ។

កល្នាំ ស្វិទ្យាសបាលឈ្មោះគណៈ ។

កន្តិកត្ថេរស្ស ត្រៃប្រះបេរះអ្នករៀនស្វិតម្ហីរ ។

កន្ធកុមារោ នាម ឈ្មោះគន្ធកុមារ(សេដ្ឋី) ។

កន្ធានុបុត្តោ ទេវបុត្តអ្នកមានកិរិយារាំជាធម្មតា, ទេវបុត្រ
អ្នកបរិភោគស្វិអាហារមានក្លិន ។

កន្ធានុបុត្រ ស្វិកិរិយាបូជាតែទេវបុត្រឈ្មោះគន្ធានុបុត្រ ។

កន្ធានុបុត្រា ប្រជុំតែគន្ធានុបុត្រ: នឹងមនុស្សទាំងឡាយ ។

កន្ធានុបុត្រា ជាគន្ធានុបុត្រ:, ជាអ្នកបរិភោគស្វិអាហារមានក្លិន,
ជាអ្នកមានកិរិយារាំជាធម្មតា ។

កន្ធានុបុត្រា សេដ្ឋីឈ្មោះគន្ធានុបុត្រ: ។

កន្ធានុបុត្រា នាម ឈ្មោះគន្ធានុបុត្រ: ។

កន្ធានុបុត្រា ស្វិក្ខន្ធនៃនាយគោយាតក:, ស្វិក្ខន្ធនៃ
ជនអ្នកសម្លាប់ស្វិគោ ។

កន្ធានុបុត្រា នាយគោយាតក:, ជនអ្នកសម្លាប់ស្វិគោ ។

កន្ធានុបុត្រា ព្រះអង្គជាគោតមគោត្ត, ព្រះអង្គជាគោត្រតែ
ជនឈ្មោះគោតម: ។

កោតមសាវកា សាវ័កនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធច្រៀនព្រះនាមកោតម
ទាំងឡាយ ។

កោតម៍ ជាគោតម, ឈ្មោះគោតម, ជាពូជពង្សនៃជនឈ្មោះ
គោតម, ជាកូនចៅនៃជនឈ្មោះគោតម ។

កោតមី នាម ឈ្មោះកោតមី ។

កោតមោ ឈ្មោះគោតមៈ ។

កោតិកត្ថេរស្ស នៃព្រះបរិវៈឈ្មោះគោតិកៈ ។

កោតិកោ ភិក្ខុឈ្មោះគោតិកៈ ។

យរណី នាម ឈ្មោះថាយរណី ។

យោសកនេវបុត្តោ ទេវបុត្រឈ្មោះយោសកៈ ។

យោសកសេដ្ឋិនោ នៃសេដ្ឋីឈ្មោះយោសកៈ ។

យោសកោ កុមារឈ្មោះយោសកៈ ។

ចក្កបាលត្ថេរស្ស នៃព្រះបរិវៈឈ្មោះចក្កបាលៈ ។

ចន្ទកុមារោ កុមារឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចន្ទនេវបុត្តំ នូវទេវបុត្រឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចន្ទបទុមា នាម ឈ្មោះចន្ទបទុមា ។

ចន្ទវតី នាម ឈ្មោះចន្ទវតី ។

ចន្ទំ នូវព្រះចន្ទ, នូវទេវបុត្រឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចន្ទាកត្តេរំ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះចន្ទាកៈ ។

ចន្ទាកោ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះចន្ទាកៈ ។

ចន្ទិមសុរិយា ព្រះចន្ទនិងព្រះអាទិត្យទាំងឡាយ ។

ចន្ទោ ព្រះចន្ទ, ទេវបុត្រឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចាតុម្មហារាជិកេហិ ដោយទេវតាអ្នកនៅក្នុងទេវលោក

ឈ្មោះចាតុម្មហារាជិកទាំងឡាយ ។

ចាលា បួនស្រីឈ្មោះចាលា ។

ចាលិកាយ ឈ្មោះចាលិកា ។

ចិញ្ចមាណវិកំ នូវបរិញ្ញាជីកាឈ្មោះចិញ្ចមាណវិកា ។

ចិត្តកហបតី នូវគហបតីឈ្មោះចិត្តៈ ។

ចិត្តហត្ថ ម្ចាស់ភិក្ខុឈ្មោះចិត្តហត្ថៈ ។

ចិត្តហត្ថត្ថេរំ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះចិត្តហត្ថៈ ។

ចិត្តោ ឈ្មោះចិត្តៈ ។

ចិត្តាមណី ជាម ឈ្មោះចិត្តាមណី (សេដ្ឋីជាយា) ។

ចុន្ទសាមណោរោ ជាម សាមណោរឈ្មោះចុន្ទៈ, ឈ្មោះ
ថាវីសាមណោរឈ្មោះចុន្ទៈ ។

ចុន្ទសូករិកំ ជាម ឈ្មោះចុន្ទសូករិកៈ ។

ចុន្ទោ ឈ្មោះចុន្ទៈ ។

ចូឡអនាថវិណ្ឌាកសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះចូឡអនាថវិណ្ឌិកៈ ។

ចូឡអនាថវិណ្ឌាកស្ស នែសេដ្ឋីឈ្មោះចូឡអនាថវិណ្ឌិកៈ ។

ចូឡកន្តោវាសិកោ អន្តោវាសិកនែសេដ្ឋីឈ្មោះចូឡកៈ ។

ចូឡកាឡឧចាសកំ នូវឧបាសកឈ្មោះចូឡកាឡៈ ។

ចូឡកាឡត្ថេរោ ព្រះបេរៈឈ្មោះចូឡកាឡៈ ។

ចូឡកាឡមហាកាឡេ នូវកុដ្ឋិម្ពិកៈឈ្មោះចូឡកាឡៈនិង
កុដ្ឋិម្ពិកៈឈ្មោះមហាកាឡៈទាំងឡាយ ។

ចូឡកាឡោ កុដ្ឋិម្ពិកៈឈ្មោះចូឡកាឡៈ ។

ចូឡនុត្តហបណ្ឌិតកាលេ ក្នុងកាលនៃភិក្ខុកំឡោះនោះ
ជាបណ្ឌិតឈ្មោះចូឡធនុត្តហៈ ។

ចូឡនុត្តហបណ្ឌិតស្ស ដែលបណ្ឌិតឈ្មោះចូឡធនុត្តហៈ ។

ចូឡនុត្តហបណ្ឌិតភូតេ ជាកុមារឈ្មោះចូឡធនុត្តហៈ កើតហើយ ។

ចូឡបន្តកត្តេវំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះចូឡបន្តកៈ ។

ចូឡបន្តកស្ស ដែលទារកឈ្មោះចូឡបន្តកៈ ។

ចូឡចាលោ ឥតិ ថាវីកុមារឈ្មោះចូឡបាលៈដូច្នេះ ។

ចូឡមាគណ្ឌាយំ នូវព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះចូឡមាគណ្ឌាយៈ ។

ចូឡរាជេរមុត្តោ ទេវីបុត្រឈ្មោះចូឡរាជៈ ។

ចូឡរោហិតោ នាម ឈ្មោះចូឡរោហិតៈ ។

ចូឡសារី នាម ឈ្មោះចូឡសារី ។

ចូឡសុភទ្ធីំ នូវធីតាឈ្មោះចូឡសុភទ្ធា ។

ចូឡសុមនោ បុត្រឈ្មោះចូឡសុមនៈ ។

ចូឡេកសាជកព្រាហ្មណំ នូវព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះចូឡេក-

សាជិកៈ ។

ចូឡេកសាដកោ នាម ឈ្មោះចូឡេកសាដិកៈ ។

ឆត្តចាណិឧចាសកំ នូវឧបាសកឈ្មោះឆត្តបាណិ ។

ឆត្តចាណិ នាម ឈ្មោះឆត្តបាណិ ។

ឆន្ទត្ថេរំ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះឆន្ទៈ ។

ឆន្ទសហាយោ មានអាមាត្យឈ្មោះឆន្ទៈជាសម្លាញ់, មាន
អាមាត្យឈ្មោះឆន្ទៈជាគូកន ។

ឆន្ទំ ញ៉ាំងអាមាត្យឈ្មោះឆន្ទៈ ។

ឆព្វក្តិយេ អ្នកប្រាប់ទៅដោយពួកនៃភិក្ខុ ៦, អ្នកមានក្នុងពួក
នៃភិក្ខុ ៦ ។

ជជិលកុមារស្ស ដើម្បីកុមារឈ្មោះជជិលៈ ។

ជជិលព្រាហ្មណំ នូវព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះជជិលៈ ។

ជជិលសេដ្ឋី នាម ឈ្មោះជជិលសេដ្ឋី ។

ជជិលោ កុមារឈ្មោះជជិលៈ, សេដ្ឋីឈ្មោះជជិលៈ ។

ជនបទកល្យាណិយា ដល់គាងសុន្ទរីអ្នកមានលម្អគឺបុគ្គល
គប្បីរាប់ក្នុងជនបទ, អ្នកល្អក្នុងជនបទ ។

ជម្ពុក វៃអាជីវកល្លោះជម្ពុកៈ, វៃវៃចបក ។

ជម្ពុកវាទេន ដោយវាទៈថាវៃអាជីវកល្លោះជម្ពុកៈ, ដោយ
កិរិយាពេលថាវៃវៃចបក ។

ជម្ពុកាជីវកំ នូវអាជីវកល្លោះជម្ពុកៈ ។

ជម្ពុទីបវាសិនោ ជនអ្នកនៅក្នុងជម្ពុទីបទាំងឡាយ ។

ជុល្លោ អាមាត្យល្លោះជុល្លាៈ ។

ដោតិកត្រូវ នូវព្រះបេរៈល្លោះដោតិកៈ ។

ដោតិកសេដ្ឋី នាម ល្លោះដោតិកសេដ្ឋី ។

ដោតិកោ កុមារល្លោះដោតិកៈ ។

ដោតិយាទីនំ មានសេដ្ឋីល្លោះដោតិយៈជាដើម ។

ដោតិយោ សេដ្ឋីល្លោះដោតិយៈ ។

តក្កសីលកាមិសត្តវាហំ នូវពាណិជ្ជអ្នកនាំទៅនូវពួកអ្នកទៅ
កាន់ក្រុងតក្កសីលា ។

តករសិទិបច្ចេកពុទ្ធំ នូវព្រះបច្ចេកពុទ្ធល្លោះតករសិទី ។

តណ្ហា នូវមារធីតាល្លោះតណ្ហា ។

តណ្ហា មារជីតាល្មោះតណ្ហា ។

តម្ពនាបិកោរយាជកំ នូវបុរសអ្នកសម្លាប់នូវចោរឈ្មោះ
តម្ពនាបិកៈ, នូវបុរសអ្នកសម្លាប់នូវចោរអ្នកមានចង្កូមដីក្រហម,
នូវបុរសអ្នកសម្លាប់នូវចោរអ្នកមានពុកបង្កាក្រហម ។

តាបនា នាម ឈ្មោះតាបនា ។

តិស្ស ម្ចាស់ភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈ ។

តិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះតិស្សៈ ។

តិស្សសទិសា ប្រាកដស្មើដោយភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈ ។

តិស្សោ ព្រះពុទ្ធព្រះនាមតិស្សៈ, ៣ ។

តុច្ឆហោបិល ម្ចាស់ភិក្ខុឈ្មោះតុច្ឆហោបិលៈ, ម្ចាស់ភិក្ខុអ្នក
កាន់យកនូវស្លឹករឹតទទេ ។

តុណ្ហិលោវាទំ នូវវាទៈនៃជ្រូកឈ្មោះតុណ្ហិលៈ ។

នត្តោ ឈ្មោះទត្តៈ ។

នព្វោ ឈ្មោះទព្វៈ ។

នមិឡមន្ទនេ នាកាលកិរិយាញាំញីនូវស្តេចទមិឡៈ ។

ទសពលំ នូវព្រះទសពល, នូវព្រះពុទ្ធព្រះអង្គមានកម្លាំង ១០ ។

នារុច្ឆិយត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះទារុច្ឆិយៈ, នូវព្រះបេរះអ្នក
ស្លៀកនូវសំពត់គឺជនក្រុងហើយដោយសំបកឈើ ។

ទិសាចាមោក្ខាចរិយស្ស នៃអាចារ្យជាប្រធានក្នុងទិស ។

ទិសាមុខោ នាម ឈ្មោះទិសមុខៈ ។

ទីយកាវាយនស្ស នាម ឈ្មោះទីយកាវាយនៈ ។

ទីយនខបរិព្វាជកស្ស ដល់បរិព្វាជកឈ្មោះទីយនខៈ ។

ទីយលម្ពិកាសិនោ អ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះទីយលម្ពិកៈ ។

ទីយារុកុមារោ កុមារឈ្មោះទីយារុ ។

ទីយីតិស្ស ឈ្មោះទីយីតិ ។

ទីបង្គ្រទសពលស្ស នៃព្រះទសពលទ្រង់ព្រះនាមទីបង្គ្រ ។

ទីបង្គ្រចាទមូលេ ទៀបប្រទេសជាទីតម្កល់នៃព្រះបាទនៃព្រះពុទ្ធ
ទ្រង់ព្រះនាមទីបង្គ្រ, ទៀបទីជិតនៃព្រះបាទនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមទីបង្គ្រ ។

ទុដ្ឋតាមណីរញ្ជោ វៃព្រះរាជាព្រះនាមទុដ្ឋតាមណី ។

នេវទត្ថបត្ថិកោ អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ថៈ ។

នេវទត្ថំ ស្វរិសក្យៈឈ្មោះទេវទត្ថ, ស្វរិព្រះបេរៈឈ្មោះទេវទត្ថ ។

នេវិលោ នាម ឈ្មោះទេវិលៈ ។

នេវហិតព្រាហ្មណស្ស វៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះទេវហិតៈ ។

ធនញ្ចយសេដ្ឋិនោ វៃសេដ្ឋីឈ្មោះធនញ្ចយៈ ។

ធនញ្ចយេ នាកាលសេដ្ឋីឈ្មោះធនញ្ចយៈ ។

ធនញ្ចានី នាម ឈ្មោះធនញ្ចានី ។

ធនចាលកោ ឈ្មោះធនបាលកៈ ។

ធនចាលេ ក្នុងជីវីឈ្មោះធនបាលៈ ។

ធម្មទស្សី ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមធម្មទស្សី ។

ធម្មទិន្នំ ឈ្មោះធម្មទិន្នា ។

ធម្មទិន្នាត្ថេវី នាម ឈ្មោះធម្មទិន្នាត្ថេវី ។

ធម្មទិន្នា នាម ឈ្មោះធម្មទិន្នា ។

ធម្មបទភាណាភមហាតិស្សត្ថេរេន ដោយព្រះបេរះឈ្មោះ
មហាតិស្សៈអ្នកសូត្រនូវចំណែកជាគ្រឿងដល់នៃធម៌ ។

ធម្មភិក្ខុតោ ឈ្មោះធម្មភិក្ខុតៈ, អ្នករក្សាហើយនូវធម៌, អ្នកមាន
ធម៌រក្សាហើយ ។

ធម្មសេនាបតិ លោកជាសេនាបតីព្រោះធម៌ ។

ធម្មារាមត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះធម្មារាមៈ ។

ធម្មារាមសទិសេន ប្រាកដស្មើដោយភិក្ខុឈ្មោះធម្មារាមៈ។

ធម្មិកឧបាសកំ នូវឧបាសកឈ្មោះធម្មិក, នូវឧបាសកអ្នក
ប្រកបក្នុងធម៌, នូវឧបាសកអ្នកស្ថិតនៅក្នុងធម៌ ។

ធម្មិកត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះធម្មិកៈ ។

នង្គ័លក្ខដត្ថេរ នៃព្រះបេរះឈ្មោះនង្គ័លក្ខដៈ ។

នង្គ័លក្ខដត្ថេរោ ព្រះបេរះឈ្មោះនង្គ័លក្ខដៈ ។

នន្ទកុមារស្ស នៃកុមារឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទកោចាលកោ តាយគោបាលឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទបណ្ឌិតោ ជាបណ្ឌិតឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទមាលារោ មាលាឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទមាតា ជាមាតាដែលកុមារឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទំ ស្ត្រីព្រះបេរៈឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទិយំ ស្ត្រីមាលាឈ្មោះនន្ទិយៈ ។

នន្ទោ នាម ឈ្មោះនន្ទៈ ។

នលសាកិយា នាម ឈ្មោះនលសាកិយៈ ។

នាគសេនត្ថេរេន គឺព្រះបេរៈឈ្មោះនាគសេនៈ ។

នារោ ព្រះពុទ្ធច្រង់ព្រះនាមនារទៈ, អាមាត្យឈ្មោះនារទៈ,

តាបសឈ្មោះនារទៈ ។

នាឡាតិវិហត្តិនោ ដែលជីវីឈ្មោះនាឡាតិវី ។

នាឡាតិវី ស្ត្រីជីវីឈ្មោះនាឡាតិវី ។

និគមកាមតិស្សេន ឥវ ដូចជាភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈអ្នកនៅក្នុងស្រុក
ជិតនិគម, ដូចជាភិក្ខុឈ្មោះនិគមកាមតិស្សៈ ។

និគមតាមវាសីតិស្សស្ស ផែតិកុឈ្មោះតិស្សៈអ្នកនៅក្នុងស្រុក
ជិតនិគម។

និគមតិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះនិគមតិស្សៈ ។

និគមតិស្សោ ព្រះបេរៈឈ្មោះនិគមតិស្សៈ ។

និក្រោធមិករាជា ម្រឹគជាស្តេចឈ្មោះនិក្រោធធ, ស្តេច
នៃម្រឹគឈ្មោះនិក្រោធធ ។

និក្រោជំ នូវម្រឹគឈ្មោះនិក្រោធធ ។

និសក ផែតិកុឈ្មោះនិសកៈ ។

និសកត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះនិសកៈ ។

និសកោ ភិកុឈ្មោះនិសកៈ ។

បញ្ចក្កនាយកំ ឈ្មោះបញ្ចក្កនាយកៈ, អ្នកឱ្យនូវទានដ៏លើស
៥ យ៉ាង ។

បញ្ចវគ្គិយានំ អ្នកមានពួក ៥, អ្នកមានក្នុងពួកផែតិកុ ៥,
អ្នកត្រាប់ទៅដោយពួកផែតិកុ ៥ ។

បញ្ចសិខកន្ធានេវបុត្តំ នូវទេវបុត្រអ្នកមានកិរិយាប្រៀង
ជាធម្មតាឈ្មោះបញ្ចសិខៈ ។

បញ្ចសិខោ ឈ្មោះបញ្ចសិខៈ, អ្នកមានជុំក ៥, អ្នក
មានកំប៉ោយ ៥ ។

បដាចារា ភិក្ខុនីឈ្មោះបដាចារា ។

បដាចារាធមេន ដោយឈ្មោះថាបដាចារា, ដោយឈ្មោះ
គឺបដាចារា ។

បដាចារេ វ័ស្សីឈ្មោះបដាចារា ។

បណ្ឌិតនារកោ ទារកឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បណ្ឌិតសាមណេវំ ឆ្លូវសាមណេរឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បណ្ឌិតោ សាមណេរឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បណ្ឌិតនាគរញ្ញា ដោយនាគជាស្តេចឈ្មោះបណ្ឌិត,
ដោយស្តេចនៃនាគឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បណ្ឌិតោ នាម ឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បតិបូជិកំ នាម ឈ្មោះបតិបូជិកា ។

បទុមុត្តរកាលស្មី ក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ។

បទុមុត្តរចាទមូលេ ទៀបប្រទេសជាទីតម្កល់នៃព្រះបាទ
នៃព្រះពុទ្ធព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ។

បទុមុត្តរពុទ្ធកាលេ ក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
បទុមុត្តរៈ ។

បទុមុត្តរពុទ្ធា ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ។

បទុមុត្តរសត្តារា គឺព្រះសាស្តាទ្រង់ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ។

បទុមុត្តរោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ។

បទុមោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបទុមៈ ។

បដានកម្មិកតិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះបដានកម្មិកតិស្សៈ,
នូវព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈ អ្នកប្រកបក្នុងអំពើ គឺសេចក្តីព្យាយាម
ជាគ្រឿងតម្កល់ទុកទៅ ។

បដានិកតិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះបដានិកតិស្សៈ ។

បញ្ញារាសីតិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះបញ្ញារាសីតិស្សៈ,
នូវព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈ អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងញកនៃភ្នំជាប្រក្រតី ។

បរទត្ថបដីវិនោ អ្នកមានកិរិយាចូលទៅជិតអាស្រ័យនូវទាន
 ដែលជនដទៃឱ្យហើយរស់នៅជាប្រក្រតី, ឮកប្រេតអ្នកចូលទៅជិតអាស្រ័យ
 នូវទានដែលជនដទៃឱ្យហើយរស់នៅ ។

បរន្តរោ នាម ឈ្មោះបរន្តបៈ ។

បសាទពហុលំ ឈ្មោះបសាទពហុលៈ, អ្នកមានសេចក្តីជ្រះ
 ថ្លាប្រព្រឹត្តទៅច្រើន, អ្នកប្រព្រឹត្តទៅច្រើនដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា ។

បសេនទិកុមារោ កុមារឈ្មោះបសេនទិ ។

បសេនទិកោសលេ នាកាលស្ដេចជាធំក្នុងដែនឈ្មោះ
 កោសលៈទ្រង់ព្រះនាមបសេនទិ ។

បសេនទិរាជា ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមបសេនទិ ។

ចាជិកំ នាម ឈ្មោះបាជិកៈ ។

ចាបេយ្យកេ អ្នកនៅក្នុងដែនឈ្មោះបាបេយ្យកៈ ។

ចាបិម នែមានមានបាប, ម្ចាស់មានមានកម្មដ៏លាមក,
 ម្ចាស់មានមានកម្មជាបាប ។

ចារិលេយ្យកហត្ថិនា គឺជំរឺឈ្មោះបារិលេយ្យកៈ ។

ចារេកំ នាម ឈ្មោះបារេកៈ ។

ចាល នៃកុដ្តិម្ពិកៈឈ្មោះបាលៈ ។

ចាលិត នៃបាលិតៈ ។

ចាលិតត្ថេរោ នាម ឈ្មោះបាលិតត្ថេរ ។

ចាលិតោ នាម ឈ្មោះបាលិតៈ ។

ចាលោ ព្រះបេរៈឈ្មោះបាលៈ ។

ចារិកសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះបារិកៈ ។

ចារេយ្យកេ អ្នកនៅក្នុងដែនឈ្មោះបារេយ្យកៈ ។

បិដ្ឋលេន គឺស្តេចឈ្មោះបិដ្ឋលៈ, គឺព្រះរាជាអ្នកមានព្រះ
នេត្រលឿង ។

បិណ្ឌចារិកត្ថេរោ ព្រះបេរៈអ្នកមានកិរិយាគ្រាប់ទៅដើម្បី
បិណ្ឌបាតជាវត្ថុ ។

បិណ្ឌចាតនាយកតិស្សោ សាមណេរឈ្មោះតិស្សៈអ្នកឱ្យ
នូវបិណ្ឌបាត ។

បិណ្ឌោលការទ្វាជស្ស ៃសព្វបែរឈ្មោះបិណ្ឌោលការទ្វាជៈ ។

បិយទស្សី ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបិយទស្សី ។

បិណ្ឌុវន្ត ៃភិក្ខុឈ្មោះបិណ្ឌុវច្ឆៈ ។

បិណ្ឌុវន្តោ ឈ្មោះបិណ្ឌុវច្ឆៈ ។

បិណ្ឌាតិកត្ថេរោ ព្រះបែរឈ្មោះបិណ្ឌាតិកៈ ។

បុក្កសាតិកុលបុត្តំ ឆ្លវកុលបុត្រឈ្មោះបុក្កសាតិ ។

បុក្កសាតិរាជា ជាស្តេចទ្រង់ព្រះនាមបុក្កសាតិ ។

បុណ្ណកសេដ្ឋីដីតាយ ៃដីតាសេដ្ឋីឈ្មោះបុណ្ណកៈ ។

បុណ្ណកោ សេដ្ឋីឈ្មោះបុណ្ណកៈ ។

បុណ្ណត្ថេរោ ព្រះបែរឈ្មោះបុណ្ណៈ ។

បុណ្ណមុខ ម្ចាស់សត្វតារៅឈ្មោះបុណ្ណមុខៈ, ែបុណ្ណមុខ,
ែអ្នកមានមុខដ៏ពេញ ។

បុណ្ណវឌ្ឍនកុមារោ នាម ឈ្មោះបុណ្ណវឌ្ឍនកុមារ ។

បុណ្ណសេដ្ឋីនោ ៃសេដ្ឋីឈ្មោះបុណ្ណៈ ។

បុណ្ណា ទាសីឈ្មោះបុណ្ណា ។

បុណ្ណា ខ្ញុំប្រសឈ្មោះបុណ្ណា, ភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណា ។

បុប្ផាហនោ សេះឈ្មោះបុប្ផាហនៈ ។

បុត្រោ សេះឈ្មោះបុប្ផៈ ។

បុស្សោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបុស្សៈ ។

បូតិកត្តតិស្សត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះបូតិកត្តតិស្សៈ ។

បូរណកស្សបស្ស នៃនិគ្រន្តឈ្មោះបូរណកស្សបៈ ។

ចោបិលំ នាម ឈ្មោះចោបិលៈ ។

ធុស្សុពុទ្ធកាលេ ក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមធុស្សៈ ។

ធុស្សោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមធុស្សៈ ។

ពន្ទុមោ ឈ្មោះពន្ទុមៈ, ទ្រង់ព្រះនាមពន្ទុមៈ ។

ពន្ទុលមល្លសេនាបតិស្ស នៃពន្ទុលមល្លសេនាបតី ។

ពន្ទុលមល្លំ នូវអ្នកចម្បាប់ឈ្មោះពន្ទុលៈ ។

ពន្ទុលសេនាបតិស្ស នៃសេនាបតីឈ្មោះពន្ទុលៈ ។

ពលាហនោ សេះឈ្មោះពលាហនៈ ។

ពលាហកអស្សរាជកុលេ

ក្នុងត្រកូលនៃស្ដេចនៃសេះ

ឈ្មោះពលាហកៈ ។

ពលោ សេះឈ្មោះពលៈ ។

ពហុធនសេដ្ឋី នាម ឈ្មោះពហុធនសេដ្ឋី ។

ពហុបុត្តិកំ ឈ្មោះពហុបុត្តិកា, អ្នកមានកូនច្រើន ។

ពហុបុត្តិកាត្ថេរី នាម ឈ្មោះពហុបុត្តិកាត្ថេរី, ឈ្មោះថា
ព្រះបេរីអ្នកមានកូនច្រើន ។

ពារាណសីវាសី អ្នកនៅក្នុងក្រុងពារាណសី, អ្នកនៅ
ក្នុងក្រុងពារាណសីតាមប្រក្រតី, អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងពារាណសី
ជាប្រក្រតី ។

ពារាណសីវាជា ព្រះរាជាធំក្នុងក្រុងពារាណសី ។

ពារាណសីសេដ្ឋិនោ នៃសេដ្ឋីក្នុងក្រុងពារាណសី ។

ពាហិយោ បុរសឈ្មោះពាហិយៈ ។

ពាហិយទារុទ្ធិរិយំ នូវបុរសអ្នកស្លៀកនូវសំពត់ដែលក្រុង
ហើយដោយសម្បកឈើឈ្មោះពាហិយៈ, នូវបុរសឈ្មោះពាហិយៈ
អ្នកស្លៀកនូវសំពត់ដែលគេក្រុងហើយដោយស្បូវ ។

តិម្ពិសាររញ្ជោ ដល់ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមពិម្ពិសារ ។

តិម្ពិសារោ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមពិម្ពិសារ ។

តិលង្គការទ្វាដោ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះពិលង្គការទ្វាជិ ។

ពុទ្ធយោសោតិ ថាពុទ្ធយោសះដ្ឋិច្ឆេះ ។

ពុទ្ធវិសា បិតាសៃព្រះពុទ្ធ, ជាបិតាសៃព្រះពុទ្ធ ។

ពុទ្ធមាតាបិតុនំ សៃមាតានិងបិតាសៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

ពុទ្ធមាមកោ អ្នកមានសេចក្តីរាប់អានថាព្រះពុទ្ធដារបស់នៃអញ ។

ពេលដ្ឋសីសំ នូវព្រះបេរះឈ្មោះពេលដ្ឋសីសះ ។

ពោធិរាជកុមារំ នូវរាជកុមារឈ្មោះពោធិ ។

ពោធិសត្តភូតស្ស ជាព្រះពោធិសត្វកើតហើយ ។

ពោធិសត្តោ ព្រះពោធិសត្វ, ជនអ្នកជាប់នៅក្នុងញាណឈ្មោះពោធិ,
ជនដែលនឹងបានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធ ។

ព្រហ្មទត្តោ នាម ទ្រង់ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ។

ភកុត្តោស្ស ដល់ព្រះបេរះឈ្មោះភកុ ។

ភក្កំ ស្វក្យសក្យៈឈ្មោះភក្ក ។

ភត្តភតិកាសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះភត្តភតិកៈ ។

ភត្តភតិកោ បុរសឈ្មោះភត្តភតិកៈ, បុរសអ្នកធ្វើស្វក្យការ
ឈ្នួលព្រោះភត្ត ។

ភន្ទវត្តិយកុមារេ ស្វកុមារមានពួកដ៏បម្រើនាំឯឡាយ, ស្វ
កុមារអ្នកត្រាប់ទៅដោយពួកនៃកុមារដ៏បម្រើនាំឯឡាយ ។

ភន្ទវត្តិយា ឈ្មោះភន្ទវត្តិយៈ, អ្នកមានពួកដ៏បម្រើន, អ្នក
ត្រាប់ទៅដោយពួកដ៏បម្រើន ។

ភទ្ទិយេ អ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះភទ្ទិយៈ ។

ភទ្ទិយោ សក្យៈឈ្មោះភទ្ទិយៈ ។

ភទ្ទិយប្បមុខេហិ មានសក្យៈឈ្មោះភទ្ទិយៈជាប្រធាន ។

ភាគិនេយ្យសង្ឃរក្ខិតោ នាម ឈ្មោះភាគិនេយ្យសង្ឃរក្ខិតៈ ។

ការទ្វាជ ម្ចាស់ភិក្ខុឈ្មោះការទ្វាជៈ ។

កោវាដី នាម ឈ្មោះកោវាដី ។

មគធរញ្ញា គឺស្តេចជាធំក្នុងដែនមគធៈ, គឺព្រះចៅមគធៈ ។

មយមាលាវកាលេ ក្នុងកាលនៃទេវរាជឈ្មោះសក្កៈជា

មាណពឈ្មោះមយៈ ។

មយមាលាវោ មាណពឈ្មោះមយៈ ។

មឃោ ធាម ឈ្មោះមយៈ។

មច្ឆរិយកោសិយសេដ្ឋី នូវសេដ្ឋីឈ្មោះមច្ឆរិយកោសិយៈ,
នូវសេដ្ឋីឈ្មោះកោសិយៈអ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ ។

មជ្ឈិមកាលោ កុដិម្ពិកៈឈ្មោះមជ្ឈិមកាល ។

មជ្ជកុណ្ឌលី មាណពឈ្មោះមជ្ជកុណ្ឌលី, មាណពអ្នក
មានកុណ្ឌលជ័រលីង, អ្នកមានទំហូរជ័រលីង ។

មជ្ជកុណ្ឌលិទេវបុត្តោ ទេវបុត្រឈ្មោះមជ្ជកុណ្ឌលី ។

មជ្ជកុណ្ឌលិវណ្ណេន ដោយភេទដូចជាភេទនៃមាណព
ឈ្មោះមជ្ជកុណ្ឌលី ។

មណ្ឌលារាមវាសិនា អ្នកនៅក្នុងអាវាមឈ្មោះមណ្ឌលៈ ។

មត្តោ ឈ្មោះមត្តៈ ។

មន្ទីសទិសា ប្រាកដស្មើដោយនាងទេវីឈ្មោះមង្គ្រី ។

មធុរចាណិកា នាម ឈ្មោះមធុរចាណិកា, ឈ្មោះថា
មានបាតដៃមានរសគឺបុគ្គលដឹង ។

មន្ទាតុ នៃព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមមន្ទាតុ, ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះ
នាមមន្ទាតុ, ព្រះរាជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវសិរី ។

មល្លរាជកុលេហិ គឺត្រកូលនៃស្តេចមល្លៈទាំងឡាយ ។

មល្លរាជធិតា ជាធិតានៃស្តេចមល្លៈ ។

មល្លរាជបុត្តោ កូននៃស្តេចមល្លៈ ។

មល្លិកំ ឈ្មោះមល្លិកា ។

មល្លិកា នាម ឈ្មោះមល្លិកា ។

មហាអតុលត្ថេរោ នាម ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះអតុលៈធំ ។

មហាអនាថបិណ្ឌិកំ នូវសេដ្ឋីឈ្មោះអនាថបិណ្ឌិកធំ ។

មហាឯកសាជកោ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះមហាឯកសាជិក ។

មហាកច្ចាយនត្ថេរោ ព្រះប៉ែរៈឈ្មោះមហាកច្ចាយនៈ ។

មហាកប្បិនត្ថេរំ នូវព្រះប៉ែរៈឈ្មោះមហាកប្បិន ។

មហាកប្បិនរាជា នាម ឈ្មោះមហាកប្បិនរាជ, ព្រះ
រាជាទ្រង់ព្រះនាមមហាកប្បិន ។

មហាកប្បិនោ ស្តេចទ្រង់ព្រះនាមមហាកប្បិន, ព្រះបេរៈ
ឈ្មោះមហាកប្បិន ។

មហាកស្សបត្ថេរោ ព្រះបេរៈឈ្មោះមហាកស្សបៈ ។

មហាកាលោ កុដិម្ពិកៈឈ្មោះមហាកាលៈ ។

មហាកោសលរញ្ជោ នៃស្តេចជាធំក្នុងដែនកោសលធំ ។

មហាកោតមពុទ្ធន គឺព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមមហាកោតមធំ ។

មហាកោតមសម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
កោតមធំ ។

មហាតុណ្ហិលស្ស នៃជ្រកឈ្មោះមហាតុណ្ហិលៈ, នៃ
ជ្រកជាបណ្ឌិតឈ្មោះមហាតុណ្ហិលៈ ។

មហានាមត្ថេរំ នាម ឈ្មោះមហានាមត្ថេរ ។

មហានាមសក្កស្ស នៃសក្យៈឈ្មោះមហានាម ។

មហាធាមោ ឈ្មោះមហាធាមៈ ។

មហាបជាបតិគោតមិយា ដែលនាងគោតមីជាបជាបតិធំ,
ដែលនាងមហាបជាបតិគោតមី ។

មហាបជាបតី ជាបជាបតិធំ, ជាប្រពន្ធច្រើន, ឈ្មោះមហាបជាបតិ,
ស្រីអ្នករក្សាស្រូវក្នុងផ្ទះ ។

មហាបតាបរាជក្ខតស្ស ជាស្តេចឈ្មោះមហាបតាបៈកើត
ហើយ ។

មហាបទុមកុមារោ កុមារឈ្មោះមហាបទុម, កុមារព្រះ
នាមថាមហាបទុម ។

មហាបន្តកិច្ចការកោ ទារកឈ្មោះមហាបន្តកៈ ។

មហាចាលោ កុំដុំម្ហូបឈ្មោះមហាចាលៈ ។

មហាមាយា ព្រះនាងទេវីទ្រង់ព្រះនាមមហាមាយា ។

មហាមាយាទេវី នាម ទ្រង់ព្រះនាមមហាមាយាទេវី ។

មហាមុណ្ឌស្ស នាម ឈ្មោះមហាមុណ្ឌៈ ។

មហាមោក្ខល្លានោ ព្រះប៉ែរឈ្មោះមហាមោក្ខល្លាន ។

មហារថនេរមុត្តោ ទេវបុត្រឈ្មោះមហារថៈ ។

មហារោហិតោ នាម ឈ្មោះមហារោហិតៈ ។

មហាលិលិច្ឆរិនោ ដល់ស្តេចលិច្ឆរីឈ្មោះមហាលី ។

មហាលី នាម ឈ្មោះមហាលី ។

មហាវិហារវាសីនំ អ្នកនៅក្នុងមហាវិហារ, អ្នកមាន
កិរិយានៅក្នុងវិហារធំជាប្រក្រតី ។

មហាសុភទ្ធំ នាម ឈ្មោះមហាសុភទ្ធ ។

មហាសុមនោ ឈ្មោះមហាសុមនៈ ។

មហាសុវណ្ណោ នាម ឈ្មោះមហាសុវណ្ណៈ ។

មហាសេនព្រាហ្មណោ នាម ឈ្មោះមហាសេនព្រាហ្មណ៍ ។

មហិន្ទោ នាម ឈ្មោះមហិន្ទៈ ។

មហិស្សាសកុមារោ កុមារឈ្មោះមហិស្សាសៈ ។

មហិណ្ឌុមុខោ ដំរីឈ្មោះមហិណ្ឌុមុខៈ ។

មាគណ្ឌិយប្បមុខានំ មាននាងទេវីឈ្មោះមាគណ្ឌិយាជា

ត្រឹមៗដោយភាវៈជាប្រធាន, មានព្រះនាងមាគណ្ឌិយាជាប្រធាន។

មាគណ្ឌិយាព្រាហ្មណស្ស នៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះមាគណ្ឌិយៈ ។

មាគណ្ឌិយា ធាម ឈ្មោះមាគណ្ឌិយា ។

មាតង្គុជាកោ ជំរឺឈ្មោះមាតង្គៈ ។

មាតង្កោ ឈ្មោះមាតង្គៈ, អ្នកមានអរិយវិៈជួបជាអរិយវិៈ
នៃមាតា, អ្នកមានអរិយវិៈដ៏ធំ ។

មាតលី ឈ្មោះមាតលី, អ្នកចាត់បែងនូវប្រយោជន៍និង
សេចក្តីសុខដល់សត្វទាំងឡាយជួបជាមាតា ។

មាតលីសង្កាហកោ ទេវបុត្រអ្នកសង្គ្រោះឈ្មោះមាតលី,
ទេវសារបីអ្នកសង្គ្រោះឈ្មោះមាតលី ។

មាតុហោសកោ ធាម ឈ្មោះមាតុហោសកៈ, ឈ្មោះថា
អ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតា ។

មារកាយិកា អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃមារ ។

មារជាលេន គឺអន្ទាក់នៃមារ, គឺអន្ទាក់គឺមារ ។

មារធិតាហិ គឺធិតានៃមារទាំងឡាយ ។

មារធម្យសង្ខាតំ គឺបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាទីជាទីតាំងនៃមារ,
ពោលគឺទីដែលមារគប្បីទ្រទ្រង់ ។

មារធម្យំ នូវទីជាទីតាំងនៃមារ, នូវទីដែលមារគប្បីទ្រទ្រង់,
នូវកិលេសវដ្តៈជាទីទ្រទ្រង់នៃមារ ។

មារពន្ធនសង្ខាតា ពោលគឺវត្ថុជាគ្រឿងបង់នៃមារ ។

មារពន្ធនា ចាកវត្ថុជាគ្រឿងបង់នៃមារ ។

មារពលំ នូវមារនិងពលនៃមារ ។

មារការំ នូវការៈនៃ...ជាមារ ។

មារមោហានំ ជាគ្រឿងភាន់នៃមារ, ជាទីញាំងមារឱ្យវិវ្យាដ្ឋ ។

មារញ្ចនំ ជាគ្រឿងបញ្ឆោតនៃមារ, ជាគ្រឿងលល្អងនៃមារ,
ជាគ្រឿងញាំងមារឱ្យភិសវវង់ ។

មារវិជយំ នូវកិរិយាល្មះដោយវិសេសនូវមារ, នូវកិរិយាផ្ទាញ់
នូវមារ ។

មារសេនប្បមោហានំ ជាគ្រឿងញ៉ាំងមារនិងសេនាដែលមានឱ្យរាន់ ។

មារវដ្ឋនេន ដោយកិរិយាគឺមានឱ្យវិលមក, ដោយកិរិយា
វិលមកនៃមារ, ដោយកិរិយាវិលទៅទៅព្រោះមារ ។

មារោ មារ, អ្នកញ៉ាំងធម៌ជាកុសលឱ្យស្លាប់ ។

មាលាការិទេវបុត្តស្ស ដែលទេវបុត្រឈ្មោះមាលាការី ។

មាលាការី ឆាម ឈ្មោះមាលាការី ។

មិគារមាតា ឆាម ឈ្មោះមិគារមាតា ។

មិគារមាតុប្បាសានេ ក្នុងប្រាសាទនៃឧបាសិកាឈ្មោះមិគារមាតា។

មិគារសេដ្ឋិនោ ដែលសេដ្ឋីឈ្មោះមិគារៈ ។

មិត្តកុដុម្ពិកេន គឺកុដុម្ពិកៈឈ្មោះមិត្ត ។

មិត្តោ ឆាម ឈ្មោះមិត្ត ។

មូលសិរិសេដ្ឋិនោ ដែលសេដ្ឋីឈ្មោះមូលសិរី ។

មូលសិរី ឆាម ឈ្មោះមូលសិរី ។

មេឃិយត្ថេរំ ឆ្ងរព្រះថេរៈឈ្មោះមេឃិយៈ ។

មេឃិយំ ឆ្ងរព្រះថេរៈឈ្មោះមេឃិយៈ ។

មេណ្ហាកសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះមេណ្ហាកៈ ។

មេណ្ហាកសេដ្ឋីបុត្តស្ស ផៃក្វនផៃសេដ្ឋីឈ្មោះមេណ្ហាកៈ ។

មេណ្ហាកសេដ្ឋី ឆ្ងរសេដ្ឋីឈ្មោះមេណ្ហាកៈ ។

មេណ្ហាកោ សេដ្ឋីឈ្មោះមេណ្ហាកៈ ។

មោក្កល្លាដោ ព្រះថេរៈឈ្មោះមោក្កល្លាន ។

មោក្កល្លិយា ផៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះមោក្កល្លី ។

យមទូតា ទូតផៃព្រះយមទាំងឡាយ ។

យមបុរិសា បុរសផៃព្រះយមទាំងឡាយ ។

យមមោលិ ឆាម ឈ្មោះយមមោលី (យក្ស) ។

យមមោលិយក្ខោ យក្សឈ្មោះយមមោលី ។

យសកុលបុត្តប្បមុខា មានយសកុលបុត្រជាប្រធាន ។

យសត្ថេរប្បមុខា មានព្រះយសត្ថេរជាប្រធាន ។

យសនារកោ ទារកឈ្មោះយសៈ ។

យសស្ស ជិលកុលបុត្រឈ្មោះយសៈ ។

យសោធរា នាម ព្រះនាមថាយសោធរា ។

រដ្ឋចាលកុលបុត្តាទយោ មាណកុលបុត្រឈ្មោះរដ្ឋចាល
ជាដើម ។

រាជគហវាសិនោ ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងរាជគហៈទាំងឡាយ ។

រាជគហវាសិនំ នៃជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងរាជគហៈទាំងឡាយ ។

រាជគហសេដ្ឋិនោ នៃសេដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងក្រុងរាជគហៈ ។

រាជំ ឈ្មោះរាជៈ ។

រាជត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះរាជៈ ។

រាជត្ថេរោ ព្រះបេរៈឈ្មោះរាជៈ ។

រាហុត្តហិតំ ដែលរាហូចាប់ហើយ ។

រាហុល នៃរាហុលៈ ។

រាហុលត្ថេរស្ស នៃព្រះបេរៈឈ្មោះរាហុលៈ ។

រាហុលមាតា មាតាផៃព្រះរាហុល ។

រូបនន្ទត្ថេរី ឆ្លូវព្រះបើរឈ្មោះរូបនន្ទ ។

រូបនន្ទា ឆាងរូបនន្ទា ។

វេរតត្ថេរំ ឆ្លូវព្រះបើរឈ្មោះវេរិតៈ ។

វេរតត្ថេរស្ស ផៃព្រះបើរឈ្មោះវេរិតៈ ។

វេរតោ ព្រះបើរឈ្មោះវេរិតៈ ។

រោហិណី ឆាងរោហិណី ។

លក្ខណត្ថេរេន ដោយព្រះបើរឈ្មោះលក្ខណៈ ។

លក្ខណត្ថេរោ ព្រះបើរឈ្មោះលក្ខណៈ ។

លក្ខណំ លក្ខណៈ, ឆ្លូវម្រឹគឈ្មោះលក្ខណៈ ។

លក្កុណ្ណកកអតិម្ហោ មហាមាត្រឈ្មោះលក្កុណ្ណកកអតិម្ហៈ ។

លក្កុណ្ណកកអតិម្ហមហាមត្តស្ស ផៃមន្ត្រីមានស័ក្តិធំឈ្មោះ

លក្កុណ្ណកកអតិម្ហៈ ។

លក្កុណ្ណកកភទ្ទិយត្ថេរំ ឆ្លូវព្រះបើរឈ្មោះលក្កុណ្ណកកភទ្ទិយៈ,

ឆ្លូវព្រះបើរឈ្មោះភទ្ទិយៈ ។

លកុណ្តាកក្ខិយត្ថេរោ ព្រះបេរះឈ្មោះលកុណ្តាកក្ខិយៈ ។

លាជនេរដីតា ទេវីធីតាឈ្មោះលាជា ។

លាជនេរដីតរំ ភ្នំទេវីធីតាឈ្មោះលាជា ។

សិច្ឆវិកុមារោ កុមារនៃព្រះចៅលិច្ឆវី ។

សិច្ឆវិតលោក ពួកនៃព្រះចៅលិច្ឆវី ។

សិច្ឆវិនោ ភ្នំព្រះចៅលិច្ឆវីទាំងឡាយ ។

សិច្ឆវិរាជបុត្តេ ញ៉ាំងឱរសនៃព្រះចៅលិច្ឆវីទាំងឡាយ ។

សិច្ឆវិរាជានោ ព្រះចៅលិច្ឆវីទាំងឡាយ ។

សិច្ឆវី ភ្នំព្រះចៅលិច្ឆវី ។

សិច្ឆវី ព្រះចៅលិច្ឆវី ។

លោឡុនាយិត្ថេរស្ស នៃព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

លោឡុនាយិត្ថេរោ ព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

លោឡុនាយិត្ថេរំ ភ្នំព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

លោឡុនាយិតា គឺព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

លោឡុនាយី ព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

វក្កលិ នៃភិក្ខុឈ្មោះវិក្កលិ ។

វក្កលិតេរស្ស ដល់ព្រះបេរៈឈ្មោះវិក្កលិ ។

វក្កុមុបាតិរិយេ អ្នកនៅក្បែរឆ្នេរនៃទន្លេឈ្មោះវិក្កុមុទា ។

វង្គន្តព្រាហ្មណស្ស នៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះវង្គន្តៈ ។

វង្គិសតេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះវង្គិសៈ ។

វង្គិសព្រាហ្មណសទិសោ ប្រាកដស្មើដោយព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ
វង្គិសៈ ។

វជិរកុមារី នាម ឈ្មោះវជិរកុមារី ។

វជិរពាហុ យក្សឈ្មោះវជិរពាហុ ។

វជិរោ យក្សឈ្មោះវជិរៈ ។

វង្គិបុត្តកេហិ ជាកូននៃជនអ្នកនៅក្នុងដែនវង្គិ ។

វនវាសីតិស្សោ ឈ្មោះវនវាសីតិស្សៈ ។

វរុណោ នាម ព្រះបេរៈឈ្មោះវរុណៈ ។

វលាហកអស្សរាជកុលេ ក្នុងត្រកូលនៃស្លេចនៃសេះ

ឈ្មោះវលាហកៈ ។

វសវត្ថី មារឈ្មោះវិសវត្ថី ។

វស្សវលាហកំ ឆ្ងរិទេវិបុត្រឈ្មោះវិស្សវិលាហកៈ, ឆ្ងរិ
ទេវិបុត្រអ្នកញ៉ាំងភ្លៀងឱ្យធ្លាក់ចុះ ។

វាតវលាហកនេវបុត្តំ ឆ្ងរិទេវិបុត្រឈ្មោះវាតវិលាហកៈ,
ឆ្ងរិទេវិបុត្រអ្នកញ៉ាំងខ្យល់ឱ្យបក់ ។

វាសភខត្ថិយា នាម ឈ្មោះវាសភខត្ថិយា ។

វាសុលទត្ថា នាម ឈ្មោះវាសុលទត្ថា ។

វិឌូឌកកុមារស្ស នៃកុមារឈ្មោះវិឌូឌកៈ ។

វិឌូឌកោ ឈ្មោះវិឌូឌកៈ ។

វិបស្សិទសពលស្ស នៃព្រះទសពលព្រះនាមវិបស្សី ។

វិបស្សិស្ស នៃព្រះពុទ្ធព្រះនាមវិបស្សី ។

វិបស្សិសម្មាសម្ពុទ្ធកាលេ ក្នុងកាលនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ព្រះនាមវិបស្សី ។

វិសាខា ឧបាសិកាឈ្មោះវិសាខា ។

វិសាខាធិនំ មានឧបាសិកាឈ្មោះវិសាខាជាដើម ។

វិសាខាភិមុខោ មានមុខបំពោះទៅរកឧបាសិកាល្មោះវិសាខា ។

វិសាខាយ នៃឧបាសិកាល្មោះវិសាខា ។

វិសាខេ ម្ចាស់ឧបាសិកាល្មោះវិសាខា ។

វិសាខោ ឧបាសកល្មោះវិសាខៈ ។

វីរក នៃក្អែកល្មោះវីរកៈ (ក្អែកទឹក) ។

វីរសាមណេរី នាម ល្មោះវីរសាមណេរី, សាមណេរីល្មោះវីរា ។

វេជ្ជធិបតិករាជា ព្រះរាជាព្រះនាមវេជ្ជធិបកៈ ។

វេបចិត្តិ ល្មោះវេបចិត្តិ (ជាល្មោះអសុរ) ។

វេរញ្ជោ ព្រាហ្មណ៍អ្នកនៅក្នុងក្រុងល្មោះវេរញ្ជា, ល្មោះវេរញ្ជៈ ។

វេលកំសី សេះល្មោះវេលកំសី ។

វេលាមកាលេ ក្នុងកាលនៃតថាគតកើតជាព្រាហ្មណ៍ល្មោះ

វេលាមៈ ។

វេស្សន្តរត្ថកាវេ ក្នុងអត្ថភាពនៃព្រះវេស្សន្តរ ។

វេស្សភូ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ។

វេស្សវណស្ស នៃស្ដេចវេស្សវិណៈ ។

វេសាលិកានំ ដល់ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងវេសាលីទាំងឡាយ ។

វេឡុកណ្ហកី ឈ្មោះវេឡុកណ្ហកី ។

សក្កោ ទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្កំ នូវទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្កេន គឺទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្កស្ស នៃទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្កករណេ នូវធម៌ដែលធ្វើនូវការៈជាសក្កៈទាំងឡាយ ។

សក្កបដិរូបកោ ជារូបប្រៀបនៃទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្កត្ថំ នូវការៈជាទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សក្យកុមារា កុមារនៃសក្យៈទាំងឡាយ ។

សក្យកុលេ ក្នុងត្រកូលនៃសក្យៈ ។

សកលជម្ពុទីបវាសិនោ ជនអ្នកនៅក្នុងជម្ពូទីបទាំងអស់
 ទាំងឡាយ ។

សកលជម្ពូទីបវាសីនំ នៃជនអ្នកនៅក្នុងជម្ពូទីបទាំងអស់

ទាំងឡាយ ។

សង្កិច្ចសាមណេរោ សាមណេរឈ្មោះសង្កិច្ចៈ ។

សង្ខេវា ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះសង្ខេវៈ ។

សង្ឃនាសី ព្រះនាមថាសង្ឃនាសី ។

សញ្ញយោ បរិព្វាជកឈ្មោះសញ្ញយៈ ។

សញ្ជីរកបុត្តស្ស ជាកូននៃសញ្ជីរកៈ ។

សង្ខិក្ខុជបេតំ នូវសង្ខិក្ខុជប្រេត, នូវប្រេតមានក្បាលគឺ
ជំបង់ ៦០ សំពង់ហើយ ។

សត្តរសវត្តិយេ ឈ្មោះសត្តរសវត្តិយៈ, អ្នករាប់បញ្ចូលហើយ
ក្នុងពួកនៃភិក្ខុ ១៧ រូប ។

សន្តកាយត្ថេរោ ព្រះបេរៈឈ្មោះសន្តកាយៈ ។

សន្តកាយត្ថេរំ នូវព្រះបេរៈឈ្មោះសន្តកាយៈ ។

សន្តកាយត្ថេរេន គឺព្រះបេរៈឈ្មោះសន្តកាយៈ ។

សន្តកាយត្ថេរសទិសោ ប្រាកដស្មើដោយព្រះបិរៈឈ្មោះ

សន្តកាយៈ ។

សន្តតិមហាមត្តោ មន្ត្រីមានស័ក្តិធំឈ្មោះសន្តតិ ។

សន្តតិមហាមត្តំ នូវសន្តតិមហាមាត្រ ។

សន្តតិមហាមត្តលីដ្ឋំ នូវកិរិយាកែក្រាយនៃមន្ត្រីមានស័ក្តិធំ
ឈ្មោះសន្តតិ ។

សប្បទាសត្ថេរំ នូវព្រះបិរៈឈ្មោះសប្បទាសៈ ។

សភិយោ ឈ្មោះសភិយៈ (ឈ្មោះបរិព្វាជក) ។

សរទមាណវោ នាម មាណពឈ្មោះសរទៈ ។

សវិដ្ឋកោ ក្អែកឈ្មោះសវិដ្ឋកៈ (ក្អែកគោក) ។

សហស្សក្ខោ ឈ្មោះសហស្សក្ខៈ, អ្នកដឹងនូវហេតុច្រើន
ដោយ ១ រំពេច, ទ្រង់មានព្រះនេត្រ ១ ពាន់ ។

សហម្បតិព្រហ្មណ គឺសហម្បតិព្រហ្ម ។

សាក្យរាជដីតា ដីតានៃស្តេចសាក្យៈ ។

សាកិយកុមារេសុ ក្នុងកុមារនៃស្តេចសាក្យៈទាំងឡាយ ។

សាកិយវសោ វង្សនៃស្តេចសាក្យៈ ។

សាកិយា ស្តេចសាក្យៈទាំងឡាយ ។

សាកិយានំ នៃស្តេចសាក្យៈទាំងឡាយ ។

សាកិយេ ឆ្លូវស្តេចសាក្យៈទាំងឡាយ ។

សាកេតវាសី អ្នកនៅក្នុងក្រុងសាកេត ។

សាកោ ស្តេចសាក្យៈ ។

សាខមិកោ ម្រឹគឈ្មោះសាខៈ ។

សាធនី ឈ្មោះសាធនី (មាតាកបិល) ។

សានុជា ដោយសាមណេរឈ្មោះសានុ ។

សានុមាតា មាតានៃសាមណេរឈ្មោះសានុ ។

សានុំ ឆ្លូវសាមណេរឈ្មោះសានុ ។

សាមាវតីបមុខានំ មានផ្ទាំងសាមាវតីជាប្រធាន ។

សាមាវតីមិស្សកានំ, សាមាវតីមិស្សកាហិ លាយដោយ
ផ្ទាំងសាមាវតី ។

សាមា ធាម ឈ្មោះសាមា ។

សាមាវតី ធាម ឈ្មោះសាមាវតី ។

សារីបុត្តត្ថេរោ ព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រ ។

សារីបុត្តំ ឆ្ងរព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រ ។

សារីបុត្តោ ព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រ ។

សារីបុត្តមោគ្គល្លាដា ព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រនិងព្រះបេរះ
ឈ្មោះមោគ្គល្លាដាទាំងឡាយ ។

សារីបុត្តមោគ្គល្លាដានំ នៃព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រនិងព្រះ
បេរះឈ្មោះមោគ្គល្លាដាទាំងឡាយ ។

សារីបុត្តមោគ្គល្លាដេហិ គឺព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្រនិង
ព្រះបេរះឈ្មោះមោគ្គល្លាដាទាំងឡាយ ។

សារិយា នៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះសារី ។

សារត្ថិវាសី អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងឈ្មោះសារីគឺជាប្រក្រតី ។

សារត្ថិយំ ក្នុងក្រុងសារីគឺ ។

សារត្ថី កាន់ក្រុងសារីគឺ, កាន់ក្រុងជាទីនៅអាស្រ័យនៃ
ឫសីឈ្មោះសរិត្ថៈ, កាន់ក្រុងជាទីមានទ្រព្យគ្រប់យ៉ាង ។

សិទ្ធត្ថោ ព្រះរាជកុមារព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ។

សិទ្ធវក្កលេ ក្នុងត្រកូលនៃសេះសិទ្ធវិៈ ។

សិរិក្ខុជស្ស ព្រះនាមសិរិក្ខុជៈ ។

សិរិកុត្តោ ឧបាសកឈ្មោះសិរិកុត្តៈ ។

សិរិមា ជាងសិរិមា ។

សិរីវឌ្ឍកុដុម្ពិកោ កុដុម្ពិកៈឈ្មោះសិរីវឌ្ឍៈ ។

សិរសី ព្រះបេរីឈ្មោះសិរសី ។

សីសុបបាលា ឈ្មោះសីសុបបាលា (ប្អូនស្រីព្រះសាវីបុត្រ) ។

សុខសាមណោ ឆ្លូវសាមណោឈ្មោះសុខៈ ។

សុជំ ឈ្មោះសុជា ។

សុជម្បតិ ព្រះនាមសុជម្បតិ ។

សុជាតំ ឆ្លូវនាងសុជាតា ។

សុជាតា ឈ្មោះសុជាតា ។

សុជាតាយ ឈ្មោះសុជាតា ។

សុជាតោ កើតល្អហើយ, ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមសុជាតៈ ។

សុទត្ថី ឆ្លៀតស្រព្វទី ។

សុទ្ធាននោ ជាម ព្រះសាមសុទ្ធាទនៈ ។

សុទ្ធាននមហារាជេន គឺស្តេចធំព្រះសាមសុទ្ធាទនៈ ។

សុធម្មត្ថេហ ព្រះបើរៈឈ្មោះសុធម្មៈ ។

សុធម្មត្ថេរំ ឆ្លៀតព្រះបើរៈឈ្មោះសុធម្មៈ ។

សុធម្មា តាំងសុធម្មា ។

សុធម្មាយ នៃតាំងសុធម្មា ។

សុនន្ទា តាំងសុនន្ទា ។

សុនន្ទាយ នៃតាំងសុនន្ទា ។

សុនន្ទោ ជាម ព្រះរាជាព្រះសាមសុនន្ទៈ ។

សុន្ទរសមុទ្ធត្ថេហ ព្រះបើរៈឈ្មោះសុន្ទរសមុទ្ធៈ ។

សុន្ទរសមុទ្ធកុមារោ កុមារឈ្មោះសុន្ទរសមុទ្ធៈ ។

សុន្ទរសមុទ្ធស្ស នៃកុមារឈ្មោះសុន្ទរសមុទ្ធៈ ។

សុន្ទរិកការទ្វាដោ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះសុន្ទរិកការទ្វាជៈ ។

សុន្ទរី តាំងសុន្ទរី ។

សុបត្តោ សេនេឈ្មោះសុបត្តៈ ។

សុបត្តំ កាន់សេនេឈ្មោះសុបត្តៈ ។

សុប្បពុទ្ធ នៃសក្យៈឈ្មោះសុប្បពុទ្ធៈ ។

សុប្បពុទ្ធំ នូវសក្យៈព្រះនាមសុប្បពុទ្ធៈ, ភ្ញាក់ហើយដោយល្អ ។

សុប្បពុទ្ធស្ស នៃសក្យៈព្រះនាមសុប្បពុទ្ធៈ ។

សុប្បពុទ្ធកុដ្ឋី នូវបុរសមានរោគយ្នងឈ្មោះសុប្បពុទ្ធៈ ។

សុប្បិយា ឧបាសិកាឈ្មោះសុប្បិយា ។

សុប្បិយាយ ដោយឧបាសិកាឈ្មោះសុប្បិយា ។

សុភទ្ធិ នូវបរិព្វាជិកឈ្មោះសុភទ្ធៈ, នូវនាងសុភទ្ធា ។

សុភទ្ធា នាងសុភទ្ធា ។

សុភទ្ធាយ ដល់នាងសុភទ្ធា ។

សុភទ្គោ បរិព្វាជិកឈ្មោះសុភទ្ធៈ ។

សុមង្គលសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះសុមង្គលៈ ។

សុមង្គុលោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះតាមសុមង្គលៈ ។
 សុមនទេវី ឆ្លៀតតាមសុមនទេវី ។
 សុមនទេវិយា នៃតាមសុមនទេវី ។
 សុមនទេវី តាមទេវីឈ្មោះសុមនា ។
 សុមនទេវា ទេវិតាឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនមាលាការស្ស នៃតាយមាលាការឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនំ ឆ្លៀតតាយមាលាការឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនសាមណេវំ ឆ្លៀតសាមណេវឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនសាមណេវស្ស ឯ ដើម្បីសាមណេវឈ្មោះសុមនៈ
 មែនពិត ។

សុមនសេដ្ឋី ឆ្លៀតសេដ្ឋីឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនសេដ្ឋី សេដ្ឋីឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនសេដ្ឋិនាមិ មែននៃសេដ្ឋីឈ្មោះសុមនៈ ។
 សុមនា តាមសុមនា ។
 សុមនេ នៃតាមសុមនា ។
 សុមនោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះតាមសុមនៈ, មានចិត្តល្អ ។

សុមេនោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមសុមេធិ ។

សុយាមោ ទេវបុត្រឈ្មោះសុយាម ។

សុរិយកុមារោ ព្រះរាជកុមារព្រះនាមសុរិយ ។

សុរិយនេរបុត្តំ នូវទេវបុត្រឈ្មោះសុរិយ ។

សុរិយត្ថង្គមនកាលេ ក្នុងកាលជាទីអស្ចង្គតនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយមណ្ឌលំ នូវមណ្ឌលនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយរំសីហិ ដោយរស្មីនៃព្រះអាទិត្យទាំងឡាយ ។

សុរិយសន្តាបេ នាកាលកម្ដៅនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយំ នូវព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយុក្កមនា អំពីកាលជាទីទៅក្នុងខាងលើនៃព្រះអាទិត្យ,
អំពីកិរិយារះឡើងនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយុក្កមនវេលាយ ក្នុងវេលាជាទីរះឡើងនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយុក្កមនេ ក្នុងវេលាជាទីរះឡើងនៃព្រះអាទិត្យ ។

សុរិយោ ព្រះអាទិត្យ ។

សូករេតំ នូវប្រេតមានក្បាលដូចជាក្បាលនៃជ្រូក, នូវ
សូករប្រេត ។

សេតព្យនករវាសិនោ អ្នកនៅក្នុងក្រុងសេតព្យៈ ។

សោណត្ថេរោ ព្រះបេរៈឈ្មោះសោណៈ ។

សោណោ ឈ្មោះសោណៈ ។

សោធនត្ថេរស្សាបិ សូម្បីនៃព្រះបេរៈឈ្មោះសោធនៈ ។

សោធនត្ថេរោបិ សូម្បីព្រះបេរៈឈ្មោះសោធនៈ។

សោធនោ ឈ្មោះសោធនៈ ។

សោភិតោ ឈ្មោះសោភិតៈ ។

សោមនត្ថោ ឈ្មោះសោមន្ទត្ថៈ ។

សោរេយ្យនករវាសិនោ ជនអ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះសោរេយ្យៈ
ទាំងឡាយ ។

សោរេយ្យសេដ្ឋិបុត្តោ កូននៃសេដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះ
សោរេយ្យៈ ។

ធម្មបទដ្ឋកថាយំ
សវិញ្ញាណកានំ អសាធារណនាមានិ
សមគ្គានិ ។

អកតិដ្ឋព្រហ្មលោកា ដល់ព្រហ្មលោកឈ្មោះអកតិដ្ឋៈ ។

អកតិដ្ឋករំ ភពជាទីកើតនៃព្រហ្មឈ្មោះអកតិដ្ឋ, ភព

ឈ្មោះអកតិដ្ឋៈ ។

អកតិដ្ឋំ កាន់ព្រហ្មលោកឈ្មោះអកតិដ្ឋៈ ។

អត្តាឡារិហារំ វិត្តឈ្មោះអត្តាឡារិះ, វិត្តជារបស់នៃជនអ្នកនៅ
ក្នុងដែនឈ្មោះអាឡារីដ៍លើស-ដំប្រសើរ ។

អន្តមកដានំ នៃដែនឈ្មោះអង្គៈនិងដែនឈ្មោះមគធៈទាំងឡាយ។

អន្តរដ្ឋេ ក្នុងដែនឈ្មោះអង្គៈ ។

អន្តត្ថរាបថេសុ ក្នុងជនបទឈ្មោះអង្គៈនិងជនបទឈ្មោះ
ឧត្តរាបថៈទាំងឡាយ ។

អចលចេតិយដ្ឋានំ នាម ឈ្មោះថាទីជាទីតាំងនៃអចលចេតិយ ។

អចិរតីនទីតិរេ ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះអចិរវតី ។

អចិរតីតីរ ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះអបិរវតី ។

អជហាលនិក្រោធមូលេ ក្នុងប្រទេសជាទីតាំងនៃដើមជ្រៃ
ជាទីនៅអាស្រ័យនៃជនអ្នកបិក្ខុមន្តរិក៍ព្រៃ, ក្បែរគល់នៃជ្រៃមានឱកាសដែល
ជនអ្នកឃ្លាលន្តរិក៍ព្រៃអង្គុយហើយ ។

អដ្ឋនរុក្ខោ ដើមអង្រ្កង, ដើមឈើក ។

អញ្ជនវណ្ណន មានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃផ្កាអញ្ជ័ន ។

អញ្ជនវនេ ក្នុងវត្តឈ្មោះអញ្ជនវ័ន, ក្នុងព្រៃនៃដើមអញ្ជ័ន,
ក្នុងព្រៃដ៏ងើងរងាយដោយដើមអញ្ជ័ន ។

អនមតក្កធម្មទេសនំ នូវធម្មទេសនាដែលមកហើយក្នុង
អនមតក្កសូត្រ ។

អនមតក្កបរិយាយំ នូវបរិយាយនៃអនមតក្កសូត្រ, នូវហេតុ
ដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដោយជុំវិញនៃអនមតក្កសូត្រ ។

អនុរាជបុរមត្ថេសុ មានបុរីឈ្មោះអនុរាជៈជាប្រមាណ, ប៉ុន្តែក្រុង
អនុរាជបុរី ។

អនុរាជបុរេ ក្នុងបុរីឈ្មោះអនុរាជៈ ។

អនោតត្ថតោ អំពីស្រះឈ្មោះអនោតត្ថៈ ។

អនោតត្ថទហាបិដ្ឋេ ក្បែរខ្នងនៃស្រះឈ្មោះអនោតត្ថៈ ។

អនោតត្ថទហំ នូវស្រះឈ្មោះអនោតត្ថៈ ។

អនោមាទទីតីវេ ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះអនោមា ។

អន្តោកន្ទកុជិយំ ក្នុងខាងក្នុងនៃគន្ធកុជី, ក្នុងខាងក្នុង
នៃកុជីមានក្លិន ។

អភិធម្មកាមំ នូវវាចាជាគ្រឿងពោលនូវព្រះអភិធម្ម, នូវ
វាចាជាគ្រឿងពោលប្រារព្ធអំពីព្រះអភិធម្ម ។

អភិធម្មទេសនត្ថំ ដើម្បីកិរិយាសម្តែងនូវព្រះអភិធម្ម ។

អភិធម្មបិដកំ នូវព្រះអភិធម្មបិដក, នូវបិដកគឺព្រះអភិធម្ម ។

អភិធម្មេ ក្នុងព្រះអភិធម្ម ។

អមតដ្ឋានំ នាម ឈ្មោះថាវីទីនៃបុគ្គលអ្នកមិនស្លាប់ហើយ,
ឈ្មោះថាវីទីនៃបុគ្គលអ្នកមិនធ្លាប់ស្លាប់ហើយ, ឈ្មោះថាវីទីគឺសត្វមិនធ្លាប់
ស្លាប់ហើយ, ឈ្មោះថាវីទីនៃសត្វអ្នកមិនធ្លាប់ស្លាប់ ។

អមតនិព្វានំ កាន់ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ ។

អមតបទំ ជាគ្រឿងដល់នូវធម៌ឈ្មោះអមតៈ, ជាផ្លូវនៃ
ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ ។

អមតចានំ នូវទឹកគឺជនគប្បីផឹកឈ្មោះអមតៈ ។

អមតមហានិព្វានសម្បត្តិ នូវសម្បត្តិគឺមហានិព្វានឈ្មោះ
អមតៈ, នូវសម្បត្តិគឺព្រះនិព្វានជាធម៌គឺជនគប្បីបូជាឈ្មោះអមតៈ ។

អមតំ ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ, ឈ្មោះអម្ពុតៈ, មាន
សេចក្តីស្លាប់មិនមាន, មិនស្លាប់ហើយ ។

អមរវតីនករេ ក្នុងក្រុងឈ្មោះអមរវតី ។

អម្ពុវនំ កាន់វត្តឈ្មោះអម្ពុវន៍, កាន់ព្រៃនៃឈើស្វាយ,
កាន់ព្រៃដ៏ងៃរងាយដោយដើមស្វាយ ។

អម្ពាជកវនំ នាម ឈ្មោះអម្ពាជកវន៍, ឈ្មោះថាព្រៃនៃដើមម្ពាក់ ។

អរិយវសប្បជិបទំ នូវសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយវង្សនៃព្រះអរិយៈ

នូវសេចក្តីប្រតិបត្តិជាប់មកអំពីវង្សនៃព្រះអរិយៈ, នូវសេចក្តីប្រតិបត្តិដែលជា
វង្សនៃព្រះអរិយៈ ។

អរុណាតីមត្តិកំ ដ៏ស្អិតមានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃអរុណ ។

អលូកប្បរដ្ឋ ក្នុងដែនឈ្មោះអលូកប្បៈ ។

អរត្ថិបច្ចន្តជនបទេសុ ក្នុងជនបទជាទីបំផុតនៃដែនបំពោះ
ឈ្មោះអរត្ថិទាំងឡាយ, ក្នុងជនអ្នកនៅក្នុងជនបទជាទីបំផុតនៃដែនឈ្មោះអរត្ថិ
ទាំងឡាយ ។

អរត្ថិសុ ក្នុងជនបទឈ្មោះអរត្ថិទាំងឡាយ, ក្នុងជនអ្នក
នៅក្នុងជនបទឈ្មោះអរត្ថិទាំងឡាយ ។

អរិហេសុ ក្នុងទេវតាអ្នកនៅក្នុងព្រហ្មលោកឈ្មោះអរិហៈ
ទាំងឡាយ ។

អរិចិបរាយនោ អ្នកមានសកឈ្មោះអរិចិជាទីប្រព្រឹត្តទៅ
ក្នុងខាងមុខ ។

អរិចិមហានិរយោ សកធំឈ្មោះអរិចិ ។

អរិចិម្ហិ ក្នុងសកឈ្មោះអរិចិ ។

អសទិសទានំ នូវទានមានទានដទៃប្រាកដស្មើមិនមាន ។

អាចោកសិលំ ញ៉ាំងអាបោកសិណ, ញ៉ាំងយោនមាន
អាបោកសិណជាអារម្មណ៍ ។

អាកស្សនេវលោកេ ក្នុងទេវលោកឈ្មោះអាកស្សនៈ ។

អាកស្សរា អ្នកនៅក្នុងព្រហ្មលោកឈ្មោះអាកស្សនៈ ។

អារវបច្ឆា នាម ឈ្មោះអារវបច្ឆា (នីទី) ។

អាឡវិយំ ក្នុងក្រុងអាឡវី, ក្នុងក្រុងជាទីតាក់តែង (នៃជន) ។

ឥន្ទបត្តនករេ ក្នុងក្រុងឥន្ទបត្ត ។

ឥន្ទសាលគុហាយំ ក្នុងគុហាឈ្មោះឥន្ទសាលៈ, ក្នុងគុហាគឺ
បណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយដើមពោធិស្វា ។

ឥសិគិលិបស្សេ ក្បែរខាងនៃភ្នំឈ្មោះឥសិគិលិ ។

ឥសិគិលិវេបុល្លវេភារាទិកេ មានភ្នំឈ្មោះឥសិគិលិនិង
ភ្នំឈ្មោះវេបុល្លៈនិងភ្នំឈ្មោះវេភារៈជាដើម ។

ឥសិបតនេ ឈ្មោះឥសិបតនៈ, ជាទីធ្លាក់បុរៈនៃឥសី, ជាទីធ្លាក់បុរៈ
នៃជនអ្នកស្វែងរកនូវគុណ, ជាទីសំណាក់នៃឫសី ។

ឧក្ខុលិកត្តំ នាម ទានឈ្មោះឧក្ខុលិកត្តៈ, ឈ្មោះថាស្ត្រី
ទានដ៏ប្រសើរគឺជនគប្បីឲ្យក្នុងកាលជាទីដាក់បុរៈក្នុងឆ្នាំង ។

ឧក្ខេបនីយកម្មំ នូវកម្មគឺសង្ឃគប្បីធ្វើដល់ភិក្ខុអ្នកមាន
អធិករណ៍គឺសង្ឃគប្បីលើកឡើង ។

ឧក្កនករំ នូវនគរឈ្មោះឧក្កៈ ។

ឧបតិស្សតាមោ ស្រុកឈ្មោះឧបតិស្សៈ ។

ឧរុវេលំ កាន់ប្រទេសឈ្មោះឧរុវេលា, កាន់ប្រទេសមាន
គំនរនៃខ្សាច់ច្រើន ។

ឯកកន្ធកុដិយំ ក្នុងគន្ធកុដិជាមួយ ។

ឱសដី ឈ្មោះឱសដី, ផ្កាយប្រចាំភ្លឺ, ផ្កាយប្រចាំទិស ។

កបល្មប្បវបញ្ចរំ **ឥតិ** **ឯវ** ថាវិញ្ញាណនៃនំអម្បែងដូច្នេះ
មែនពិត, ថាវិញ្ញាណជាទីចោលនូវនំដែលជនចម្អិនហើយដោយ
អម្បែងដូច្នេះមែនពិត ។

កបិលវត្ថុនករស្ស នៃក្រុងជាទីនៅអាស្រ័យនៃឫសីឈ្មោះ
កបិល ។

កបិលវត្ថុប្បវេសនាទីសុ ក្នុងកាលទាំងឡាយមានកាល
ជាទីចូលទៅកាន់ក្រុងឈ្មោះកបិល៧ស្តុជាដើម ។

កបិលវត្ថុបុរំ កាន់បុរីឈ្មោះកបិល៧ស្តុ ។

កបិលវត្ថុសាមន្តេ ក្នុងទីជិតនៃក្រុងឈ្មោះកបិល៧ស្តុ ។

កលន្ទកនិវាហេ ជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់សត្វកង្វែន ។

កល្យកមហារិហារេ ក្នុងវត្តធំឈ្មោះកល្យកៈ ។

កល្យាឡតាមកំ នូវស្រុកតូចឈ្មោះកល្យាឡៈ ។

កាលិដ្ឋរដ្ឋេ ក្នុងដែនឈ្មោះកាលិដ្ឋៈ ។

កាសិកកោសលរដ្ឋេសុ ក្នុងដែនឈ្មោះកាសិកៈនិងដែន
ឈ្មោះកោសលៈទាំងឡាយ ។

កាសិកតាមកំ នូវស្រុកតូចឈ្មោះកាសិកៈ ។

កាសិកតាមំ នូវស្រុកឈ្មោះកាសិកៈ ។

កាសិករត្ថំ នូវសំពត់ដ៏កើតហើយក្នុងដែនឈ្មោះកាសិកៈ ។

កាសិបុរំ កាន់បុរីឈ្មោះកាសី, កាន់បុរីដ៏រុងរឿងដោយសម្បត្តិ ។

កាឡសិលាបទេសំ កាន់ប្រទេសឈ្មោះកាឡសិលា ។

កាឡសិលាយំ ក្នុងភូមិឈ្មោះកាឡសិលា ។

កិដាតិវិស្វី ក្នុងជនបទឈ្មោះកិដាតិវិ ។

កុក្កុជវតីនគរេ ក្នុងនគរឈ្មោះកុក្កុជវតី ។

កុក្កុជារាមំ នូវវត្តឈ្មោះកុក្កុជៈ ។

កុញ្ញរសាលំ នូវកុញ្ញរសាលា, នូវសាលាមានទ្រង់ទ្រាយដូចជា
ទ្រង់ទ្រាយនៃដំរី ។

កុណ្ឌិធានវនេ ក្នុងវត្តឈ្មោះកុណ្ឌិធានវនំ ។

កុររយរនគរេ ក្នុងក្រុងឈ្មោះកុររយរៈ ។

កុររយំ នូវក្រុងឈ្មោះកុររយរៈ ។

កុរុធម្មេ ក្នុងកុរុធម៌, ក្នុងធម៌នៃជនអ្នកដៃនកុរុ, ក្នុងធម៌
មានសេចក្តីសុខដូចដើង, ក្នុងធម៌មានសេចក្តីសុខធំដូចដើង ។

កុរុរដ្ឋេ ក្នុងដែននៃស្តេចអ្នកពោលនូវកិច្ចតូចនិងកិច្ចធំ ។

កុសិណារាយំ ក្នុងក្រុងដែលគេឃើញនូវជនអ្នកមានស្បូវ
ក្នុងដៃហើយកសាង ។

កូដាការសាលាយំ ក្នុងសាលាគឺផ្ទះដែលជនសង្គ្រោះហើយ
ដោយកំពូល, ក្នុងសាលាមានជ្រុង ៤ ។

កេលាសកូដបដិភាកោ មានចំណែកប្រៀបដោយកំពូលនៃ
ភ្នំឈ្មោះកេលាសៈ ។

កេលាសំ កាន់ភ្នំកេលាសៈ, កាន់ភ្នំអ្នករុងរឿងក្នុងទឹក ។

កេរដ្ឋតាមេ ក្នុងស្រុកនៃជនអ្នកវិលទៅដើម្បីកិរិយាចាប់
នូវត្រីក្នុងទឹក, ក្នុងកេរដ្ឋគ្រាម ។

កោកនទំ ឈ្មោះកោកនទៈ, ជាទីបន្លំនៃសត្វមានស្លាប
អ្នកធ្វើនូវសំឡេងថាកិកិ, ឈ្នួកក្រហម ។

កោកនទំ នាម ឈ្មោះកោកនទៈ ។

កោដបពូតមហាវិហារវាសី អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងវត្តធំ
ឈ្មោះកោដបពូតៈជាប្រក្រតី ។

កោតុហលិកកាលស្មី ក្នុងកាលនៃយោសកៈជាបុរស

ឈ្មោះកោតុហលិកៈ, ក្នុងកាលនៃបុរសអ្នកបៀតបៀននូវបាប ។

កោលិតតាមោ ស្រុកនៃជនអ្នកផ្សាយនូវគុណនៃខ្លួន ។

កោលិយនករស្ស នៃក្រុងឈ្មោះកោលិយៈ ។

កោសម្ពិតមនត្តាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កិរិយាទៅកាន់

ក្រុងជាទីហៅដោយសួរ ១០ ប្រការមានសួរថាអ្នកទាំងឡាយចូរ
ស៊ីចូរផឹកជាដើម (នៃជន) ។

កោសម្ពិយំ ក្នុងក្រុងកោសម្ពិ ។

កោសលជនបទេ ក្នុងជនបទដែលសួរនូវកុសល ។

កោសលរដ្ឋេ ក្នុងដែនឈ្មោះកោសលៈ ។

កោសលសំយុត្តេ ក្នុងគម្ពីរកោសលសំយុត្ត ។

ខន្ធកេ ក្នុងខន្ធកៈ (វិន័យ) ។

កត្តាតិរំ កាន់ត្រើយ, នូវឆ្នេរនៃទន្លេឈ្មោះគង្គា ។

កត្តាទីសុ ក្នុងទីទាំងឡាយមានទន្លេឈ្មោះគង្គាជាដើម ។

កត្តានទី កាន់ទន្លេឈ្មោះគង្គា ។

កត្តាយំ ក្នុងទន្លេដែលហូរទៅក្នុងទីទាំងពួង ។

កង្កែបកោន គឺទឹកក្នុងទន្លេឈ្មោះគង្គា ។

កង្កែបរោហណសមាគមោ កិរិយាមកព្រមក្នុងកាលជាទីចុះកាន់
ទន្លេឈ្មោះគង្គា, កាលជាទីមកប្រជុំក្នុងកាលជាទីចុះកាន់ទន្លេឈ្មោះគង្គា ។

កណ្តាម្ពមត្ថកេ លើទីបំផុតនៃដើមឈើឈ្មោះគណ្តាម្ព,
លើទីបំផុតដូចជាទីបំផុតនៃដើមឈើឈ្មោះគណ្តាម្ពៈ ។

កណ្តាម្ពុត្តមូលេ លើប្រទេសជាទីដំកល់នៃដើមឈើ
ឈ្មោះគណ្តាម្ពៈ, ទៀបគល់នៃដើមឈើឈ្មោះគណ្តាម្ពៈ ។

កណ្តាម្ពុត្តោ ដើមឈើឈ្មោះគណ្តាម្ពៈ, ដើមស្វាយជា
របស់នៃឧយ្យានបាលឈ្មោះគណ្តាៈ ។

កណ្តាម្ពោ នាម ឈ្មោះគណ្តាម្ពៈ ។

កន្ធុរំ គន្ធុរុរុ, រុរុគីកិរិយាវៀនន្ធុរិគម្ពីរ ។

កន្ធុកុដិអភិមុខំ កាន់ទីមានមុខបំពោះទៅកាន់គន្ធុកុដិ ។

កន្ធុកុដិបូបិកាយ នៃកំពូលនៃគន្ធុកុដិ ។

កន្ធុកុដិទ្វារំ នូវទ្វារនៃគន្ធុកុដិ ។

កន្ធកុដិបមុខេ ត្រង់មុខនៃគន្ធកុដិ, ទៀបមុខនៃកុដិដ៏
មានក្លិន ។

កន្ធកុដិបរិវេណេ ក្នុងបរិវេណនៃគន្ធកុដិ ។

កន្ធកុដិសមីបេ ក្នុងទីជិតនៃគន្ធកុដិ ។

កន្ធកុដី នូវគន្ធកុដិ, នូវកុដិដ៏មានក្លិន, នូវកុដិគឺវត្ថុ
ដ៏មានក្លិនអប់រំហើយ ។

កន្ធមាទនបព្វតកមណា អំពីកិរិយាទៅកាន់ភ្នំឈ្មោះគន្ធមាទនៈ ។

កន្ធមាទនាភិមុខោ អ្នកមានមុខបំពោះទៅកាន់ភ្នំឈ្មោះ
គន្ធមាទនៈ ។

កន្ធមាទនេ លើភ្នំឈ្មោះគន្ធមាទនៈ, លើភ្នំជាទីញ៉ាំងសត្វឱ្យ
ស្រវឹងដោយវត្ថុមានក្លិន, លើភ្នំជាទីធ្វើសត្វអ្នកចូលទៅហើយឱ្យស្រវឹង
ដោយវត្ថុមានក្លិនក្រអូប ។

កន្ធារកាសាវលាភំ នូវកិរិយាបាននូវសំពត់កាសាវៈមាន
ក្នុងដែនឈ្មោះគន្ធារៈ, នូវកិរិយាបាននូវសំពត់ដែលជនជ្រុលកំ

ហើយដោយទឹកបត់ដែលកើតឡើងហើយក្នុងដែនឈ្មោះគន្ធារៈ។

កន្ធារកាសាវត្ថុ នូវសំពត់គឺសំពត់កាសាវិៈមានក្នុងដែន
ឈ្មោះគន្ធារៈ, នូវសំពត់គឺជនជ្រលក់ហើយដោយទឹកបត់ដែលកើតឡើង
ហើយក្នុងដែនឈ្មោះគន្ធារៈ ។

កម្ពីរហនោ នាម ឈ្មោះគម្ពីរវហទៈ, ឈ្មោះហិអន្លង់
មានទឹកដីជ្រៅ ។

កយាសីសេ ក្នុងប្រទេសឈ្មោះគយាសីសៈ ។

ការិបដ្ឋនំ កាន់កំពង់ជាទីបតឈ្មោះការិវៈ ។

កិដ្ឋក្វជមត្ថកេ លើទីបំផុតនៃភ្នំឈ្មោះគិដ្ឋក្វជៈ ។

កិដ្ឋក្វជំ កាន់ភ្នំឈ្មោះគិដ្ឋក្វជៈ, កាន់ភ្នំមានគ្នាតស្ថិតនៅ
លើកំពូល, កាន់ភ្នំមានកំពូលប្រាកដស្មើដោយគ្នាត ។

កិម្ហកាលេ ក្នុងកាលប្រកបដោយរដូវក្ដៅ, ក្នុងកាលគឺ
រដូវឈ្មោះគិម្ហៈ ។

កិម្ហំ អស់រដូវក្ដៅ, អស់រដូវឈ្មោះគិម្ហៈ ។

តុណាធម្មោ នាម ឈ្មោះថាតុណាធម៌ ។

តុណាភតិវេកសម្មទា កិរិយាដល់ព្រមដោយទុក្ខិណេយ្យបុគ្គល
អ្នកមានតុណាហួសប្រៀប, ធម្មជាតិជាគ្រឿងដល់ព្រមគឺទុក្ខិណេយ្យបុគ្គល
អ្នកមានតុណាដ៏ក្រៃលែងជាង ។

កេយ្យំ នូវគេយ្យះ, នូវពាក្យគឺបុគ្គលគប្បីប្រៀង, នូវពាក្យ
ដូចជាភ្លេងគឺបុគ្គលគប្បីប្រៀង ។

យនមជ្ជកំ នាម ឈ្មោះថាយនមជ្ជកៈ ។

យោសិតារាមេ ក្នុងវត្តឈ្មោះយោសិតៈ ។

ចន្ទភាកាយ ទន្លេហូរមកអំពីភ្នំឈ្មោះចន្ទភាគៈ ។

ចិត្តកូដបព្វតតលេ លើផ្ទៃនៃភ្នំឈ្មោះចិត្តកូដៈ ។

ចិត្តកូដំ កាន់ភ្នំប្រកបដោយកំពូលដ៏វិចិត្រ ។

ចិត្តចាតលី នាម ឈ្មោះថាវីលេឺឈ្មោះចិត្តបាតលី,
ឈ្មោះថាវីដើមប្រឡាំង ។

ចិត្តលតារនំ នាម ឈ្មោះថាវីស្លនដ៏វិចិត្រដោយវល្លិផ្សេងៗ ។

ចិន្តាមណី កែវបិណ្ឌមណី ។

ឆន្ទន្តកុលេ ក្នុងត្រកូលនៃជីវីអ្នកមានភ្នកមានព័ណ៌ ៦

ឬមានភ្នក ៦ ។

ជម្ពុទីបតលេ ក្នុងផ្ទៃនៃជម្ពូទីប ។

ជម្ពុនននិក្ខំ នូវឆ្នេរនៃមាសជម្ពូនទៈ, ឆ្នេរនៃមាសដែល
កើតអំពីកករដីដែលជ្រាបដោយទឹកផ្លែត្រឹងប្រចាំទីប ។

ជម្ពុបរិព្វាជិកា នាម ឈ្មោះជម្ពុបរិព្វាជិកា ។

ជម្ពោននស្ស នៃមាសជម្ពូនទៈ, នៃមាសដែលកើតក្នុង
ទន្លេជិតដើមត្រឹង ។

ជាតិយារនេ ក្នុងវត្ថុឈ្មោះជាតិយារ័ន, ក្នុងព្រៃនៃដើមចន្ទន៍,
ក្នុងព្រៃនៃដើមម្លិះ ។

ជាលិសទិសេ ប្រាកដស្មើដោយកុមារឈ្មោះជាលី ។

ជីវកម្ពុរនេ ក្នុងវត្ថុដែលជនសាងហើយក្នុងព្រៃស្វាយជា
របស់នៃពេទ្យឈ្មោះជីវិកៈ ។

ជេដ្ឋមូលមាសេ ក្នុងខែជាទីតាំងនៃខែប្រកបដោយជេដ្ឋរូបក្ស,
ក្នុងខាងដើមនៃខែជេស្ឋ ។

ជេតវនទ្វារកោដ្ឋកេ ទៀបក្លោងនៃទ្វារនៃវត្តជេតពន ។

ជេតវនទ្វារេ ជិតទ្វារនៃវត្តជេតពន ។

ជេតវនចោត្តរណីតិវេ ទៀបឆ្នេរនៃស្រះបោក្ខរណីជិតវត្ត

ជេតពន ។

ជេតវនមក្កំ កាន់ផ្លូវនៃវត្តជេតពន, កាន់ផ្លូវជាទីទៅកាន់វត្តដែល
ជនសាងហើយក្នុងព្រៃរបស់ព្រះរាជកុមារព្រះនាមជេត ។

ជេតវនមហាវិហារេ ក្នុងវត្តធំឈ្មោះជេតពន ។

ជេតវនវិហារេ ក្នុងវត្តឈ្មោះជេតពន ។

ជេតវនសមីបេ ក្នុងទីជិតនៃវត្តឈ្មោះជេតពន ។

ជេតវនាភិមុទី អ្នកមានមុខបំពោះទៅកាន់វត្តជេតពន ។

តត្ថសិលនគរេ ក្នុងនគរតក្កសិលា ។

តត្ថសិលមក្កំ កាន់ផ្លូវជាទីទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា ។

តត្ថសិលរដ្ឋំ នូវការវិះនៃខ្លួនជាស្តេចក្នុងក្រុងតក្កសិលា ។

តត្ថសិលំ កាន់ក្រុងដែលសម្រាប់បំពេញនូវសេចក្តីខ្វះខាត

ជាសភាវៈ ។

តលសត្តិកសិក្ខាបទំ ឆ្លូវសិក្ខាបទគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
 ដោយលំពែងគឺផ្លែនៃដៃ, ឆ្លូវសិក្ខាបទគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយកិរិយាងា
 ឆ្លូវលំពែងគឺបាតដៃ, ឆ្លូវតលសត្តិកសិក្ខាបទ ។

តាម្ពបណ្ឌិតិបម្មិ ក្នុងកោះឈ្មោះតាម្ពបណ្ឌិ, ក្នុងទីបជា
 របស់នៃជនអ្នកមានបាតដៃក្រហម ។

តាវតីសនេរនករំ ឆាម ឈ្មោះថាវីនគរនៃទេវតាឈ្មោះ
 តាវតីសៈ ។

តាវតីសនេរលោកេ ក្នុងទេវលោកឈ្មោះតាវតីសៈ, ក្នុងលោក
 ជាទីនៅនៃទេវតា៣០អង្គក្រៃលែងដោយទេវតា៣អង្គ ។

តាវតីសករនេ ក្នុងភពជាទីកើតនៃទេវតាឈ្មោះតាវតីសៈ,
 ក្នុងភពជាទីកើតនៃទេវតា៣៣អង្គ ។

តិស្សមហារិហារេ ក្នុងវត្តធំឈ្មោះតិស្សៈ ។

តុសិតបុរេ ក្នុងបុរីឈ្មោះតុសិតៈ ។

តុសិតករនំ ភពឈ្មោះតុសិតៈ ។

តុសិតវិមាណេ ក្នុងវិមាណឈ្មោះតុសិតៈ ។

ទន្ធម្មរនករេ ក្នុងនគរឈ្មោះទន្ធម្មរៈ ។

ទីយនិកាយាទីសុ បណ្ណានិកាយទាំងឡាយមានទីយនិកាយ
ជាដើម ។

ទីយលម្អិកំ ស្វក្រុងឈ្មោះទីយលម្អិកៈ ។

ទីយវាបី ឈ្មោះទីយវាបី, បីឈ្មោះទីយវាបី ។

ទេសនាធម្មោ នាម ឈ្មោះទេសនាធម៌ ។

ធម្មបទំ ស្វបទនៃធម៌, ស្វបំណែកជាគ្រឿងដល់នៃធម៌,
ស្វធម្មបទ ។

ទន្ធម្មលកបញ្ចារំ កាន់ញកនៃភ្នំឈ្មោះទន្ធម្មលកៈ ។

នាលកតាមេ ក្នុងស្រុកឈ្មោះនាលកៈ ។

និក្រោធមហារិហារេ ក្នុងវត្តធំឈ្មោះនិក្រោធម ។

នីលវាហា នាម ឈ្មោះនីលវាហា (នទី) ។

នេរញ្ញរាយ ឈ្មោះនេរញ្ញរា, ទន្លេមានទឹកមានពណ៌ខៀវ ។

បណ្ណាបព្វតបញ្ចារេ ក្បែរញកនៃភ្នំឈ្មោះបណ្ណាវៈ, ទៀប
ញកនៃភ្នំដ៏មានពណ៌លឿង ។

បណ្ណាកម្ពលសិលា ថ្មមានព័ណ៌ដូចជាព័ណ៌នៃសំពត់កម្ពល
 លឿង, ថ្មមានព័ណ៌ប្រាកដស្មើដោយព័ណ៌នៃសំពត់កម្ពលក្រហម, ថ្មមាន
 ព័ណ៌ដូចជាព័ណ៌នៃសំពត់កម្ពល ដែលជាទីចាប់ចិត្តនៃទេវតាដោយបការៈ
 មានការវិការបស់ទំនងស្និទ្ធនិងជាដៃនឡៃយចេញនៃស្នីជាដើម ។

បណ្ណាកម្ពលសិលាសង់ អាសនៈឈ្មោះបណ្ណាកម្ពលសិលា,
 ទីជាទីអង្គុយជាវិការៈនៃថ្មមានព័ណ៌ដូចជាព័ណ៌នៃសំពត់កម្ពលលឿង ។

បណ្ណារំនាម ឈ្មោះបណ្ណារៈ ។

បរកដ្ឋាយ ក្នុងឆ្នេរដទៃនៃទន្លេគង្គា, ក្នុងត្រើយខាងណោះ
 នៃទន្លេគង្គា ។

បរមត្ថនិព្វានសុខំ នូវសេចក្តីសុខគឺព្រះនិព្វានជាប្រយោជន៍
 ដ៏ក្រៃលែង ។

បរិយត្តិធម្មោ នាម ឈ្មោះបរិយត្តិធម៌ ។

បវាលធជា, បវាឡធជា ទង់ជាវិការៈនៃកែវបវាលទាំងឡាយ ។

បវាលមយា, បវាឡមយា ជាវិការៈនៃកែវបវាល,
សម្រេចហើយដោយកែវបវាល ។

បវាលយដ្ឋីសុ ឆ្លង់ដង់ជាវិការៈនៃកែវបវាលទាំងឡាយ,
ឆ្លង់ឈើច្រត់ដ៏សម្រេចហើយដោយកែវបវាលទាំងឡាយ ។

បហារនាសិក្ខាបទំ នូវបហារទានសិក្ខាបទ, នូវសិក្ខាបទ
គឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយកិរិយាឱ្យនូវកិរិយាប្រហារ ។

ចាចីនចក្កវាឡមុខរដ្ឋិយំ ក្នុងកណ្តាប់នៃមាត់ចក្កវាឡមានក្នុង
ទិសឈ្មោះបាបីនៈ ។

ចាចីនទិសំ នូវទិសឈ្មោះបាបីនៈ, នូវទិសខាងកើត ។

ចាចីនទ្វារេន តាមទ្វារមានក្នុងទិសឈ្មោះបាបីនៈ ។

ចាចីននិដ្ឋាយ បង្ហាតទៅហើយក្នុងទិសឈ្មោះបាបីនៈ ។

ចាចីនបន្ទិមទ្វារាទំ នៃទ្វារមានក្នុងទិសឈ្មោះបាបីនៈនិងទ្វារមាន
ក្នុងទិសឈ្មោះបច្ចិមៈទាំងឡាយ ។

ចាចិនវរិសមិតទាយេ ក្នុងព្រៃឈ្មោះបាបីសរិសមិតទាយ,
 ក្នុងព្រៃជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់ម្រឹគឈ្មោះបាបីសរិសៈ, ក្នុងព្រៃជាទីឲ្យនូវអភ័យ
 ដល់ម្រឹគជិតព្រៃឈ្មោះបាបីសរិសៈ ។

ចាជិត្តំ នាម ឈ្មោះថានូវទានដ៏លើសគឺបុគ្គលគប្បីឲ្យក្នុង
 កាលជាទីដោះដាក់ក្នុងភាជន៍ ។

ចាបិច្ឆតានិទ្ទេសេ ក្នុងបាបិច្ឆតានិទ្ទេស, ក្នុងពាក្យជាគ្រឿងសម្លឹង
 បេញនូវភាវៈនៃជនជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លាមក។

ចារាជិកាបត្តិអាបន្ននំ នូវកិរិយាត្រូវនូវអាបត្តិឈ្មោះបារាជិក ។

ចារិច្ឆតករុក្ខោ ដើមឈើឈ្មោះបារិច្ឆតកៈ, ដើមបារិច្ឆតកព្រឹក្ស,
 ដើមឈើស្ថិតនៅដោយជុំវិញដូចជាឆត្រ ។

ចារិច្ឆតកកុសុមាជិ នូវផ្កានៃឈើឈ្មោះបារិច្ឆតកៈទាំងឡាយ។

ចារិច្ឆតកមូលេ ទៀបប្រទេសជាទីតម្កល់នៃដើមឈើឈ្មោះ
 បារិច្ឆតកៈ ។

ចារិច្ចត្តកោ ដើមបារិច្ចត្តកៈ, ដើមឈើតាំងនៅប្រជួបជា
ឆត្រដោយជុំវិញ ។

ចារិលេយ្យករណសណ្ឋា កាន់ដងនៃព្រៃឈ្មោះបារិលេយ្យកៈ ។

ចារិលេយ្យកំ ព្រៃឈ្មោះបារិលេយ្យកៈ, ក្រុងឈ្មោះបារិលេយ្យកៈ។

ចារិកាភាមំ អាភាមឈ្មោះបារិកៈ ។

បិប្ផលិគុហាយំ ក្នុងគុហាគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
ដើមដំបូ, ក្នុងគុហាគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយដើមសៀប ។

បុណ្ណរីកំ ជាម ឈ្មោះបុណ្ណរីកៈ ។

បុព្វារមេ ក្នុងវត្តឈ្មោះបុព្វារាម, ក្នុងបុព្វារាម ។

ផលិកមយំ ជាវិការៈនៃកែវផលិកៈ ។

ពន្ទមតិយំ ក្នុងក្រុងឈ្មោះពន្ទមតី ។

ពន្ទមតីនគរេ ក្នុងក្រុងឈ្មោះពន្ទមតី ។

ពារាណសីសម្បត្តកាលេ ក្នុងកាលនៃ...ដល់ព្រមហើយ
នូវក្រុងមានថ្មមានទ្រង់ទ្រាយដូចជាក្បាលនៃស្វា ។

ពាលកលោណាការមំ កាន់អាវាមឈ្មោះពាលកលោណាកៈ,
កាន់អាវាមជិតស្រុកឈ្មោះពាលកលោណាកៈ ។

ពុទ្ធកាសិភំ នាម ឈ្មោះថាជាពុទ្ធកាសិភត, ឈ្មោះថា
ជាវិត្តគឺព្រះពុទ្ធទ្រង់សម្តែងហើយ ។

ពុទ្ធមន្តោ នាម ឈ្មោះថាពុទ្ធមន្ត, ឈ្មោះថាមន្តនៃ
ព្រះពុទ្ធ, ឈ្មោះថាសភាវៈជាគ្រឿងដឹងនូវធម៌នៃព្រះពុទ្ធ ។

ពុទ្ធរតនំ ពុទ្ធរតនៈ, វិត្តញ៉ាំងសេចក្តីត្រេកអរឲ្យកើតគឺ
ព្រះពុទ្ធ, កែវគឺព្រះពុទ្ធ ។

ពុទ្ធសាសនំ នូវសាសនានៃព្រះពុទ្ធ, នូវពាក្យជាគ្រឿង
ប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធ ។

ពោធិ ឈើឈ្មោះពោធិ, ឈើជាទីត្រាស់ដឹង ។

ពោធិឃរំ ផ្ទះនៃឈើឈ្មោះពោធិ, ផ្ទះជាទីត្រាស់ដឹង ។

ពោធិបក្ខិយធម្មបទំ នូវបទនៃធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃ
ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង ។

ពោធិបក្ខិយធម្មា ចាកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃប្រាជ្ញា
ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង ។

ពោធិបល្លង្ក្ត្រ លើបល្លង្កមានក្នុងខាងក្រោមនៃឈើឈ្មោះពោធិ,
លើបល្លង្កជាទីត្រាស់ដឹង ។

ពោធិមណ្ឌ កាន់ប្រទេសជាទីផ្លូវផងនៃបញ្ញាឈ្មោះពោធិ,
កាន់គល់នៃឈើឈ្មោះពោធិ ។

ពោធិមូលេ ទៀបប្រទេសជាទីតម្កល់នៃឈើឈ្មោះពោធិ, ជិតគល់
នៃពោធិព្រឹក្ស ។

ពោធិរុក្ខមូលេ ទៀបប្រទេសជាទីតម្កល់នៃឈើឈ្មោះពោធិ,
ទៀបគល់នៃពោធិព្រឹក្ស ។

ភទ្ទវតីយនករតោ អំពីនគរឈ្មោះភទ្ទវតីយៈ ។

ភទ្ទវតី នាម ឈ្មោះភទ្ទវតី ។

ភទ្ទិយនករំ កាន់ក្រុងឈ្មោះភទ្ទិយៈ ។

ភទ្ទិយំ នូវក្រុងឈ្មោះភទ្ទិយៈ ។

ភូតកាមសិក្ខាបទំ នូវភូតកាមសិក្ខាបទ, នូវសិក្ខាបទគឺ
បណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយពួកនៃដើមឈើកើតហើយ ។

ភេត្តត្ថកាមេ ក្នុងស្រុកឈ្មោះភេត្តត្ថៈ ។

ភេសកឡានេ ក្នុងវិហារឈ្មោះភេសកឡានេ, ក្នុងព្រៃ
 ដំណើរដាសហើយដោយដើមរោកា,
 ក្នុងព្រៃដំណើរដាសហើយ
 ដោយដើមព្រៃហ៊ុំ, ក្នុងព្រៃដែលយក្ខនីឈ្មោះភេសកឡាអាស្រ័យ
 ហើយ ។

មកធរដ្ឋេ ក្នុងដែនមគធៈ, ក្នុងដែននៃជនអ្នកស្មោះទៅ
 មួយអន្លើដោយម្រឹគ, ក្នុងដែននៃជនអ្នកលោភក្នុងសាច់ ។

មចលកាមេ ក្នុងស្រុកឈ្មោះមចលៈ, ក្នុងស្រុកអ្នកលួច ។

មច្ឆិកាសណ្ឋានករស្មី ក្នុងនគរឈ្មោះមច្ឆិកាសណ្ឋានៈ ។

មច្ឆិកាសណ្ឋោ ក្នុងក្រុងដែលគេសាងហើយក្នុងដងព្រៃ
 ម្នាក់ ។

មជ្ឈិមពោធិយំ ក្នុងមជ្ឈិមពោធិកាល, ក្នុងវេលាជាទី
 ត្រាស់ដឹងមានក្នុងកណ្តាល ។

មទ្ធរដ្ឋេ ក្នុងដែននៃជនអ្នកញាំញី, ក្នុងដែនជាទីឲ្យនូវ
 គ្រឿងបូជា,
 ក្នុងដែននៃជនអ្នករីករាយដោយវត្ថុមានកាមគុណ
 ៥ជាដើម, ក្នុងមទ្រាស្រ្ត ។

មហាបុណ្ណតាមំ កាន់ស្រុកឈ្មោះមហាបុណ្ណៈ ។

មហាពេរុវេ ឈ្មោះមហាពេរុវិះ, ជាទីស្រែកដោយសូរថា
លំដាប់រឿយៗធំ (នរក) ។

មហារនគោសិដ្ឋសាលវនាទីនិ មានព្រៃឈ្មោះមហាវិន
និងព្រៃឈ្មោះគោសិដ្ឋសាលវិនជាដើម ។

មហារនេ ក្នុងព្រៃមហាវិន, ក្នុងព្រៃធំ ។

មហាវិលោកនាទិ នូវមហាវិលោកនៈទាំងឡាយ, នូវ
ហានគឺជនគប្បីជ្រើសរើសធំទាំងឡាយ ។

មហាវិហារសទិសានំ ប្រាកដស្មើដោយមហាវិហារ,
ប្រាកដស្មើដោយវិហារធំ ។

មហាសុនិម្មិតិកាមេ នាម ក្នុងស្រុកឈ្មោះមហាសុនិម្មិតិ ។

មាតិកកាមេ នាម ឈ្មោះមាតិកគ្រាម ។

មាបមាទកន្ទរតោ អំពីជ្រោះនៃភ្នំឈ្មោះមាបមាទៈ ។

មិកនាយេ ក្នុងព្រៃមិកនាយៈ, ក្នុងព្រៃជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់ម្រឹក ។

មុណ្ណានិកមោ នាម និគមឈ្មោះមុណ្ណះ, ខណ្ឌនៃជនអ្នក
ដឹងនូវហេតុជាប្រយោជន៍និងមិនមែនប្រយោជន៍ ។

មុទ្ធំ ញ៉ាំងបញ្ញាឈ្មោះមុទ្ធា, ញ៉ាំងបញ្ញាដូចជាក្បាល ។

យមកប្បាទិហារិយសមាគមោ កិរិយាប្រជុំនិមិត្តយម-
កប្បាទិហារ្យ, កិរិយាប្រជុំនិមិត្តកិរិយាសំទៅនូវសត្រូវជាគ្នា ។

យមកប្បាទិហារិយំ នូវធម្មជាតិគឺបុគ្គលមានឧបក្កិលេស
ទៅប្រាសហើយគប្បីឲ្យប្រព្រឹត្តទៅជាគ្នា ។

យមកប្បាទិហារិយេ, យមកប្បាទិហិរេ ក្នុងកិរិយាសំទៅ
នូវតិរិយជាសត្រូវដល់ព្រះមានជោគនិងសាសនាជាគ្នា, ក្នុងធម្មជាតិដែលជន
គប្បីឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយកិច្ចដែលខ្លួនធ្វើហើយ ក្នុងចិត្តដែលមានឧបក្កិលេស
ទៅប្រាសហើយ ជាចិត្តតម្កល់មាំហើយជាគ្នា ។

យមលោកំ នូវយមលោក ។

យុកន្ទរមត្ថកេ លើកំពូលនៃភ្នំដែលទ្រទ្រង់នូវសភាវៈ
ទាំងគួរគឺព្រះចន្ទនិងព្រះអាទិត្យ ។

រក្ខិតវនសណ្ឋោ ដងនៃព្រៃឈ្មោះរក្ខិតវ័ន, ដងនៃព្រៃ

ដែលឆាគគីដំរីរក្សាហើយ, ដងនៃព្រៃគឺដំរីបាឡិលេយ្យកៈរក្សាហើយ ។

រជតមុត្តាបវាឡរជិរាជិនិ ឆ្ងរវតនៈទាំងឡាយមានប្រាក់
និងកែវមុត្តានិងកែវបវាឡៈនិងពេជ្រជាដើម ។

រាជតហំ, រាជតហានតរំ កាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ។

រាជតហា ចាកក្រុងរាជគ្រឹះ ។

រាជតហោ ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ, ក្នុងក្រុងដែលស្តេច
ទាំងឡាយទ្រង់កាន់យកហើយគង់នៅដោយអំណាចនៃភាវៈជាអធិបតី ។

លក្ខណសំយុត្តេមិ មែនក្នុងលក្ខណសំយុត្ត ។

លដ្ឋិវនុយ្យាទំ កាន់ឱទ្ធិឡានឈ្មោះលដ្ឋិវន៍, កាន់ច្បារនៃ
ព្រៃឆ្នោតក្រមុំ ។

លោហាប្បាសាទសទិសេមិ សូម្បីប្រាកដស្មើដោយលោហ
ប្រាសាទ ។

រដ្ឋិវដ្ឋេ ក្នុងដែនវដ្ឋិ, ក្នុងដែនជាទីនៅអាស្រ័យនៃព្រះ
រាជកុមារព្រះនាមវដ្ឋិ ។

វិរណត្ថម្ភកំ នាម ឈ្មោះវិរណត្ថម្ភកៈ ។

វេជយន្តរមំ ស្ត្រីវេជយន្តរថិ, ស្ត្រីវេជយន្តរេវេជយន្តៈ ។

វេជយន្តោ នាម ឈ្មោះវេជយន្តៈ, ប្រាសាទមានទង់
ដ៏ប្រសើរកើតដោយវិសេស ។

វេជ្ជធិបករដ្ឋេ ក្នុងដែនឈ្មោះវេជ្ជធិបកៈ ។

វេភារាទិកេ មានភ្នំរុងរឿងដោយវិសេសជាដើម ។

វេរញ្ញាយំ ក្នុងក្រុងឈ្មោះវេរញ្ញា ។

វេរម្ពវាតា ខ្យល់ឈ្មោះវេរម្ពវាតៈ ។

វេសាលីនករទ្វារេ ទៀបទ្វារនៃក្រុងឈ្មោះវេសាលី ។

វេសាលី ក្រុងឈ្មោះវេសាលី, ក្រុងមានសេចក្តីទូលំ
ទូលាយអស់វារៈ ៣ ដង ។

វេឡុវនំ វិត្តឈ្មោះវេឡុវនៈ, វិត្តដែលគេសាងក្នុងព្រៃឫស្សី ។

វេឡុវនវណ្ណបទិសំយុត្តានិ ប្រកបព្រមចំពោះហើយ
ដោយគុណគឺជនគប្បីពណ៌នាស្លែងឈ្មោះវេឡុវនៈ ។

វេឡុវនវិហារេ ក្នុងវិត្តឈ្មោះវេឡុវន ។

សកលរាជតហនករំ ក្រុងរាជគហៈទាំងអស់ ។

សកលជម្ពូទីបំ អស់ជម្ពូទីបំទាំងអស់ ។

សកលអម្ពរនំ វិត្តឈ្មោះអម្ពរនំទាំងអស់ ។

សកលជេតវនំ វិត្តឈ្មោះជេតវនៈទាំងអស់ ។

សក្កកថា កថាសម្តែងនូវស្ថានសួគ៌ ។

សក្កមក្កេ ក្នុងផ្ទៃនៃស្ថានសួគ៌ ។

សក្កកាមីនំ បំពោះសត្វទាំងឡាយអ្នកទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។

សក្កោ ស្ថានដ៏ប្រសើរដោយកាមគុណ ៥ មានរូបជាដើម
ដោយប្រពៃ, ទីជាទីស្ថិតនៅអស់កាលយូរក្នុងទីដ៏ល្អ ។

សង្កស្សនករំ នាម ក្រុងឈ្មោះសង្កស្សៈ, ក្រុងជាទីគួរ
វាសដោយប្រពៃ (នៃជន) ។

សាកេតំ នូវក្រុងសាកេត, នូវក្រុងជាទីកាន់យកនៅក្នុងវេលាល្ងាច,
នូវក្រុងជាទីមានសេចក្តីអង្គរាប ក្នុងការច្បាំងជាដើម នៃស្តេចទាំងឡាយ
កើតព្រមហើយ ។

សាកលនករ ក្នុងក្រុងសាគលៈ, ក្នុងក្រុងដូចជាអណ្តូង
ជាទីកើតនៃទ្រព្យ ។

សិទ្ធារដ្ឋ ក្នុងដែនឈ្មោះសិស្តវិៈ, ក្នុងដែនដ៏តាំងនៅជិត
ប្រទេសដែលជាប់អំពីទន្លេសិស្ត ។

សិនេរុ ឆ្នាំឆ្នាំឈ្មោះសិនេរុ, ឆ្នាំឆ្នាំធ្វើទេវតាឲ្យស្អាត ។

សិនេរុចាទំ ឆ្នាំឆ្នាំដែលឆ្នាំឈ្មោះសិនេរុ ។

សិនេរុមត្តកា អំពីកំពូលនៃឆ្នាំឈ្មោះសិនេរុ ។

សុទ្ធាវាសភូមិ កាន់សុទ្ធាវាសភូមិ, កាន់ភូមិជាទីនៅនៃ
ព្រះអរិយៈអ្នកបរិសុទ្ធ ។

សុទស្សនំ ឈ្មោះសុទស្សនៈ ។

សុទស្សនវិហារតោ អំពីវត្តឈ្មោះសុទស្សនៈ ។

សុទម្មានេវសកាសទិសំ ប្រាកដស្មើដោយទេវសកា
ឈ្មោះសុទម្មា ។

សុប្បារកា, សុប្បារកតោ ចាកកំពង់ជាទីបតឈ្មោះ
សុប្បារកៈ ។

សុប្បារកបដ្ឋងំ កាន់កំពង់ជាទីបតឈ្មោះសុប្បារកៈ ។

សុប្បារកបដ្ឋនតិរំ កាន់ឆ្នេរនៃកំពង់ជាទីបតឈ្មោះសុប្បារកៈ ។

សុវណ្ណភូមិ កាន់ក្រុងសុវណ្ណភូមិ, កាន់ក្រុងជាទីកើតនៃមាស ។

សូករខាតលេលោ ក្នុងគុហាឈ្មោះសូករខាតៈ, ក្នុង
គុហាគឺជ្រូកដឹកហើយ, ក្នុងគុហាគឺជ្រូកឈ្នួសហើយ ។

សេតព្យំ នូវក្រុងឈ្មោះសេតព្យៈ, នូវក្រុងដែលបណ្ឌិត
កំណត់ហើយដោយស្តេចអ្នកចិញ្ចឹមនូវខ្លួន ។

សេតព្យនគរំ កាន់ក្រុងឈ្មោះសេតព្យៈ ។

សោរេយ្យនគរេ ក្នុងក្រុងឈ្មោះសោរេយ្យៈ ។

ហំសវតីនគរេ ក្នុងក្រុងឈ្មោះហំសវតី, ក្នុងក្រុងដែល
គេកំណត់ហើយដោយដឹងទង់ជាទីតម្កល់នៃរូបហង្ស,
ក្នុងក្រុង
មានរូបហង្សជាទីសម្គាល់ ។

ធម្មបទដ្ឋកថាបិ

អវិញ្ញាណកានំ អសាធារណនាមាទិ

សមត្ថានិ

អត្ថវត្ថុវណ្ណនា អដ្ឋកថាសម្រាប់ពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃវិគ្គ
និយាយអំពីខ្លួន, កថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃអត្ថវត្ថុ ។

អនុមោទនាកថាវណ្ណនាយំ ឯវ ក្នុងអដ្ឋកថាសម្រាប់
ពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃកថាជាគ្រឿងរីករាយតាមមែនពិត ។

អប្បមាទវត្ថុវណ្ណនា វាចាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីការៈនៃសេចក្តីធ្វេសប្រហែស ។

អរហន្តវត្ថុវណ្ណនា កថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តី
នៃវិគ្គនិយាយអំពីព្រះអរហន្ត ។

អាទិកថាវណ្ណនាយ នៃកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តី
នៃកថាក្នុងខាងដើម ។

កោដវត្ថុវណ្ណនា អដ្ឋកថាសម្រាប់ពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីជនអ្នកមានសេចក្តីក្រោធ ។

ចិត្តវត្ថុវណ្ណនា កថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រីសេចក្តីនៃវិគ្គ
និយាយអំពីចិត្ត ។

ជារក្ខត្រ័យ

និយាយអំពីសេចក្តីចាស់គាំគាំ ។

ក៏ប៉ាជាគ្រូងពណ៌នាស្រីសេចក្តីស្រីគូ

តម្លាភាពក្នុងការប្រើប្រាស់
និយាយអំពីសេចក្តីប្រាថ្នា ។

ក៏ប៉ាជាគ្រឿងពណ៌នាស្រស់បក្តីស្រែក

ទស្សនវិស័យ
និយាយអំពីអាជីវកម្ម ។

ក៏ប៉ាជាគ្រូងពណ៌នាស្រីសេចក្តីស្រី

ធម្មដ្ឋក្រវល្លា
និយាយអំពីបុគ្គលអ្នកស្ថិតនៅក្នុងធម៌ ។

ក៏ប៉ាជាគ្រូងពណ៌នាស្រីសេបក្តីស្រីគូ

ពាក្យត្តវន្តា
និយាយអំពីជំនួញក្របួសៗ ។

ក៏ប៉ាជាគ្រឿង^៥ ឯពណ៌នាស្រស់បក្តី^៦ ឯស្រីគ្រូ

បតិស្ថានករត្ថវស្ថាន
វិគ្គនិយាយអំពីធម៌បដិបត្តិបដិប ។

ក៏ថាជាគ្រឿងពណ៌នាសរសេរច្បាស់

បណ្ឌិតវត្តវណ្ណធា
វិគ្គិនិយាយអំពីអ្នកប្រាជ្ញ ។

ក៏ប៉ាជាគ្រូងពណ៌នាសរសេរក្នុងក្បួន

ចាប់ត្តវណ្ណា
និយាយអំពីបុគ្គលបាប ។

ក៏ប៉ាជាគ្រូងពណ៌នាស្រីសេបក្តីស្រីគូ

បិយវត្ថុវណ្ណធា អង្គកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្នូលសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ។

បុប្ផវត្តវណ្ណនា អង្គិកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្វរសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីធម៌ប្រៀបធៀបដោយផ្កា ។

ពាលវត្តវណ្ណា អង្គិកថាសម្រាប់ពណ៌នាផ្លូវសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីជនល្ងង់ ។

ព្រាហ្មណ៍ត្រូវឆ្លើយតប អង្គការជាតិក្រីក្រ និងពិការភាព

ព្រហ្មណៈក្តៅ ក្នុងព្រហ្មណវិគ្គ, ក្នុងព្រហ្មណវិគ្គ ។

ភិក្ខុវត្ថុវណ្ណា អង្គកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្ត្រវិសេចក្តីនៃ
វិគ្គនិយាយអំពីភិក្ខុ ។

ភិក្ខុវត្ថុ ក្នុងភិក្ខុវត្ថុ, ក្នុងព្រះករុណាប្រាជ្ញាបិក្ខុ ។

មត្តរក្សត្រ័យ អង្គកថាសម្រាប់ពណ៌នាឆ្លូវសេចក្តីនៃវិគ្គ
និយាយអំពីមគ្គ។

មក្តៅក្តៅ ក្នុងមគ្គវិគ្គ, ក្នុងវិគ្គនិយាយអំពីមគ្គ ។

មលវត្ថុវណ្ណនា អដ្ឋកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្វរសេចក្តីនៃ
វគ្គនិយាយអំពីសេចក្តីសៅហ្មង ។

មលវត្ថេ ក្នុងមលវគ្គ, ក្នុងពួកមន្ទិល, ក្នុងពួកសម្តែង
ដោយសេចក្តីសៅហ្មង ។

យមកវត្ថុវណ្ណនា អដ្ឋកថាជាគ្រឿងពណ៌នាស្វរសេចក្តីនៃ
វគ្គនិយាយអំពីធម៌ជាគូនឹងគ្នា ។

យមកវត្ថេ ក្នុងយមកវគ្គ, ក្នុងពួកនិយាយអំពីធម៌ជាគូនឹងគ្នា ។

លោកវត្ថុវណ្ណនា កថាសម្រាប់ពណ៌នាស្វរសេចក្តីនៃវគ្គ
និយាយអំពីលោក ។

លោកវត្ថេ ក្នុងលោកវគ្គ, ក្នុងពួកនិយាយអំពីលោក ។

សុខវត្ថុវណ្ណនា អដ្ឋកថាសម្រាប់ពណ៌នាស្វរសេចក្តីនៃវគ្គ
និយាយអំពីសេចក្តីសុខ ។

សុខវត្ថេ ក្នុងសុខវគ្គ, ក្នុងពួកនិយាយអំពីសេចក្តីសុខ ។

ធម្មបទដ្ឋកថាយំ

វណ្ណនានំ អសាធារណនាមាទិ

សមត្ថានិ

អង្គុលីមាលសុត្តរសេន ឯវ ដោយអំណាចនៃអង្គុលីមាល-
សូត្រមែនពិត ។

អនមតក្កសុត្តំ នូវអនមតក្កសូត្រ, នូវសូត្រជាគ្រឿង
សម្លេងនូវការវិវត្តនៃសង្ខារជាសភាពមានទីបំផុតខាងដើម ទុកជាគឺបុគ្គលទៅ
តាមមិនដឹងហើយ ។

អាទិត្តបរិយាយទេសនាយ ដោយទេសនាគឺអាទិត្តបរិ-
យាយសូត្រ, ដោយទេសនាគឺបណ្ឌិតកំណត់ដោយអាទិត្តបរិយាយសូត្រ,
ដោយកិរិយាសម្លេងគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ ដោយហេតុដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដោយ
ជុំវិញដោយសភាវៈដ៏ក្លោទ្ធទៅហើយ ។

អាសីវិស្វបមសុត្តំ នូវអាសីវិស្វបមសូត្រ, នូវសូត្រមាន
ឧបមាដោយពិសនៃពស់ ។

កបិលសុត្តំ នូវកបិលសូត្រ ។

ជរាសុត្តំ នូវជរាសូត្រ ។

តិរោកុឡាទីសុ តាកាលសូត្រទាំងឡាយមានតិរោកុឡាសូត្រ
ជាដើម ។

តិរោកុឡានុមោទនំ នូវធម្មកថាជាគ្រឿងរីករាយតាមដោយ
អំណាចនៃតិរោកុឡាសូត្រ ។

ទុក្ខក្ខន្ធសុត្តានិរសេន ដោយអំណាចនៃសូត្រមានសូត្រ
និយាយអំពីគំនរនៃសេចក្តីលំបាកព្រួយជាដើម ។

នេវទូតសុត្តន្តេន ដោយទេវទូតសូត្រ, ដោយបំណែកជាទីបំផុត
គឺទេវទូតសូត្រ, ដោយសូត្រគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយបម្រើនៃទេវតា ។

ធម្មចេតិយសុត្តនិយាមេន តាមទំនងនៃធម្មចេតិយសូត្រ ។

មហាបុរិសវិតក្កសុត្តំ នូវមហាបុរិសវិតក្កសូត្រ, នូវសូត្រ
ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំណត់ហើយដោយសេចក្តីត្រិះរិះនៃមហាបុរស ។

មហាសតិបដ្ឋានសុត្តកថំ នូវវាចាជាគ្រឿងពោលនូវ
មហាសតិបដ្ឋានសូត្រ ។

មេឃិយសុត្តំ មេឃិយសូត្រ, នូវសូត្រដែលបណ្ឌិតកំណត់
ហើយដោយព្រះចេវៈឈ្មោះមេឃិយៈ ។

មេត្តសុត្តំ នូវមេត្តសូត្រ, នូវសូត្រជាគ្រឿងផ្សាយនូវមេត្តា ។

រតនសុត្តំ រតនសូត្រ, សូត្រដែលបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយរតនៈ,
នូវសូត្រដែលប្រកបដោយធម្មជាតិញ៉ាំងសេចក្តីត្រេកអរឲ្យកើត ។

រតនសុត្តេ នាកាលរតនសូត្រ ។

វេទនាបរិក្កហសុត្តន្តេ នាកាលវេទនាបរិក្កហសូត្រ, នាកាលសូត្រ
សម្រាប់កំណត់នូវវេទនា ។

វេលាមសុត្តំ នូវវេលាមសូត្រ, នូវសូត្រដែលបណ្ឌិតកំណត់
ហើយដោយព្រះពោធិសត្វកើតជាព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះវេលាមៈ ។

សតិបដ្ឋានសុត្តំ នូវសតិបដ្ឋានសូត្រ, នូវសូត្រជាទីតម្កល់នូវ
សេចក្តីរលឹក ។

ធម្មបទដ្ឋកថាយំ

សុត្តានំ អសាធារណនាមានិ

សមគ្គានិ

វត្ថុនំ អសាធារណាធិបាទិ

អង្គុរទេវបុត្រវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃទេវបុត្រឈ្មោះអង្គុរ ។

អង្គុលិមាលត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះអង្គុលិមាល ។

អជករបេតវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃអជករបេត, រឿងរ៉ាវនៃបេត
មានក្បាលដូចជាក្បាលនៃពស់ថ្លាស់ ។

អញ្ញតរកុដុម្ពិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុដុម្ពិកៈណាមួយ, រឿងរ៉ាវ
នៃកុដុម្ពិកៈមានសាមនិងគោត្រមិនប្រាកដ, រឿងរ៉ាវនៃកុដុម្ពិកៈម្នាក់ ។

អញ្ញតរកុលទារិការវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុលទារិកណាមួយ,
រឿងរ៉ាវនៃក្មេងស្រីនៃត្រកូលណាមួយ ។

អញ្ញតរកុលបុត្រវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុលបុត្រណាមួយ, រឿង
រ៉ាវនៃកុលបុត្រមានសាមនិងគោត្រមិនប្រាកដ ។

អញ្ញតរបុរិសវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបុរសណាមួយ, រឿងរ៉ាវនៃ
បុរសណាមួយ, ... ។

អញ្ញតរព្រាហ្មណាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍មានសាមនិង

គោត្រមិនប្រាកដ ។

អញ្ញតរភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុ ១រូប, រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុរូបណាមួយ ។

អញ្ញតរវិបក្ខុសេវកភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកសេពគប់នូវ
បុគ្គលអ្នកមានបក្ខពួកដ៏ខុសណាមួយ ។

អញ្ញតរត្ថីវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃស្រីណាមួយ, រឿងរ៉ាវនៃស្រីម្នាក់ ។

អតុលឧបាសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសកឈ្មោះអតុលៈ ។

អត្ថទត្ថត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះអត្ថទត្ថៈ ។

អត្ថនោបុព្វកម្មវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបុព្វកម្មនៃខ្លួន, រឿងរ៉ាវនៃ
អំពើមានក្នុងកាលមុនរបស់ព្រះអង្គ ។

អធិមាធិកភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានមាននៃក្រពេក,
រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានសេចក្តីរាប់ថាវិធីត្រូវមនុស្សធម៌គឺខ្លួនដល់សង្កត់ហើយ,
រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានសេចក្តីស្មានថា វិធីត្រូវមនុស្សធម៌គឺខ្លួនបានត្រាស់ដឹង
ហើយ ។

អនាគាមិត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះអ្នកដល់នូវអនាគាមិ ។

អនាថបិណ្ឌិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋីឈ្មោះអនាថបិណ្ឌិកៈ ។

អនិដ្ឋិកន្ទកុមារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុមារឈ្មោះអនិដ្ឋិកន្ទៈ ។

អនុរុទ្ធត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះអនុរុទ្ធ ។

អបុត្តកសេដ្ឋីវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋីអ្នកមានកូនតូចមិនមាន ។

អភយរាជកុមារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះរាជកុមារទ្រង់ព្រះនាម

អភយៈ ។

អរិយពាលិសិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃជនអ្នកចាប់នូវត្រីដោយ

សន្ទូចហើយរស់នៅឈ្មោះអរិយៈ, រឿងរ៉ាវនៃព្រានសន្ទូចឈ្មោះអរិយៈ ។

អសញ្ញតបរិច្ចារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានគ្រឿងបរិក្ខារ

មិនបានទុកដាក់ហើយ, រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានគ្រឿងបរិក្ខារមិន

សង្រួមហើយ, រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមិនស្លូតគ្រឿងបរិក្ខារ ។

អសទិសទានវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃអសទិសទាន, និទាននៃ

ទានមានទានដទៃប្រាកដស្មើមិនមាន ។

អហិបេតវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃប្រេតមានសរីរៈដូចជាសរីរៈនៃពស់,
រឿងរ៉ាវនៃប្រេតមានក្បាលដូចជាក្បាលនៃពស់ ។

អាគន្ធកកិក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុជាអាគន្ធកៈ ។

អានន្ទត្ថេរប្បញ្ញវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃប្រស្នានៃព្រះបេរៈឈ្មោះអានន្ទ ។

អានន្ទត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះអានន្ទ ។

អានន្ទសេដ្ឋវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋឈ្មោះអានន្ទ ។

អាយុវឌ្ឍនកុមារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុមារឈ្មោះអាយុវឌ្ឍនៈ ។

អារទ្ធវិបស្សកកិក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានវិបស្សនាប្រារព្ធ
ហើយ, រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងឃើញច្បាស់ប្រារព្ធហើយ។

អាឡវិកកកិក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងក្រុងអាឡវី ។

ឥស្សាបកតឥត្ថិវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃស្រីអ្នកគឺសេចក្តីប្រណែន
ធ្វើទៅហើយ, រឿងរ៉ាវនៃស្រីអ្នកគឺសេចក្តីឈ្នានីសគ្របសង្កត់ហើយ។

ឧក្កាណ្ឌាតកិក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តទៅហើយដោយ
កក្កងខាងលើ, រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកអផ្សុកហើយ ។

ឧក្កសេនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះឧក្កសេន ។

ឧក្កសេនសេដ្ឋិបុត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋិបុត្រឈ្មោះ
ឧក្កសេន ។

ឧជ្ឈានសញ្ញាត្ថេវវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះអ្នកមានកិរិយា
សម្គាល់ក្នុងកិរិយាពោលទោសជាប្រក្រតី ។

ឧបកាជីវកាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃអាជីវកឈ្មោះឧបក ។

ឧបនន្ទសក្យបុត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបុត្រនៃសក្យឈ្មោះឧបនន្ទ ។

ឧបោសថកម្មវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបោសថកម្ម, រឿងរ៉ាវនៃ
កម្មគឺកិរិយារក្សានូវឧបោសថ ។

ឧប្បត្តិវត្ថុ រឿងរ៉ាវគឺហេតុជាគ្រឿងកើតឡើង, រឿងរ៉ាវ
នៃកិរិយាកើតឡើង ។

ឧប្បលវណ្ណាត្ថេវវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរីឈ្មោះឧប្បលវណ្ណា ។

ឯកឧបាសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសកម្នាក់ ។

ឯកបត្តនាគរាជវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃស្លេចនៃនាគឈ្មោះឯកបត្ត ។

កបិលមជ្ឈវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃគ្រីឈ្មោះកបិល ។

កលហរូបសមនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកិរិយាចូលទៅជិតរម្ងាប់
ដោយវិសេសនូវជម្លោះ, រឿងរ៉ាវនៃកិរិយាញ៉ាំងជម្លោះឱ្យចូល
ទៅជិតរម្ងាប់ដោយវិសេស ។

កសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃអ្នកក្នួរ, រឿងរ៉ាវនៃអ្នកស្រែ ។

កាលាមាតាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃមាតានៃស្រីឈ្មោះកាលា ។

កាឡត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះកាឡៈ ។

កិសាកោតមីវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរីឈ្មោះកិសាកោតមី ។

កុក្កុដណ្ឌខាទិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុមារិកាអ្នកទំពាស៊ីនូវ
ពងនៃមាត់ ។

កុក្កុដមិត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃនេសាទឈ្មោះកុក្កុដមិត្ត ។

កុណ្ឌលកេសិត្ថេវវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរីឈ្មោះកុណ្ឌលកេសី ។

កុមារកស្សបត្ថេរត្ថ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះកុមារកស្សបៈ ។

កុម្មុយោសករត្ថ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋីឈ្មោះកុម្មុយោសកៈ ។

កុហកព្រាហ្មណ៍រត្ថ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះកុហកៈ,
រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍អ្នកញ៉ាំងលោកឲ្យភិសវង់ ។

កោកសុនខលុទ្ធករត្ថ រឿងរ៉ាវនៃព្រាសព្រោះឆ្កែឈ្មោះកោកៈ,
រឿងរ៉ាវនៃព្រាសអ្នកធ្វើនូវអំពើអាក្រក់ ដោយឆ្កែ ហើយរស់នៅឈ្មោះ
កោកៈ ។

កោកាលិករត្ថ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុឈ្មោះកោកាលិកៈ ។

កោណ្ឌាធានត្ថេរត្ថ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះកោណ្ឌាធានៈ ។

កោសម្ពិករត្ថ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិ,
រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិជាប្រក្រតី ។

កោសម្ពិវាសិតិស្សត្ថេរត្ថ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈ
អ្នកមានកិរិយានៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិជាប្រក្រតី ។

ខទិវនិយវេតត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះវេរិតៈអ្នក
មានកិរិយានៅក្នុងព្រៃដ៏ងាយស្រួលហើយដោយដើមគគីរ ។

ខាលុកោណ្ឌញ្ញត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះខាលុ-
កោណ្ឌញ្ញៈ ។

ខេមកសេដ្ឋបុត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋបុត្រឈ្មោះខេមកៈ ។

ខេមភិក្ខុជីវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុជីវឈ្មោះខេមា ។

កណ្ឌីភេទកថាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកថាអ្នកទម្លាយនូវបង្វែប ។

ករហទិន្នវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសាវ័កនៃនិគ្រន្តឈ្មោះគរហទិន្នៈ ។

កោយាតកបុត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកូននៃបុរសអ្នកសម្លាប់នូវ
គោហើយរស់នៅ ។

កោធិកត្ថេរបរិជិញ្ញាជវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកិរិយារលត់ដោយជុំ
វិញនៃព្រះបេរះឈ្មោះកោធិកៈ ។

ចក្ខុបាលត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះចក្ខុបាលៈ ។

ចន្ទាភត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះចន្ទាភៈ ។

ចិញ្ចមាណវិការវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបរិញ្ញាជិកឈ្មោះចិញ្ចមាណវិកា ។

ចិត្តកហបតិវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃគហបតីឈ្មោះចិត្តៈ ។

ចិត្តហត្ថត្ថេវវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះចិត្តហត្ថៈ ។

ចុន្ទសូការិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបុរសឈ្មោះចុន្ទសូការិកៈ, រឿង
រ៉ាវនៃបុរសអ្នកសម្លាប់នូវជ្រកហើយរស់នៅឈ្មោះចុន្ទៈ ។

ចូជ្ឈកាលឧបាសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសកឈ្មោះចូជ្ឈកាល ។

ចូជ្ឈកាលមហាកាលវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកុដ្តិម្ពិកៈឈ្មោះចូជ្ឈ
កាលៈនិងកុដ្តិម្ពិកៈឈ្មោះមហាកាលៈ ។

ចូជ្ឈបន្ទកត្ថេវវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះចូជ្ឈបន្ទកៈ ។

ចូជ្ឈសារិកិក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុឈ្មោះចូជ្ឈសារី ។

ចូជ្ឈសុភទ្ធាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេដ្ឋីដ៏ឆ្លាតឈ្មោះចូជ្ឈសុភទ្ធ ។

ចូជ្ឈេកសាជកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះចូជ្ឈេកសាជិក ។

ឆត្តបាលិឧបាសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសកអ្នកមានឆត្រ

ក្នុងដៃ ។

ឆន្ទត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះឆន្ទៈ ។

ឆព្វក្តិយភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកមានពួក ៦, រឿងរ៉ាវ
នៃភិក្ខុអ្នកមានពួកនៃភិក្ខុ ៦ ។

ជជិលត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះជជិល ។

ជជិលព្រាហ្មណវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍អ្នកទុកផ្ទាំងសក់ ។

ជម្ពុកាជីវកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃអាជីវកឈ្មោះជម្ពុកៈ ។

ជីវកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃពេទ្យឈ្មោះជីវកៈ ។

ជោតិកត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះជោតិកៈ ។

តយោជនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃពួក ៣ នៃជន, រឿងរ៉ាវនៃ
ជន ៣ នាក់ ។

តយោបព្វជិតវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃប្រជុំនៃ ៣ នៃបព្វជិត, រឿង
រ៉ាវនៃបព្វជិត ៣ នាក់ ។

តិត្ថិយវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃតិរិយ ។

តិស្សត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈ ។

តិសភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុ ៣០ រូប ។

តុច្ចហោបិលវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះថេរៈឈ្មោះតុច្ចហោបិលៈ ។

នារុច្ឆិរិយត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះថេរៈឈ្មោះនារុច្ឆិរិយៈ ។

នារុសាកជិកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃជនអ្នកនាំទៅនូវភណ្ឌៈដោយ

រទេះព្រោះឱស ។

នុក្ខប័ជ្ឈិតសត្វវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសត្វគឺទុក្ខបៀតបៀនហើយ ។

នុព្វចកិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុគឺជនប្រដៅបានដោយកម្រ ។

នេវទត្តវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ថ ។

នេវទត្តបរិសក្កនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសេចក្តីព្យាយាមនៃភិក្ខុ

ឈ្មោះទេវទត្ថ ។

នេវទត្តសង្ឃកេនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកិរិយាបំបែកនូវសង្ឃនៃ

ភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ថ ។

នេវហិតព្រាហ្មណវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះទេវហិតៈ ។

ទ្វេព្រាហ្មណវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍ពីរនាក់ ។

ទ្វេសហាយកកិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុជាសម្លាញ់នឹងគ្នាពីររូប ។

ធម្មស្សវនវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកិរិយាស្លាប់នូវធម៌ ។

ធម្មិកឧបាសកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសកឈ្មោះធម្មិកៈ ។

នង្គុលកូដត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះនង្គុលកូដិៈ ។

នជបុព្វកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈអ្នកជាជនរាំក្នុងកាលមុន,
រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈអ្នកធ្លាប់ជាជនរាំ ។

នន្ទកោបាលកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃនាយគោបាលឈ្មោះនន្ទៈ,
រឿងរ៉ាវនៃជនអ្នករក្សានូវគោឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះនន្ទ ។

នន្ទិយវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃមាណពឈ្មោះនន្ទិយៈ ។

បញ្ចក្កនាយកព្រាហ្មណវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ
បញ្ចក្កនាយកៈ, រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍អ្នកឲ្យនូវទានដ៏លើសប្រាំយ៉ាង ។

បបមពោធិវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃកិរិយាត្រាស់ដឹងជាដំបូង, រឿង
រ៉ាវនៃវេលាជាទីត្រាស់ដឹងជាដំបូង ។

បបរីកថាបសុតបញ្ចសតកិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុមាន

រយ ៥ ជាប្រមាណអ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងវាចាជាគ្រឿងពោលប្រារព្ធស្វីផែនដី ។

បណ្ឌិតសាមណេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសាមណេរឈ្មោះបណ្ឌិត ។

បតិបូជិការវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃឧបាសិកាអ្នកបូជាដើម្បីជួបនឹងប្តី ។

បធានកម្មិកតិស្សត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈ
អ្នកប្រកបក្នុងការងារគឺព្យាយាមជាគ្រឿងតម្កល់ទុកទូទៅ ។

បធានិកតិស្សត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈអ្នក
ប្រកបក្នុងព្យាយាមជាគ្រឿងតម្កល់ទុកទូទៅ ។

បញ្ចរវាសីតិស្សត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះបញ្ចរ-
វាសីតិស្សៈ, រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈអ្នកមានកិរិយានៅក្នុងញកនៃ
ភ្នំជាប្រក្រតី ។

បរិជណ្ឌព្រាហ្មណវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍អ្នកចាស់គ្រាំគ្រា ។

បសាទពហុលព្រាហ្មណ៍រត្ត រឿងរ៉ាវនៃព្រាហ្មណ៍អ្នក
មានសេចក្តីជ្រះថ្លាប្រព្រឹត្តទៅដោយច្រើន ។

ចាជិកាជីវករត្ត រឿងរ៉ាវនៃអាជីវកល្លោះបាជិកៈ ។

ចាបេយ្យកកិក្កុរត្ត រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងដែនឈ្មោះ
បាបេយ្យកៈ, រឿងរ៉ាវនៃជំរឺឈ្មោះបាហៈ ។

ចាវេកហត្ថិរត្ត រឿងរ៉ាវនៃជំរឺឈ្មោះបាវេកៈ ។

បិលិន្ទរត្ត រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះបិលិន្ទវច្ឆៈ ។

បិលោតិកត្ត រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះបិលោតិកៈ ។

បុជ្ជប្បញ្ញរត្ត រឿងរ៉ាវនៃប្រស្នាដែលភិក្ខុទាំងឡាយសួរហើយ ។

បុណ្ណាទាសីរត្ត រឿងរ៉ាវនៃខ្ញុំស្រីឈ្មោះបុណ្ណា ។

បូតិកត្តតិស្សត្ត រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះតិស្សៈអ្នក
មានខ្លួនស្អុយ ។

បេសការីត្ត រឿងរ៉ាវនៃផ្ទៃតាតែជនអ្នកធ្វើនូវអំពើគឺ
កិរិយាបញ្ចូនទៅ, រឿងរ៉ាវនៃផ្ទៃតាតែជាងតម្បាញ ។

ចោបិលត្ត រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរៈឈ្មោះចោបិលៈ ។

ពោធិរាជកុមារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃពោធិរាជកុមារ ។

ភាគិនេយ្យសង្ឃរក្ខិតត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះ
ភាគិនេយ្យសង្ឃរក្ខិតៈ ។

មណីការកុលុបកត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះអ្នកចូលទៅ
ជិតកាន់ត្រកូលនៃជនអ្នកធ្វើស្វែងរកមណី,
ចូលទៅជិតកាន់ត្រកូលនៃជាងកែវមណី ។

មរិចិកម្មដ្ឋានិកត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះអ្នករៀនសូត្រកម្មដ្ឋាន
មានថ្ងៃបណ្តើរកូនជាអារម្មណ៍, រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះអ្នកបំពេញសូត្រកម្មដ្ឋាន
គឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយថ្ងៃបណ្តើរកូន ។

មល្លិកាធារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃនាងទេវីឈ្មោះមល្លិកា ។

មហាមោគ្គល្លាសត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះមហា
មោគ្គល្លាស ។

មារវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃមារ ។

យមកប្បាធិហារិយវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃយមកប្បាធិហារ្យ, រឿង
រ៉ាវនៃបាធិហារ្យមានភ្លើងនិងទឹកជាគូគ្នា ។

រាជត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះរាជៈ ។

វេតត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះវេរិតៈ ។

រោហិណ្ឌវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃនាងរោហិណ្ឌី ។

លាជនេរដីតាវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃទេពដីតាឈ្មោះលាជា ។

លោឡុនាយិត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះលោឡុនាយី ។

រណសីតិស្សត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះតិស្សៈអ្នក
មានកិរិយានៅក្នុងព្រៃជាប្រក្រតី ។

វិទូឧកវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះចៅវិទូឧកៈ ។

សក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃទេវរាជឈ្មោះសក្កៈ ។

សញ្ញាយវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបរិព្វាជកឈ្មោះសញ្ញាយៈ ។

សង្ឃកូជបេតវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសង្ឃកូជបេត ។

សន្តកាយត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះសន្តកាយ ។

សប្បទាសត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះសប្បទាសៈ ។

សម្ពហុលភិក្ខុវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃភិក្ខុមានប្រមាណច្រើនរូប ។

សាមាវតីវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះទេវីនាមថាសាមាវតី ។

សារីបុត្តត្ថេវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្ត ។

សារីបុត្តត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះសារីបុត្ត ។

សារីបុត្តត្ថេរវត្ថុ

សារីបុត្តត្ថេរវត្ថុ

សុន្ទរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបរិព្វាជិកាឈ្មោះសុន្ទរី ។

សុប្បពុទ្ធសក្កវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសក្យៈព្រះនាមសុប្បពុទ្ធ ។

សុប្បពុទ្ធកុដ្ឋវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបុរសមានរោគយូរឈ្មោះ

សុប្បពុទ្ធ ។

សុកុដ្ឋវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃបរិព្វាជិកាឈ្មោះសុកុដ្ឋៈ ។

សុមនមាលាការវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃនាយមាលាការឈ្មោះ

សុមនៈ, រឿងរ៉ាវនៃជនអ្នកធ្វើនូវផ្កាឈ្មោះសុមនៈ ។

សុមនសាមណេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសាមណេរឈ្មោះសុមនៈ ។

សូករមេតវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃសូករប្រេត ។

សោរេយ្យត្ថេរវត្ថុ រឿងរ៉ាវនៃព្រះបេរះឈ្មោះសោរេយ្យៈ ។

ធម្មបទដ្ឋកថាយ

វត្តន៍ អសាធារណនាមាតិ

សមគ្គានិ

អកាលរក្សក្កជជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគីបណ្ឌិតកំណត់
 ហើយដោយមានអ្នករងារក្នុងសម័យមិនមែនជាកាល ។

អលីនចិត្តជាតកំ នូវជាតកគីបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
 កុមារឈ្មោះអលីនចិត្តៈ ។

សល្វិសជាតកំ នូវជាតកគីបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
 សេដ្ឋីឈ្មោះសល្វិសៈ ។

ឧបសាឡកជាតកំ នូវជាតកគីបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
 ដោយព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះឧបសាឡកៈ ។

ឧរុជាតកំ ញ៉ាំងឧរុជាតក, ញ៉ាំងជាតកគីបណ្ឌិត
 កំណត់ហើយដោយសត្វអ្នកទៅដោយទ្រូង ។

ឯកានសនិចាតេ ក្នុងគម្ពីរឈ្មោះឯកានសនិបាត, ក្នុង
 ឯកានសនិបាតជាតក ។

កជាហកជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគីបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
 ដោយខ្ញុំប្រុសឈ្មោះកជាហកៈ ។

កជ្ជហារិយជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

ជនអ្នកនាំទៅនូវឱស ។

កណ្ណឧសភជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ

ដោយគោឈ្មោលឈ្មោះកណ្ណៈ ។

កាកជាតកំ

ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយក្អែក ។

កុណ្ណាកសិជ្ជវចោតកជាតកំ

ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់

ហើយដោយសេះសិន្ធរៈជាកូនតូចអ្នកស៊ីនូវកុណ្ណាកៈ ។

កុម្មជាតកំ

នូវកុម្មជាតក ។

កុរុជ្ជជាតកាទីនិ

នូវជាតកទាំងឡាយមានកុរុជ្ជជាតកជាដើម ។

ខទិរដ្ឋារជាតកំ

ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

រង្កើកភ្លើងនៃឈើគគីរ ។

ខន្តិវាទិជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

តាបសឈ្មោះខន្តិវាទី ។

ចន្ទតិច្ឆវិជាតកំ ឆ្លូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
 កិច្ចវិញ្ញាណចន្ទា ។

ចូឡធនុក្កហបណ្ឌិតជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់
 ហើយដោយបណ្ឌិតឈ្មោះចូឡធនុក្កហៈ ។

ចូឡធម្មបាលជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
 ដោយកុមារឈ្មោះចូឡធម្មបាល ។

ចូឡហំសមហាហំសកក្កដជាតកានិ ឆ្លូវចូឡហំសជាតក
 និងមហាហំសជាតកនិងកក្កដជាតកទាំងឡាយ, ឆ្លូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់
 ហើយដោយហង្សតូច និងហង្សធំ និងក្ដាមទាំងឡាយ។

ធនុត្តជាតកោន ដោយធនុត្តជាតក ។

តក្កសិលជាតកស្ស នៃតក្កសិលជាតក, នៃជាតកគឺ
 បណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយស្ដេចជាធំក្នុងក្រុងតក្កសិលា ។

តុណ្ហិលជាតកេ ក្នុងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
 ជ្រូកឈ្មោះតុណ្ហិលៈ ។

ទីឃារុកុមារជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ

ដោយកុមារឈ្មោះទីឃារុ ។

ទុក្ខនិចាតេ ក្នុងគម្ពីរឈ្មោះទុក្ខនិបាត, ក្នុងទុក្ខនិបាត ។

ទ្វាទសនិចាតេ ក្នុងគម្ពីរឈ្មោះទ្វាទសនិបាត ។

នទីចរកាកជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

កែកអ្នកត្រាប់ទៅក្នុងទន្លេ ។

នន្ទវិសាលជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

គោឈ្មោះនន្ទវិសាលៈ ។

នរកនិចាតេ ក្នុងគម្ពីរឈ្មោះនរកនិបាត ។

និក្រោធជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

ម្រឹគឈ្មោះនិក្រោធៈ ។

បញ្ចកនិចាតេ ក្នុងគម្ពីរឈ្មោះបញ្ចកនិបាត ។

បិដ្ឋលជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

ស្តេចទ្រង់ព្រះនាមបិដ្ឋលៈ ។

បេតវត្ថុស្មី ក្នុងគម្ពីរបេតវត្ថុ, ក្នុងវត្ថុនៃប្រេត ។

ពពុជាតកំ នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយឆ្មា ។

ពហុភាណិជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយអណ្តើកអ្នកមានកិរិយាពោលនូវពាក្យមានប្រមាណច្រើនជាប្រក្រតី ។

មន្ទាតុរាជជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមមន្ទាតុ ។

មហាធម្មបាលជាតកំ នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយកុមារឈ្មោះមហាធម្មបាល ។

មហាបទុមជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយកុមារឈ្មោះមហាបទុម ។

មហាវេស្សន្តរជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយស្តេចធំទ្រង់ព្រះនាមវេស្សន្តរ ។

មហិឡាមុខជាតកំ ញ៉ាំងជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយជំរឺឈ្មោះមហិឡាមុខ ។

មាតុចោសកជាតកំ នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ

ដោយដំរីអ្នកបិញ្ញមនូវមាតា ។

លដុកិកជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ

មេចាបបៀបកប្បាស ។

វដ្ឋកជាតកំ

នូវវិជ្ជកជាតក,

នូវជាតកដែលបណ្ឌិតកំណត់

ហើយដោយសត្វចាប ។

វាលោទកជាតកំ

នូវវាលោទកជាតក,

នូវជាតកគឺបណ្ឌិត

កំណត់ហើយដោយទឹកកន្ទុយ ។

សុវជាតកំ

នូវជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយសេក ។

ធម្មបទដ្ឋកថាឃំ

ជាតកានំ អសាធារណនាមាទិ

សមគ្គានិ

	ភាគ	ទំព័រ
អកក្កសំ វិញ្ញាបនី	៨	២០៤
អកតំ ទុក្កនំ សេយ្យា	៧	១៩៧
អកតញ្ញស្ស ចោសស្ស	១	២១៧
អករម្ហា វត តេ កិច្ចំ	១	២១២
អក្កោច្ឆិ មំ អវេទិ មំ	១	៦២
អក្កោជនំ វត្ថុវន្តំ	៨	១៨១
អក្កោជន ជិនេ កោដំ	៥	១៤៨
អក្កោជន ជិនេ កោដំ	៦	២៥៧
អក្កោសំ វេទពន្ធព្វា	៨	១៧៩
អក្ខិ ភិដ្ឋា, បដោ នដ្ឋោ	១	២១៣
អច្ចរិយំ វត អព្ភតំ	១	៤៤
អចរិត្វា ព្រហ្មចរិយំ	៥	១៨៥
អចារិ វតាយំ វិតុនំ វោនិ	១	២១១
អចិរំ វតាយំ កាយោ	២	២៤៥

	ភាគ	ទំព័រ
អន្លេវ កិច្ចំ អាតប្បំ	៧	១២៣
អន្លេវ ពុទ្ធិំ សរណំ វជាហិ (អន្ត)	១	៤៥
អញ្ញនានំ ខយំ ទិស្វា (អន្ត)	៣	២០២
អញ្ញាហិ លាភូបនិសា	៣	៣១២
អដ្ឋិនំ នករំ កតំ	៥	១៦៦
អត្ថនត្ថំ បរត្ថេន	៦	៣៩
អត្ថនា ចោទយត្ថានំ	៨	១១៦
អត្ថនាវ កតំ ចាបំ	៦	៣៧
អត្ថនា ហិ កតំ ចាបំ	៦	២៧
អត្ថម្មិ ជាតម្មិ សុខា សហាយា	៧	២៤៤
អត្ថកាមោសិ មេ យត្ថុ (អន្ត)	១	៤៦
អត្ថានញ្ចេ តថា កយិរា	៦	១៥
អត្ថានញ្ចេ បិយំ ជញ្ញា	៦	៦
អត្ថានមេវ បឋមំ	៦	១២
អត្ថា ហវេ ជិតំ សេយ្យោ	៤	១៦៦

	ភាគ	ទំព័រ
អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ	៦	២៣
អថ ចាចានិ កម្មានិ	៥	៩១
អធិចេតសោ អប្បមជ្ជតោ	៧	៦៧
អន្ធកូតោ អយំ លោកោ	៦	៦៣
អន្ធការោ បុរេ អាសី (អន្ធត)	៨	១៣២
អនវដ្ឋិតចិត្តស្ស	២	២២៨
អនវដ្ឋិតចិត្តស្ស	៣	១៩៩
អនិក្កសារោ កាសារំ (អន្ធត)	១	១១៦
អនិក្កសារោ កាសារំ	១	១១៦
អនិច្ចា វត សង្ខារា (អន្ធត)	១	១០១
អនិមិត្តមនញ្ញាតំ (អន្ធត)	៣	៣១
អនុតីរចារិនោ នង្គុដ្ឋំ (អន្ធត)	៦	១២
អនុបុព្វេន មេធាវី	៧	១២
អនូបវាទោ អនូបយាតោ	៦	១៥៤
អនេកជាតិសំសារំ	៥	១៧៩

	ភាគ	ទំព័រ
អប្បកា តេ មនុស្សេសុ	៤	៧៨
អប្បកេនបិ មេធាវី (អន្ត)	២	១៤៩
អប្បមត្តោ អយំ កន្លោ (អន្ត)	៣	១៤៥
អប្បមត្តោ បមត្តេសុ	២	១៦០
អប្បមាទមនុយុញ្ជន្តិ	២	១៥៣
អប្បមាទរតា ហោថ	៧	២៣៥
អប្បមាទរតោ ភិក្ខុ	២	១៨៩, ១៩៤
អប្បមាទេន មយវា	២	១៨៦
អប្បមាទោ អមតំ បទំ	២	១១០
អប្បំ វត ជីវិតំ ឥទំ (អន្ត)	៦	២៦៥
អប្បំ វា ពហំ វា នាទ្ធសាមិ (អន្ត)	១	៤៤
អប្បំ វា ពហំ វា កាសស្ស (អន្ត)	១	១៣២
អប្បស្សតាយំ បុរិសោ	៥	១៧៧
អបិ វីរក បស្សេសិ (អន្ត)	១	២១១

	ភាគ	ទំព័រ
អបិ នុ ហនុកា សន្តា (អន្ត)	៧	១១៤
អភិក្កន្តេន វណ្ណេន (អន្ត)	១	៤៩
អភិត្ថវេថ កល្យាណេ	៥	៦
អភិធាវថ ភទ្ទន្តេ (អន្ត)	៧	២៣២
អភិវាទនសីលិស្ស	៤	១៧៩
អភូតវាទី និរយំ ឧបេតិ	៧	១៨៤
អមាតាបិតុសំវង្ខោ (អន្ត)	៦	១៥
អយោកេ យុញ្ជមត្តានំ	៦	២០៤
អយសាវ មលំ សមុដ្ឋាយ	៧	១៦
អលង្កតោ ចេបិ សមញ្ចរយ្យ	៥	១១៧
អលង្កិតាយេ លង្កន្តិ	៧	២០២
អលង្កតោ មជ្ជកុណ្ឌាលី (អន្ត)	១	៤១
អលូត្តកកតា ចាទា (អន្ត)	៨	២២៥
អលីនចិត្តំ និស្សាយ (អន្ត)	៤	៤
អវដ្ឋេ វដ្ឋមតិទោ	៧	២០៥

	ភាគ	ទំព័រ
អវធិ វត អត្តានំ (អន្ត)	៨	៨២
អវិរុទ្ធិ វិរុទ្ធសុ	៨	២០០
អសដ្ឋាយ មលា មន្តា	៧	២១
អស្សន្ទោ អកតញ្ញូ ច	៤	១១៤
អសន្តតំ មំ ចិរសន្តតេន (អន្ត)	៨	៤៥
អសន្តំ ការមិច្ឆេយ្យ	៣	២៧៤
អសំសដ្ឋំ កហដ្ឋេហិ	៨	១៩២
អសារេ សារមតិជោ	១	១៦៥
អស្សោ យថា កត្រោ កសា និរិដ្ឋោ	៥	១២១
អហំ ជាកោវ សន្តិមេ (អន្ត)	២	៩០
អហំ ជាកោវ សន្តិមេ	៧	២០៩
អហំ កន្តេ មោត្តល្វាន (អន្ត)	៣	២៥៨
អហីសកា យេ មុនយោ	៦	២៦៥
អហោ ទានំ បរមទានំ (អន្ត)	៣	១៤៣
អហោ ទានំ បរមទានំ (អន្ត)	៣	១៤៤

	ភាគ	ទំព័រ
អាគារសេវ បទំ នត្តិ	៧	៦១
អាចារី វតាយំ វិតុនំ វោនិ (អន្ត)	១	២១១
អាតុរំ អសុចី បូតី (អន្ត)	៥	១៦៥
អាតុរំ អសុចី បូតី (អន្ត)	៨	៣១
អាទិត្តំ វត មំ សន្តំ (អន្ត)	១	៤៣
អាពាធិកោហំ ទុក្ខិតោ តិលាជោ (អន្ត) .១		៤៤
អាហារក្សបរមា លាភា	៦	១៩៣
អាសា យស្ស នវិជ្ជន្តិ	៨	២០៨
ឥជ្ឈី បស្ស នដបុត្ត (អន្ត)	៨	៣៧
ឥជ្ឈី បស្ស មហាបញ្ញា (អន្ត)	៨	៣៨
ឥច្ឆិតំ បដ្ឋិតំ តុយ្ហំ (អន្ត)	២	៦៨
ឥច្ឆិតំ បដ្ឋិតំ តុយ្ហំ (អន្ត)	៥	១៣១
ឥតោ វ ចានីយំ ហាស្សំ (អន្ត)	៨	១៣៧
ឥទំ បុរេ ចិត្តមចារិ ចារិកំ	៧	២៣៣
ឥទំ វត្វា សាមាវតី (អន្ត)	២	៩៧

	ភាគ	ទំព័រ
ឥធិ តប្បតិ បេច្ច តប្បតិ	១	២១៩
ឥធិ នន្ទតិ បេច្ច នន្ទតិ	១	២២៣
ឥធិ មោទតិ បេច្ច មោទតិ	១	១៩៣
ឥធិ វស្សំ វសិស្សាមិ	៧	១២៥
ឥធិ សោចតិ បេច្ច សោចតិ	១	១៨៧
ឥមិធា បន ទានេន (អន្ត)	៨	១២៣
ឥមេ សុវណ្ណកេយ្យា (អន្ត)	៤	១៥៦
ឥមេហិ អដ្ឋិហិ តមក្កបុក្កលំ (អន្ត)	១	២១៥
ឧច្ឆិទ្ធ សិទេហមត្តនោ	៧	១២១
ឧជ្ជង្គលេ យថា ខេត្ត (អន្ត)	៦	១៣១
ឧដ្ឋានកាលម្ហិ អនុដ្ឋហានោ	៧	៩៧
ឧដ្ឋានវតោ សតីមតោ	២	១២៦
ឧដ្ឋានេនប្បមាទេន	២	១៥០
ឧត្តិដ្ឋេ នប្បមដ្ឋេយ្យ	៦	៤៧

	ភាគ	ទំព័រ
ឧទកថលចរស្ស បក្ខិនោ (អន្ត)	១	២១១
ឧទកំ ហិ នយន្តិ នេត្តិកា	៤	៦០
ឧទកំ ហិ នយន្តិ នេត្តិកា	៥	១៤១
ឧទ្ធុ អនោ ច តិរិយំ (អន្ត)	៣	១៤៩
ឧបនីតវយោ វនាទិសិ	៧	៧
ឧបសាឡកុណាមាណំ (អន្ត)	៣	៣០៨
ឧភោ ខញ្ញា, ឧភោ កុណី (អន្ត)	៣	៦២
ឧភោ បុត្តា កាលកតា (អន្ត)	៤	២១៥
ឧយុញ្ញន្តិ សតីមន្តោ	៤	៩០
ឧរោរោ តចំ ជិល្ល្យា (អន្ត)	៦	២០៨
ឧសកំ បរំ រិរំ	៦	៨១
ឧសកំ បរំ រិរំ	៨	២៧៨
ឧស្សរសេយ្យំ អាលស្សំ (អន្ត)	៤	១៦៥
ឯកិស្សា កណ្ណំ ធិន្ទិត្វា (អន្ត)	៣	១៩២
ឯកកា មយំ អញ្ញោ វិហារម (អន្ត)	៧	១៦៤

	ភាគ	ទំព័រ
ឯកកោ តំ អរញ្ញេ វិហរសី (អន្ត)	៧	១៦៥
ឯកាសនំ ឯកសេយ្យំ	៧	១៧៩
ឯកធម្មំ អតីតស្ស	៦	៧៥
ឯថ បស្សចិមំ លោកំ	៦	៥១
ឯកំបិ ទិស្វា នរីរសេដ្ឋ	៨	៨២
ឯវញ្ចេ សត្តា ជានេយ្យំ (អន្ត)	៣	១៩៣
ឯវំ ហិ ជីវា កុព្វន្តិ (អន្ត)	៣	១៤៧
ឯស ភិយ្យោ បមុយ្ហាមិ (អន្ត)	២	៩៧
ឯស ភិយ្យោ បវេត្វាមិ (អន្ត)	៨	១៦៩
ឯហិ កោធនិវត្តស្ស (អន្ត)	៨	១៦៩
ឯហិ វត្តលិ មា កាយិ (អន្ត)	៨	១២០
ឱយេន វុយ្ហតី ពាលោ (អន្ត)	៦	១៤៩
ឱលោកេត្វាន សម្ពុទ្ធា (អន្ត)	៦	១៣០
ឱវទេយ្យានុសាសេយ្យ	៤	៨
កណ្ហំ ធម្មំ វិប្បហាយ	៤	៨០

	ភាគ	ទំព័រ
អកត្ត ទដ្ឋា ទេយ្យធម្មំ (អន្ត)	៨	២៨០
កម្មត្តា នប្បវត្តន្តិ (អន្ត)	១	៦០
កតាហំ នវចាសាទំ (អន្ត)	៣	១២៥
ករណីយមត្តកុសលេន (អន្ត)	២	២៣៨
កប្បានំ សតសហស្សំ (អន្ត)	៣	២៣១
កាមតោ ជាយតេ សោកោ	៦	២១៨
កាមំ បតាមិ និរយំ (អន្ត)	៣	១៦៧
កាយំ ឯឡុតណីតុម្ពេ (អន្ត)	៨	៤៦
កាយប្បកោបំ រក្ខេយ្យ	៦	១៧៧
កាលំ ទេសញ្ច ទីបញ្ច (អន្ត)	១	១២០
កាលោយន្តេ មហារីរ (អន្ត)	១	១២០
កាសាវ កណ្ណា ពហាវោ	៧	១៨៨
កិច្ចោ មនុស្សប្បដិលាកោ	៦	១៥១
កិច្ចេ ជជាហិ ទុម្មេន (អន្ត)	៨	១៧០
កីទិសា សមណា តុយ្ហំ (អន្ត)	៧	១៧៣

	ភាគ	ទំព័រ
កឹសុ អធិបតី រាជា (អន្ត)	៦	១៤៦
កឹសុ យត្វា សុខំ សេតិ (អន្ត)	៨	១៧៨
កុក្កុឡា ឧត្តតោ តាត (អន្ត)	៧	២៣២
កុសោ យថា ទុក្ខហិតោ	៧	១៩៤
កុម្ភបមំ កាយមិមំ វិទិត្វា	២	២៣៩
កុសលូបទេសេ ធិតិយា ទទ្ធាយ ច (អន្ត) ៨	៧០	
កេនស្សុ វុយ្ហតី ពាលោ (អន្ត)	៦	១៤៨
កោ ឥមំ បឋវីវិជេស្សតិ	៣	២
កោធំ យត្វា សុខំ សេតិ (អន្ត)	៨	១៧៨
កោធំ ជហោ វិប្បជហោយ្យ មាធំ	៦	២៣៧
កោ នុ ហាសោ កិមាធន្ទោ	៥	១៤៦
ខន្តិ បរមំ តថោ តីតិក្ខា	៦	១៥៤
កង្គាយ វាលុកា ទីយេ (អន្ត)	៦	១៤២
កណិកា ឧប្បលវណ្ណា ច (អន្ត)	៨	៧៨
កតទ្ធិនោ វិសោកស្ស	៤	៨៥

	ភាគ	ទំព័រ
កតោ នុ ចិត្តក្ខន្ធំ វា (អន្ត)	៦	១២៦
កត្តមេកេ ឧប្បជ្ជន្តិ	៥	៥៤
កម្ពីរបញ្ញំ មេធាវី	៨	១៨៦
កមណកមនំបិ ទិស្សតិ (អន្ត)	១	៤២
កាមេ វា យទិវារញ្ញោ	៤	១២៤
ចក្កុនា សំរោ សាធុ	៨	៧១
ចក្ខុនិ ហាយន្តុ មមាយិតានិ (អន្ត)	១	១៥
ចត្តារិ ហនានិ នរោ បមត្តោ	៧	១៩១
ចតុប្បទី សង្ខមុទី (អន្ត)	១	១៨២
ចតុប្បទោ អហំ សម្ម (អន្ត)	៧	២០
ចត្វសុ សមុទ្ទេសុ ជលំ បរិត្តកំ (អន្ត)	៣	៣១៧
ចត្វសុ សមុទ្ទេសុ ជលំ បរិត្តកំ (អន្ត)	៤	២១៧
ចន្ទំរិមលំ សុទ្ធិំ	៨	២១៧
ចន្ទិមសុរិយេហិ មេ អត្តោ (អន្ត)	១	៤១
ចរញោ នាទិកច្ឆេយ្យ	៣	២០០

	ភាគ	ទំព័រ
ចរន្តិ ពាលា ធុម្មេដា	៣	២១៧
ចាតុទ្ធីសី បញ្ចេសី (អន្ត)	៧	២២៩
ចិរយ្យវាសី បុរិសំ	៦	២៣១
ចុតី យោ វេទិ សត្តានំ	៨	២៧៣
ចោទិតោ ភាវិតត្ថេន (អន្ត)	៦	១៣០
ឆន្ទារាជបតី រាជា (អន្ត)	៦	១៤៧
ឆន្ទជាតោ អនក្ខាតេ	៦	២២៦
ឆិន្ទ សោតំ បរក្កម្ម	៨	១៤៧
ឆេត្វា នន្ទី វត្តញ្ច	៨	១៧៦
ជយំ វេរំ បសរតិ	៦	១៨២
ជរាជន្ទ្រិតា ហោន្តិ (អន្ត)	១	៩
ជិយច្ឆា បរមា រោតា	៦	១៨៨
ជីវន្តិ វេ រាជវថា សុចិត្តា	៥	១៧២
ឈាយ ភិក្ខុ មា ច បមាទោ	៨	១០៣
ឈាយី វិរិដមាសីនំ	៨	១៥១

	ភាគ	ទំព័រ
ញាតមេតំ កុរុជ្ឈស្ស (អន្ត)	១	២១២
តញ្ច កម្មំ កតំ សាធុ	៣	២៣២
តណ្ហាយ ជាយតេ សោកោ	៦	២២១
តំ បុត្តបសុសម្មត្តំ	៤	២២៦
តំ បុត្តបសុសម្មត្តំ	៧	១២៦
តវ សទ្ធចញ្ច សីលញ្ច (អន្ត)	៨	៧៧
តស្ស សោកបវេតស្ស (អន្ត)	៣	១៤៩
តាវតីសេ យទា ពុទ្ធា (អន្ត)	៦	១២៨
តាសោ តេ នត្តិ ន ភយំ (អន្ត)	៤	១៩៤
តិណោសានិ ខេត្តានិ	៦	១៣២
តិណោសានិ ខេត្តានិ	៨	៦៧
តិណោសានិ ខេត្តានិ	៨	៦៨
តេសំ សម្បជ្ជសីលានំ	៣	១៥០
ទទាតិ វេ យថាសទ្ធិំ	៧	៣៦
ទិវា តបតិ អាទិច្ឆោ	៨	១៥៤

	ភាគ	ទំព័រ
ទិស្វាន តណ្ហា អរតិញ្ច រាគំ (អន្ត)	២	៧៤
ទិស្វាន តណ្ហា អរតិញ្ច រាគំ (អន្ត)	៦	៧៨
ទិសោ ទិសំ យន្តំ កយិរា	២	២៥០
ទីយា ជាតរតោ រត្តិ	៣	១៨៤
ទុដ្ឋវិតមដីវិម្ហា (អន្ត)	៣	១៨២
ទុដ្ឋិត្តហស្ស លហុនោ	២	២០៧
ទុប្បព្វដ្ឋំ ទុរភិរមំ	៧	១៦៦
ទូរដ្ឋមំ ឯកចរំ	២	២២២
ទុល្លកោ បុរិសាជញ្ញោ	៦	១៧២
ទូរ សន្តោ បកាសេន្តិ	៧	១៧៥
ទ្វេ មេ កោណា មហារាជ (អន្ត)	៥	១៧៦
នេរតា នុសិ កន្ធពោ (អន្ត)	១	៤៣
ននចាលកោ ជាម កុញ្ញរោ	៧	២២០
នម្មចរិយំ ព្រហ្មចរិយំ (អន្ត)	៨	៨
នម្មបីតិ សុខំ សេតិ	៤	៣២

	ភាគ	ទំព័រ
ធម្មារាមោ ធម្មរតោ	៨	៨៥
ធម្មោ ហវេ រក្ខតិ ធម្មចារី (អន្ត)	១	១៤១
ធម្មោ ហវេ រក្ខតិ ធម្មចារី (អន្ត)	៨	១០១
ដីរញ្ច បញ្ញញ្ច ពហុស្សុតញ្ច	៦	១៩៩
ន អន្តលិក្ខេ ន សមុទ្ទមដ្ឋេ	៥	៦៣
ន អន្តលិក្ខេ ន សមុទ្ទមដ្ឋេ	៥	៦៧
ន អត្តហេតុ ន បរស្ស ហេតុ	៤	៧៦
ន កហាបណាវស្សេន	៦	១៥៩
ន កិរត្តិ រសេហិ ចាបិយោ	៨	២២៧
ន ករំ យថា បច្ចន្តំ	៧	១៩៩
ន ចាហំ ព្រាហ្មណំ ព្រមិ	៨	១៧៣
ន ជជាហិ ន កោត្តេន	៨	១៦៥
ន តំ កម្មំ កតំ សាធុ	៣	២២២
ន តំ ជិតំ សាធុ ជិតំ (អន្ត)	២	២៣៣
ន តំ ទទ្យំ ពន្ធនមាហុ ជីវា	៨	២៦

	ភាគ	ទំព័រ
ន តំ មាតា បិតា កយិរា	២	២៦២
ន តាវតា ធម្មជរោ	៧	៦៩
នត្ថិ ចេតសិកំ ទុក្ខំ (អន្ត)	៤	១៩៤
នត្ថិ ឈានំ អបញ្ញស្ស	៨	១០៤
នត្ថិ រាគសមោ អត្ថិ	៦	១៨៤
នត្ថិ រាគសមោ អត្ថិ	៧	៤១
ន តេន អរិយោ ហោតិ	៧	៨៤
ន តេន ថេរោ ហោតិ	៧	៧១
ន តេន បណ្ឌិតោ ហោតិ	៧	៦៦
ន តេន ភិក្ខុ សោ ហោតិ	៧	៧៨
ន តេន ហោតិ ធម្មដ្ឋោ	៧	៦៤
ន នក្កចរិយា ន ជដា ន បដ្ឋា	៥	១០៩
ន បរេសំ វិលោមាធិ	៣	៦៧
ន បុប្ផតន្តោ បដិវាតមេតិ	៣	១៣៤
ន ព្រាហ្មណស្ស បហរេយ្យ	៨	១៥៩

	ភាគ	ទំព័រ
ន ព្រាហ្មណស្សេតទកិញ្ច សេយ្យា	៨	១៥៩
ន ភជេ ចាបកេ មិត្ត ៤	៤	១១
ន មុណ្ណាកេន សមណា ៧	៧	៧៦
ន មេ ទិដ្ឋោ ឥតោ បុព្វេ (អន្ត) ៦	៦	១៣៨
ន មោនេន មុនិ ហោតិ ៧	៧	៨១
ន វេ កទរិយា នេវលោកំ វជន្តិ ៦	៦	៨៣
ន វាគ្គរណមត្តេន ៧	៧	៧៤
ន សន្តិ បុត្តា តាណាយ ៤	៤	២១៨
ន សន្តិ បុត្តា តាណាយ ៧	៧	១២៩
ន សីលព្វតមត្តេន ៧	៧	៨៦
ន សោ សព្វេសុ ហានេសុ (អន្ត) ៤	៤	១៥៨
ន ហិ ឯតេហិ យានេហិ ៧	៧	២១២
ន ហិ ធម្មោ អធម្មោ ច (អន្ត) ១	១	៣១
ន ហិ ចាបំ កតំ កម្មំ ៣	៣	២៦២
ន ហិ វេវេន វេរាទិ ១	១	៧២

	ភាគ	ទំព័រ
នាទិដ្ឋា បរតោ នោសំ (អន្ត)	៦	៧៣
នាទាបុប្ផញ្ច កន្ធាញ្ច (អន្ត)	១	១៥៧
និក្រោធមេវ សេវេយ្យ (អន្ត)	៦	២២
និដ្ឋង្គតោ អសន្តាសី	៨	៥០
និទាយ ទណ្ឌំ ភូតេសុ	៨	១៧៤
និពុតា នូន សា មាតា (អន្ត)	១	១២១
និដីនំ បរត្តារំ	៤	៥
បច្ចតិ មុនិលោ ភត្តំ (អន្ត)	៥	៥៣
បញ្ច យោជនិកា ជិហ្គ (អន្ត)	៣	២៥៨
បដិក្ខតោ តិកិច្ចាយ (អន្ត)	១	១៦
បបព្យា ឯករដ្ឋេន	៦	៨៧
បបរីសមោ នោ វិរុជ្ឈតិ	៤	១០៥
បណ្ណាបលាសោ វទានិសិ	៧	៥
បត្តំ ធម្មបទំ យេន (អន្ត)	៨	២៨៤
បតោទន្តេ ករិស្សាមិ (អន្ត)	១	១៨១

	ភាគ	ទំព័រ
បតោទព្វោ ^(១) កវិស្សសិ (អន្ត)	១	១៨១
បទុមំ យថា កោកនទំ សុតន្តំ (អន្ត) ..	២	១៣៤
បព្វតស្ស សុវណ្ណស្ស (អន្ត)	៧	២៤៤
បមាទំ អប្បមាទេន	២	១៥៦
បមាទមនុយុញ្ជន្តិ	២	១៥៣
បទុក្ខបដានេន	៧	១៥០
បរិធិណ្ឌមិទំ រូបំ	៥	១៥៦
បរវដ្ឋានុបស្សិស្ស	៧	៦០
បរេ ច ន វិជានន្តិ	១	៩៣
បរោសហស្សំបិ សមាគតានំ (អន្ត)	៦	១៤៣
បរិវេករតោ ដីរោ (អន្ត)	៦	១២៧
បរិវេករសំ បិត្វា	៦	១៩៥
បស្ស ចិត្តកតំ ពិម្ពំ	៥	១៥៤
បំសុក្ខលធរំ ជន្តុ	៨	២៧១

១ មរម្មបោត្តកេ : បតោទំ មេ ឥតិ ទិស្សតិ ។

	ភាគ	ទំព័រ
ចាណាតិចាតា វិរមាមិ ទិប្បំ (អន្ត)	១	៤៦
ចាណិម្ហិ ចេ វណោ នាស្ស	៥	៤១
ចាបញ្ចេ បុរិសោ កយិរា	៥	៨
ចាចោបិ បស្សតី ភន្តិ	៥	២០
ចាមោជ្ជពហុលោ ភិក្ខុ	៨	១១៩
បិណ្ឌាចាតិកស្ស ភិក្ខុនោ (អន្ត)	៣	១៤៤
បិយតោ ជាយតេ សោកោ	៦	២០៩
បុច្ឆ វាសវ មំ បញ្ចំ (អន្ត)	៦	១៩៨
បុញ្ញញ្ចេ បុរិសោ កយិរា	៥	១៣
បុត្តាមត្តិ ធនមត្តិ	៣	២០៥
បុច្ឆានិហោវ បចិនន្តំ	៣	៤១
បុច្ឆានិហោវ បចិនន្តំ	៣	៤៨
បុព្វេនិវាសំ ជានាមិ (អន្ត)	៨	១៣២
បុព្វេនិវាសំ យោ វេទិ	៨	២៨១
បុព្វេ វ សន្និវាសេន (អន្ត)	២	៤១

	ភាគ	ទំព័រ
បុព្វេ វ សន្និវាសេន (អន្ត)	៥	៤៤
បុរតិមស្មី ទិសាកាកេ (អន្ត)	៨	១៣៦
បុរាណចោរាណ វចោ ទិសម្ម (អន្ត)	៨	៨៨
បេមតោ ជាយតេ សោកោ	៦	២១១
ចោរាណមេតំ អតុល	៦	២៧៤
ដន្ទនំ ចបលំ ចិត្តំ	២	១៩៦
ដលំ វេ កេនលី ហន្តិ (អន្ត)	៦	៣៥
ដេណ្ឌបមំ កាយមិមំ វិទិត្វា	៣	៦
ពហុម្បិ ចេ សហិតំ កាសមាដោ	១	២២៩
ពហុមិ សោ វិកតេយ្យ (អន្ត)	៧	៣៥
ពហុ វេ សរណំ យន្តិ	៦	១៦៧
ពាលោ ខោ តូមសិ មាណវ (អន្ត)	១	៤២
ពហិតចាចោ ហិ ព្រាហ្មណោ	៨	១៥៥
ភុត្វា តិណបរិយាសំ (អន្ត)	៦	២៧១
មក្កានដ្ឋន្តិកោ សេដ្ឋោ	៧	៨៩

	ភាគ	ទំព័រ
មតំ វា អម្ព រោទន្តិ (អន្ត)	៧	២៣១
មតំ វា បុត្ត រោទន្តិ (អន្ត)	៧	២៣១
មត្តា សុខបរិច្ចាគា	៧	១៤៧
មជ្ជា មញ្ញតី ពាលោ	៣	២៣៥
មនាបមេវ ភាសេយ្យ (អន្ត)	៦	១២០
មនុជស្ស សទា សតីមតោ (អន្ត)	៦	១៩០
មនុជស្ស សទា សតីមតោ (អន្ត)	៧	២២៥
មនុជស្ស បមត្តចារិណា	៨	៨
មនុស្សស្សេវ តេ សីសំ (អន្ត)	៣	១៩៨
មនុស្សស្សេវ មេ សីសំ (អន្ត)	៣	១៩៩
មនុស្សិដ្ឋំ ជហិត្វាន (អន្ត)	៣	១៧
មនោបុព្វដ្ឋមា ធម្មា	១	៣, ៣០, ៥០
មលិត្តិយា ទុច្ចរិតំ	៧	២៤
មហាមោហតមោនន្ទេ	១	១
មហាវីរ មហាបញ្ញា (អន្ត)	៣	១៤៧

	ភាគ	ទំព័រ
មាតរំ បិតរំ ហន្ទា	៧	១៥៥
មាតរំ បិតរំ ហន្ទា	៧	១៥៦
មា ពាឡំ បរិទេវេសិ (អន្ត)	៤	១៥៧
មាតាបេតិករំ ជន្នំ (អន្ត)	២	១៦៤, ១៧៣
មារមញ្ញេច ចាបស្ស	៥	២៣
មារមញ្ញេច បុញ្ញស្ស	៥	២៩
មារោច ជុសំ កក្កា	៥	៨២
មាសេ មាសេ កុសក្កេន	៣	២៥៤
មាសេ មាសេ សហស្សេន	៤	១៦៩
មិទ្ធិ យទា ហោតិ មហាក្សសោ ច	៦	១៩០
មិទ្ធិ យទា ហោតិ មហាក្សសោ ច	៧	២២៣
មុញ្ច បុរេ មុញ្ច បច្ឆតោ	៨	៣៨
មុហុត្ថមបិ ចេ វិញ្ញា	៣	២១២
មេត្តាវិហារិ យោ ភិក្ខុ	៨	១០៣

	ភាគ	ទំព័រ
មោហសម្ពន្ធនោ លោកោ (អន្ត)	២	១០៣
យំ ឯសា សហតេ ជម្ពី	៨	៨
យន្តិញ្ចិ យិដ្ឋញ្ចិ ហុតញ្ចិ លោកេ	៤	១៧៣
យញ្ចិ កន្ទសិ យញ្ចិ រោទសិ (អន្ត)	១	៤៣
យត្ថេកោ លភតេ ពព្វ (អន្ត)	៤	៦៧
យតោ យតោ ករុ ធុរំ (អន្ត)	៦	១២០
យថា អការំ ធុច្ឆន្នំ	១	១៧៨
យថា ទណ្ឌោន កោថាលោ	៥	៨៥
យថា នទី ច បន្តោ ច (អន្ត)	៧	២៣
យថាបិ បុប្ផរាសិម្ហា	៣	១២៩, ១៣០
យថាបិ ភមរោ បុប្ផំ	៣	៦០
យថាបិ មូលេ អនុបទ្ធារេ ទន្ស័យំ	៨	១៣
យថាបិ រុចិរំ បុប្ផំ	៣	៧៣
យថាបិ រហាទោ កម្ពីរោ (អន្ត)	៤	៦៨
យថា សង្ការធានស្មី	៣	១៦៥

	ភាគ	ទំព័រ
យថា បុព្វឱកាសំ បស្សេ.....	៦	៤៩
យទគ្គតោ មជ្ឈតោ សេសតោ វា (អន្ត) ..	៨	៩៣
យទា ទ្វយេសុ ធម្មេសុ	៨	១៤៩
យំ បុព្វេ តំ វិសោសេហិ (អន្ត)	៥	១១៣
យម្ហា ធម្មំ វិជានេយ្យ	៨	១៦៤
យស្ស អច្ចន្តទុស្សីស្សំ	៦	២៩
យស្ស កាយេន វាចាយ	៨	១៦២
យស្ស ឆត្តិសតីសោតា	៨	១៣
យស្ស ជិតំ ជារដិយតិ	៦	៩៦
យស្ស តិល្លោកា កាមបង្កោ (អន្ត)	១	១៧៧
យស្ស ចាបំ កតំ កម្មំ	៦	៥៦
យស្ស ចារំ អចារំ វា	៨	១៥០
យស្ស បុរេ ច បច្ឆា ច	៨	២៧៧
យស្ស វាកោ ច ទោសោ	៨	២០២

	ភាគ	ទំព័រ
យស្សាលយា ន វិជ្ជន្តិ	៨	២០៩
យស្សាសវា បរិក្ខិណា	៤	៩៩
យស្សិន្ទ្រយានិ សមថង្គតានិ	៤	១០០
យស្មី មនោ និរិសតិ (អន្ត)	៦	២៦៤
យំ ហិ កិច្ចំ តទបរិច្ចំ	៧	១៥២
យានីមានិ អបត្តានិ	៥	១៥៨
យាវ ដីរម្បិ ចេ ពាលោ	៣	២១០
យាវតា ចន្ទិមសុរិយា (បរិហារន្តិ) (អន្ត)..	៦	១៥៩
យាវទេវ អនត្តាយ	៣	២៧០
យេ ច សង្ខាតធម្មា សេ (អន្ត)	៦	១៤១
យេ ឈានប្បសុតា ដីរា	៦	១៣៩
យេ ធម្មា ហេតុប្បករា (អន្ត)	១	១៣២
យេ រាគវត្តានុបតន្តិ សោតំ	៨	៣១
យេសំ សន្និចយោ នត្តិ	៤	៩២
យេហិ ជាតេហិ នន្ទិស្សំ (អន្ត)	៧	២១៦

	ភាគ	ទំព័រ
យោ អប្បទុដ្ឋស្ស នវស្ស ទុស្សតិ	៥	៤៩
យោ ឥមំ បលិបទំ ទុក្កំ	៨	២២០
យោកា វេ ជាយតេ ភូរិ	៧	១១១
យោ ច កាថាសតំ កាសេ	៤	១៦៣
យោ ច បុព្វេ បមដ្ឋិត្វា	៦	៥៣
យោ ច វស្សសតំ ជន្តុ	៤	១៧១
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	១៩៦
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	១៩៨
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	២០១
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	២០៧
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	២២០
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	២២៧
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៤	២៣០
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៧	១២៦
យោ ច វស្សសតំ ជីវេ	៧	១២៨

	ភាគ	ទំព័រ
យោ ទណ្ណាន អទណ្ណាសុ	២	៣៨
យោ ទណ្ណាន អទណ្ណាសុ	៥	៩៩
យោ ទុក្ខមទ្ធកិច្ចិ យតោនិទានំ (អន្ត)	៧	២៤៤
យោ ទុក្ខស្ស បដាធាតិ	៨	១៨៤
យោធិ កាមេ បហន្ធាន	៨	២២៦
យោធិ តណ្ហា បហន្ធាន	៨	២៦៣
យោធិ តណ្ហា បហន្ធាន	៨	២៦៧
យោធិ ទីយំ វា វស្សំ វា	៨	២០៦
យោធិ បុញ្ញញ្ច ចាបញ្ច	៤	១៣១
យោធិ បុញ្ញញ្ច ចាបញ្ច	៨	២១០
យោ ដីរោ ជិតិសម្បជ្ជោ (អន្ត)	៣	១៤៩
យោ និព្វនដ្ឋោ វនាជិមុត្តោ	៨	២២
យោ ចាណាមតិមាបេតិ	៧	៣១
យោ បុព្វេ ករណីយានិ (អន្ត)	៧	៩៧

	ភាគ	ទំព័រ
យោ ពាលោ មញ្ញតី ពាល្យំ	៣	២០៨
យោ មុខសញ្ញតោ ភិក្ខុ	៨	៨៣
យោ វេ ឧប្បតិកំ កោដំ	៦	២៤១
យោ សាសនំ អរហតំ	៦	៣៤
យោ ហវេ ធម្មាហោ ភិក្ខុ	៨	១៤៥
វត្តស្ស ហិ ឧត្តុជិតំ បទំ ភវេ (អន្ត)	២	៧២
វត្តស្ស ហិ ឧត្តុជិតំ បទំ ភវេ (អន្ត)	៦	៩២
វតិយា ជាយតេ សោកោ	៦	២១៣
វមណីយានិ អវញ្ញានិ	៤	១៣៣
វាតោ វដោ ន ច បន វេណុ វុច្ចតិ (អន្ត) ..	២	១៣៨
វជកេ ទេវទត្តម្ហិ (អន្ត)	១	២១៣
វនំ ធិន្ទ្រម មា វុក្ខំ	៧	១១៤
វស្សិកា វិយ បុច្ឆានិ	៨	១១១
វាចានុវត្តិ មនសា សុសំវុតោ	៧	១០៧
វាលិដោវ ភយំ មក្ខំ	៥	៣៣

	ភាគ	ទំព័រ
វារី ចោត្តរាបត្ថេវ ៣	៣	២៣៧
វារី ចោត្តរាបត្ថេវ ៨	៨	១៨៣
វាលោកកំ អប្បរាសំ និហ័នំ (អន្ត) ៤	៤	៧២
វិចេយ្យ ទានំ ទាតព្វំ (អន្ត) ៦	៦	១៣២
វិចេយ្យ ទានំ សុតតប្បសង្គំ (អន្ត) ៦	៦	១៣២
វិចេយ្យ ទានំ ទាតព្វំ (អន្ត) ៨	៨	៦៦
វិចេយ្យ ទានំ សុតតប្បសង្គំ (អន្ត) ៨	៨	៦៦
វិតក្កមចិតស្ស ជន្មនោ ៨	៨	៤៧
វិសុទ្ធា វត មេ វាសោ (អន្ត) ៨	៨	១៩១
សច្ចំ ខោ វេសិ មាលាវ (អន្ត) ១	១	៤២
សច្ចំ ភណោ ន កុដ្ឋេយ្យ ៦	៦	២៦០
សចេ លកេថ និបកំ សហាយំ ១	១	៨៨
សចេ លកេថ និបកំ សហាយំ ៧	៧	២៣៩
សដ្ឋិក្ខុជសហស្សានិ (អន្ត) ៣	៣	២៦៤
សដ្ឋិវស្សសហស្សានិ (អន្ត) ៣	៣	១៨២

	ភាគ	ទំព័រ
សទា ជាតរមាណំ	៦	២៧០
សទ្ធាធនំ សីលធនំ (អន្ត)	៣	២១៤
សទ្ធា សីលេន សម្បន្នោ	៣	២៨៣
សទ្ធា សីលេន សម្បន្នោ	៧	១៦៨
សន្តកាយោ សន្តវាចោ	៨	១១៣
សន្តិទ្ធិយានិ សន្តមាណសា (អន្ត)	៧	១៧៣
សន្តន្តស្ស មនំ ហោតិ	៤	១១២
សន្តិ រុក្ខា ហរិតបត្តា (អន្ត)	២	១៩៣
សព្វធានំ ធម្មធានំ ជិនាតិ	៨	៥៧
សព្វត្ថ វេ សប្បុរិសា វជន្តិ	៤	៧២
សព្វចាបស្ស អករណំ	៦	១៥៤
សព្វំ ភណ្ឌំ សមាទាយ (អន្ត)	៨	៤៥
សព្វសំយោជនំ ឆេត្វា	៨	៤០
សព្វសំយោជនំ ឆេត្វា	៨	១៧៤
សព្វសោ ជាមរូបស្មី	៨	៩៣

	ភាគ	ទំព័រ
សព្វាភិក្ខុ សព្វវិទូហមស្មិ	៨	៥៣
សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌាស្ស	៥	៧០
សព្វេ តសន្តិ ទណ្ឌាស្ស	៥	៧២
សព្វេ ធម្មា អនត្តាតិ	៧	៧៤
សព្វេ សង្ខារា អនិច្ចាតិ	៧	៧២
សព្វេ សង្ខារា ទុក្ខាតិ	៧	៧៣
សព្វោ ជនោ ហីសិតោ បិដ្ឋលេន (អន្ត) ..	១	២១៨
សមណំ តំ មញ្ញមាជោ (អន្ត)	៨	១៦៨
សមន្តោ យោជនសតំ (អន្ត)	១	១៨៥
សមុយ្យាមិ បមុយ្យាមិ (អន្ត)	២	៧៦
សលាភំ នាតិមញ្ញេយ្យ	៨	៨៨
សហស្សក្ខត្តមត្តានំ (អន្ត).....	២	១៤០
សហស្សនេត្តោ ទេវិជ្ជោ (អន្ត)	១	២៤,២៥,២៦
សហស្សមបិ ចេ កាថា	៤	១៥២
សហស្សមបិ ចេ វាចា	៤	១៤១

	ភាគ	ទំព័រ
សហស្សវសី សតតេជោ (អន្ត)	១	៥៩
សាធុ ខោ សិប្បកន្ទាម (អន្ត)	៣	២៦៧
សាន្តំ បពុទ្ធនំ វជ្ជាហិ (អន្ត)	៧	២៣០
សាមណោ សចេ អត្ថិ (អន្ត)	៨	១៣៧
សាមណោ សចេ អត្ថិ (អន្ត)	៨	១៣៨
សាហុ ទស្សនមរិយានំ	៦	១៩៩
សីលទស្សនសម្បជ្ជំ	៦	២២៤
សុករំ សាធុនា សាធុ (អន្ត)	១	២០៩
សុករំ សាធុនា សាធុ (អន្ត)	៦	៣២
សុករាទិ អសាធុនិ	១	២០៨
សុករាទិ អសាធុនិ	៦	៣២
សុខកាមាទិ ភូតាទិ	៥	៧៣
សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ	៦	១៧៣
សុដីរំ អហិរិកេន	៧	២៦
សុណោហិ មេ នាគរាជ (អន្ត)	៨	១៣៦

	ភាគ	ទំព័រ
សុណោហិ មេ នាគរាជ (អន្ត)	៨	១៣៨
សុទស្សំ វជ្ជមញ្ញេសំ (អន្ត)	៧	៥៨
សុទុទ្ទសំ សុនិបុណំ	២	២១៦
សុប្បពុទ្ធនំ បពុជ្ឈន្តិ	៧	១៦១
សុកានុបស្សី វិហារន្តំ	១	១០៥
សុកាសិតំ សុណិគ្វាន (អន្ត)	៤	១៤១
សុសុខំ វត ដីវាម	៦	១៧៨
សុសុខំ វត ដីវាម	៦	១៨១
សេយ្យោ អយោគុដ្ឋោ ភុត្តោ	៧	១៨៩
សេលោ យថា ឯកយនោ	៤	៦២
សោ មាណវោ តស្ស ចាវទិ (អន្ត)	១	៤១
សោវណ្ណមយំ មណិមយំ (អន្ត)	១	៤១
សោវណ្ណមយោ បកស្សរោ (អន្ត)	១	៤១
សោវណ្ណមយោ រថោ មម (អន្ត)	១	៤២

	ភាគ	ទំព័រ
សោហំ អន្ធិ បដាធាមិ (អន្ធិ)	៣	១១១
ហត្ថសញ្ញតោ ចាទសញ្ញតោ	៨	៧៩
ហដ្ឋាហំ ហតចក្កស្មី (អន្ធិ)	១	២៣
ហនន្តិ កោកា ទុម្មេដំ	៨	៦៥
ហំសា អាទិច្ចបថេ យន្តិ	៦	៦៦
ហិត្វា មាទុសកំ យោកំ	៨	២៦៨
ហិត្វា រតី អរតិញ្ច	៨	២៦៩
ហិរិឱត្តប្បសម្បដ្ឋា (អន្ធិ)	៥	១០៧
ហិរីនិសេដោ បុរិសោ	៥	១២១
ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ	៦	៤៣
ហោតិ សីលវតំ អត្តោ (អន្ធិ)	១	២១០

ធម្មបទដ្ឋកថាយំ
 គាថានំ បឋមបាទា
 សមត្តា ។

ទុក្ខំ

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
អន្ធា	៤	៨៥	៨
អនាគារិយមុនី	៣	៦១	៦
អាពាធា	៥	១៦៦	១២
កាមោ	៤	៨១	៤
កាយា	៨	៧២	១១
ជនកាយា	១	៤៧	៨
ឈានំ	២	១១៤	១២
ឈានានិ	៦	១៣៩	៩
តប្បនំ	១	២១៩	១២
ទុក្ខំ	១	៣៤	៧
នេវធម្មោ	៥	១០៧	៩
ធុរំ	១	៩	១១
ធុរានិ	១	៩៧	៦

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ធុរាជី	៤	១៨១	៥
ធុរាជី	៨	១	១៣
ធម្មា	៨	៨៥	១៥
ធម្មា	៨	១៤៩	២
នន្ទនំ	១	២២៣	១៦
បញ្ញា	៥	១៧៨	៧
បដិបទា	៣	៣១១	១១
បដិសន្តារា	៨	១០៩	៧
បរិនិព្វានំ	៤	៨២	៣
បរិស្សយា	៧	២៤០	៥
បរិឡាហោ	៤	៨៦	៤
ផុសនា	២	១១៥	៤
មត្តា	១	១០៦	១៥
មោទនំ	១	១៩៤	៧
យសោ	២	១២៧	១៣

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
វិចារកសុខំ	១	៥២	១០
វិយំ	៥	៨៣	១៤
សទ្ធា	១	១១៨	៩
សទ្ធា	៥	៨៣	១៣
សន្តិ	៤	១១៤	១៦
សន្តិចយោ	៤	៩២	១៦
សម្បត្តិ	៤	៣៤	៦
សម្បទា	១	១១០	១៥
សម្បទា	៥	២៥	៨
សាមញ្ញ	១	២៣២	៦
សោចនំ	១	១៨៨	៥
សីលំ	៧	១៦៨	១៥

តិកំ

អរូបិយោ ខន្ធ	១	៣២	៣
កាលា	៥	១៣៣	៧

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កន្ទដាតំ	៣	១៣១	៦
ចរិយា	៧	១៣៧	១១
នេរទូតា	១	១២០	១៤
បរិញ្ញា	៤	៩១	១១
ពុទ្ធា	៦	១៥៥	៨
ភយំ	៧	១៣២	៤
មគ្គា	៣	៦៥	៧
មគ្គា	១	១០៦	១៣
មហាលតាបសាធនយុត្តា	៣	១១៩	២
មារា	៨	១១	៩
វិតក្កោ	៤	២០៧	១៥
វិមោក្ខោ	៤	៩៣	១៣
វិវេកោ	៣	៣១៤	២
សម្បត្តិ	៧	២៥	២
សម្បត្តិយោ	៦	៧៥	៨

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
សមាគមា	៧	១៤០	១២
សមាជនេវុត្តា	៣	១៤០	៥
សារីបុត្តត្ថេរស្ស ភតិជី	៤	១១៥	១៦
សារីបុត្តត្ថេរស្ស ភាតា	៤	១១៦	២
សិក្ខា	៣	៣	៧
សិក្ខា	៦	១៥៦	៩
សុខំ	៥	៧៤	២

ចតុក្កំ

អចិន្តេយ្យំ	៤	១២៩	២
អនត្តរាទិ	៥	១៦៩	៣
អកាយនកា	៥	៧០	១៣
អាជានិយា	៥	៧០	១៣
អាហារប្បញ្ញា	៤	៥៧	១៣
អាហារប្បញ្ញស្ស អធិប្បាយោ	៤	៥៨	២
ការណាទិ	២	២៨	៣

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ខណ្ឌា	៧	២០០	១២
ការិយា ជីវិតា ហេហេបិតា	៣	២១៥	១៦
ជវមាណា ន សោភន្តិ	៣	៨៤	៩
ហានំ	៧	១៩១	៩
ធម្មបទំ	៤	១៦៤	៣
ធម្មា	១	៣១	៧
ធម្មោ	៤	១៧៩	១០
បច្ចុវេក្ខណំ	៤	៩០	១៤
បមាណិកា	៥	១៦០	៧
សម្បជញ្ញំ	៧	១៥៣	១៤
សម្បទា	៥	២៥	៨

បញ្ចកំ

អត្តនាណនិ	៨	៩០	៩
អនុបុព្វីកថា	១	៧	១០

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
អមិតភោគា ៣	៣	៧៦	៤
កល្យាណានិ ៣	៣	៨០	៦
កោដ្ឋាសោ ៤	៤	៩៤	១៣
តេជោ ៨	៨	១៥៤	១៤
ចារក្ខ ៨	៨	៣៩	៧
មហាបុញ្ញា ៣	៣	៧៥	១២
មហាវិលោកនានិ ១	១	១២០	៧
មូលានិ ៨	៨	១៥	៣
វត្ថុ ១	១	២០៧	១០
វិមុត្តិ ១	១	២៣១	១៥
សង្កា ៨	៨	១០៦	១១
សុទ្ធាវាសក្ខមិ ៧	៧	៧	៥

ឆក្កំ

វិហញ្ញន្តស្ស អាគារា ៣	៣	២០៦	៤
-----------------------------	---	-----	---

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
សត្តកំ			
អរិយធនំ	៣	២១៥	៤
វត្ថុបទានិ	២	១៦៣	១៣
វត្ថុបទានិ	២	១៧៣	៦
សេខា	៣	៣	១៤
អដ្ឋកំ			
ទ្វារាជិ	៨	៧៣	៩
នវកំ			
នវដ្ឋសមន្មាតតំ កុលំ	៣	១៣	៥
ទសកំ			
អក្កោសវត្ថុ	៧	២១៧	១៤
អក្កោសវត្ថុនិ	២	៨៨	១៤
ឱវាទស្ស អធិប្បាយោ	៣	១០៤	៤
ឱវាទោ	៣	៩៦	៣

	ភាគ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ហានំ	២	៣៨	៦
ហានំ	៥	៤៤	១១

តីសកំ

ចារមី	១	១១៤	១៥
ចារមី	៧	១៣៧	១១

ឆត្តីសកំ

សោតា	៨	១៥	១២
------------	---	----	----

ធម្មបទដ្ឋកថាយំ

បទគ្គប្បភេទោ

សមត្តោ ។

ឯកបត្តាឡីសត្វវិគ្គហោ

វិគ្គហា:របស់អក្ខរ:ទាំង ៤១ តួ

(១) អ: មានវិគ្គហា: ៥ យ៉ាងគឺ:

១- អាយាមំ អមេតិ : ឆិន្ទតីតិ = អ (អក្ខរោ) “(អក្ខរ:) កាត់បង់នូវស្វរវែង” ក. ក. អម-ធាតុ, រ-បង្វ័យ, សិបបិមាវិភត្តិ, លុបទីបំផុតធាតុ, លុប រ-បង្វ័យ, និងលុប សិ ចោល ។

២- អាយាមំ អមេតិ : វិជាសេតីតិ = អ (អក្ខរោ) “(អក្ខរ:) ញាំងស្វរវែងឲ្យវិសាល” ក. ក. អម-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថ អត្ថំ អសតិ : បរិសតីតិ = អ (អក្ខរោ) “(អក្ខរ:) ចូលទៅកាន់សេចក្តីក្នុងទីទាំងពួង” ក. ក. អស-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថ អត្ថតិ : ឧត្តមតីតិ = អ (អក្ខរោ) “(អក្ខរ:) ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងទីទាំងពួង” ក. ក. អត្ថ-ធាតុ, ... ។

៥- ធិយសំ អមេតិ វិជាសេតីតិ = អ (អក្ខរោ) “(អក្ខរ:) ញាំងស្វរវែងឲ្យវិសាល” ក. ក. អម-ធាតុ, ... ។

(២) អា: មានវិគ្គហា: ៦ យ៉ាងគឺ:

១- ទីយេន សវេន អត្ថំ អាទតិ : កល្យាណីតិ = អា

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កាន់យកនូវសេចក្តីដោយស្វរវែង” ក. ក.

អាទិ-ធាតុ, ... ។

២- អត្ថំ អាទតិ : កល្យាណីតិ = អា (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ប្រព្រឹត្តទៅកាន់សេចក្តី” ក.ក. អាទិ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថ អត្ថំ អាទតិ : ទីយេតិ = អា (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) សម្តែងនូវសេចក្តីក្នុងទីទាំងពួង” ក. ក. អាទិ-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ អាទតិ : វឌ្ឍតិ = អា (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក.

អាទិ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថ បុរិសំ អាទតិ : បេសេតិ = អា (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បញ្ជូនទៅនូវបុរសក្នុងទីទាំងពួង” ក. ក. អាទិ-ធាតុ, ... ។

៦- ធីយេន សវេន អាទតិ : កច្ចតីតិ = អា (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រព្រឹត្តទៅដោយស្វរវីង” ក. ក. អាទិ-ធាតុ, ... ។

(៣) ឥ : មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- រស្មេន អត្ថំ ឥរិយតិ : កថិយតីតិ = ឥ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលនូវសេចក្តីដោយស្វរវីង” កម្ម. កម្ម. ឥរិ-ធាតុ, ... ។

២- ពុទ្ធវចនំ ឥរិយតិ : សិក្ខិយតីតិ = ឥ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យសិក្សានូវពុទ្ធវិបសៈ” កម្ម. កម្ម. ឥរិ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វេសំ ធម្មានំ ឥច្ចតីតិ = ឥ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ប្រាថ្នានូវសេចក្តីនៃធម៌ទាំងឡាយទាំងពួង” ក.ក. ឥសិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វេសំ ធម្មានំ តុណ្ហវិសេសេន ឥច្ចតីតិ = ឥ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ធំដោយគុណវិសេស ជាងធម៌ទាំងឡាយ

ទាំងពួង” ក. ក. ឥន្ទ្រ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វេសំ សត្តានំ សម្មត្តី ឥនេតិ : បុរេតីតិ = ឥ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសម្មត្តិ នៃសត្វទាំងឡាយ ទាំងពួង
ឲ្យពេញ” ក. ក. ឥន៍-ធាតុ, ... ។

៦- រស្ម័សវេន ឥរិយតិ : កមិយតីតិ = ឥ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលដោយសួរខ្លី” កម្ម. កម្ម. ឥរិ-ធាតុ, ... ។

(៥) ឡ មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- ដីយេន សវេន ឡរិយតិ : កមិយតីតិ = ឡ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលដោយសួរវែង” កម្ម. កម្ម.
ឡរិ-ធាតុ, ... ។

២- អាយាមេន ឡរិយតិ : កមិយតីតិ = ឡ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលដោយសួរវែង” កម្ម. កម្ម. ឡរិ-ធាតុ, ... ។

៣- តថាគតស្ស សាសនំ ឡរិយតិ : កមិយតីតិ =

ឡ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលនូវពាក្យប្រៀសប្រដៅ
នៃព្រះតថាគត” កម្ម. កម្ម. ឡរិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ ឡិវតិ : ចលតីតិ = ឡ (អត្ថហេ)

“(អក្ខរៈ) ញាប់ញ័រក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ឡិវ-ធាតុ, ... ។

៦- ករុកេន អត្ថំ ឡិវិយតិ : ទេសិយតីតិ = ឡ

(អត្ថហេ) “(អក្ខរៈ) គឺអាចារ្យពោលនូវសេចក្តីដោយស្វរធ្ងន់”

កម្ម. កម្ម., ឡិវ-ធាតុ, ... ។

(៥) ឧ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- តថាគតស្ស សាសនំ ឧតតិ : វិមោចតីតិ = ឧ

(អត្ថហេ) “(អក្ខរៈ) ស្រាយនូវពាក្យជាគ្រឿងប្រៀនប្រដៅនៃព្រះ

តថាគត” ក. ក. ឧតិ-ធាតុ, ... ។

២- ធម្មាធម្មេសុ ឧតតិ : ជរតីតិ = ឧ (អត្ថហេ)

“(អក្ខរៈ) ផ្សាយទៅក្នុងសភាវៈជាធម៌ និងសភាវៈមិនមែនជាធម៌

ទាំងឡាយ” ក. ក. ឧតិ-ធាតុ, ... ។

៣- អាកាសំ ឧតមតិ : កច្ចតីតិ = ឧ (អត្ថហេ) “(អក្ខរៈ)

ទៅកាន់អាកាស” ក. ក. ឧ-បុព្វបទ កម៌-ធាតុ, ... ។

៥- សត្តេ សំសារា ឧត្តតិ : តារេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយឱ្យឆ្លងចាកសង្សារ” ក. ក. ឧត្តិ-ធាតុ, ... ។

៥- ធិយសរំ ឧតតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

កម្ចាត់បង់នូវស្វរវែង” ក.ក. ឧត្តិ-ធាតុ, ... ។

៦- លហុកេន ចាកដំ ឧត្តតិ : ករេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ធ្វើនូវព្យញ្ជនៈឱ្យប្រាកដដោយសូរស្រាល” ក. ក. ឧត្តិ-ធាតុ, ... ។

៧- ឱដ្ឋេ ឧត្តតិ : ចាកដំ ករេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ធ្វើនូវព្យញ្ជនៈឱ្យប្រាកដត្រង់បបួរមាត់” ក. ក. ឧត្តិ-ធាតុ, ... ។

(៦) ឡ : មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- ឱដ្ឋេ អត្ថំ ឧតតិ : កម្យេតីតិ = ឡ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីឱ្យញាប់ញ័រក្នុងបបួរមាត់” ក. ក. ឡ-ធាតុ, ... ។

២- អាយាមេន សវេន ឧទតិ : ទីបេតីតិ = ៣ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) សម្ព័ន្ធន្តវិសេចក្តីដោយស្វរវីរិដ្ឋ” ក. ក. ឧទ-ធាតុ, ... ។

៣- កិលេសំ ឧទតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ៣ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

កម្ចាត់បង់ន្តវិកិលេស” ក. ក. ឧទ-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឧទតិ : វិមោចេតីតិ = ៣ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ស្រាយន្តវិសេចក្តីទុកក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ឧទ-ធាតុ, ... ។

៥- ទ្វីហិ មត្តាហិ ឧទតិ : បកាសេតីតិ = ៣ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រកាសន្តវិសេចក្តីដោយមាត្រាទាំងឡាយពីរ” ក. ក. ឧទ-ធាតុ, ... ។

៦- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឧទតិ : វឌ្ឍតីតិ = ៣ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើន្តវិសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ឧទ-ធាតុ, ... ។

(៧) ៧ : មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- ទីយេន សវេន អត្ថំ ៧តិ : កច្ចតីតិ = ៧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ទៅកាន់សេចក្តីដោយស្វ័យវិធី” ក. ក. ឥ-ធាតុ, លា-
បច្ច័យ, ... ។

២- សព្វលោកេ តុណ្ហាវិសេសំ ឯសតិ : បរិយេសតីតិ =
ឯ (អក្ខរៈ) “(អក្ខរៈ) ស្វែងរកនូវគុណវិសេសក្នុងលោកទាំងពួង”
ក. ក. ឯស-ធាតុ, ... ។

៣- អាឃាមេន អត្ថំ ឯសតិ : បកាសេតីតិ = ឯ (អក្ខរៈ)
“(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវសេចក្តីដោយស្វ័យវិធី” ក. ក. ឥស-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឯសតិ : បត្ថេតីតិ = ឯ (អក្ខរៈ)
“(អក្ខរៈ) ប្រាថ្នានូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ឥស-
ធាតុ, ... ។

៥- តីហិ លោកេហិ សព្វត្ថហានេ ឯសិយតេ : បូជិយតេ
តិ = ឯ (អក្ខរៈ) “(អក្ខរៈ) គឺលោកទាំង ៣ ឬជាក្នុងទីទាំងពួង”
កម្ម. កម្ម. ឥស-ធាតុ, ... ។

៦- អត្ថេសុ ពុទ្ធវចនំ ឯសតិ : កវេសតីតិ = ឯ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ស្វែងរកនូវពុទ្ធវិបសៈក្នុងសេចក្តីទាំងឡាយ” ក. ក. ឥស-ធាតុ, ... ។

(៨) ឱ : មានវិគ្គហៈ ៥ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ឱទេតិ : កម្មេតីតិ = ឱ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីឱ្យញាប់ញ័រក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. ឱទេ-ធាតុ, ... ។

២- តស្ស តថាគតស្ស អត្ថំ ឱទេតិ : ដោតាបេតីតិ = ឱ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីរបស់ព្រះតថាគតនោះឱ្យរុងរឿង”

ក. ក. ឱទេ-ធាតុ, ... ។

៣- អន្ធានេ អត្ថំ ឱទេតិ : កវេសតីតិ = ឱ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ស្វែងរកនូវសេចក្តីក្នុងទីឆ្ងាយ” ក. ក. ឱទេ-ធាតុ, ... ។

៤- ព្យញ្ញនស្ស អត្ថំ ឱយយតិ : និមុច្ចតីតិ = ឱ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ពន្លឺបន្ទូលសេចក្តីនៃព្យញ្ញនៈ” ក. ក. ឱយ-ធាតុ, ... ។

៥- អត្ថេសុ ពុទ្ធវចនំ ឱសវតិ : កវេសតីតិ = ឱ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ស្វែងរកនូវពុទ្ធវិបសៈក្នុងសេចក្តីទាំងឡាយ” ក. ក. ឱសុ-ធាតុ, ... ។

(៩) ក : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- អត្ថំ កល្លោ កម្មេតិ ឯតេនាតិ = ក (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងញ៉ាំងសេចក្តីឲ្យញាប់ញ័រក្នុងក (នៃជន)”

ក. កវ. កម្ម-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ សិចិលំ ករោតីតិ = ក (ជនោ) “(ជន)

ធ្វើនូវសំឡេងយ៉ាងទន់ទាបក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ករ-ធាតុ, ... ។

៣- ឥទ្ធិយា សមុទ្ធារំ កមតិ : កច្ចតីតិ = ក (ជនោ)

“(ជន) ទៅកាន់ត្រើយនៃសមុទ្រដោយឫទ្ធិ” ក. ក. កម-ធាតុ, ... ។

៤- ឥទ្ធិយា សមុទ្ធារំ កមតិ : កច្ចតិ ឯតស្មិនិ = ក

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីទៅកាន់ត្រើយនៃសមុទ្រដោយឫទ្ធិ

(នៃជន)” ក. អធិ. កម-ធាតុ, ... ។

៥- បិដកត្ថយេ អត្ថំ កឱយតិ : ឆិទ្ធពតិ : បរិច្ឆិទ្ធពតីតិ = ក
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កំណត់នូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
 ក. ក. កឱ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វធម្មេសុ សំសារំ កមតិ : ឥច្ឆតិ ឯត្តាតិ = ក
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីប្រាថ្នានូវសង្សារ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ
 ទាំងពួង (នៃជន)” ក. អធិ. កម-ធាតុ, ... ។

៧- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ កសតិ : ឧទ្ធវតីតិ = ក (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) រឿងនូវអត្ថ ក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. កស-ធាតុ, ... ។

(១០) ខ : មានវិគ្គហៈ ៨ យ៉ាងគឺ:

១- សិចីលំ ខនតិ : ឧទ្ធវតីតិ = ខ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
 រឿងនូវស្វរដ៏បុរេទស្សបច្ចរ” ក. ក. ខន-ធាតុ, ... ។

២- អត្ថេសុ ពុទ្ធវចនំ ខនតិ : ជារេតីតិ = ខ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ទ្រទ្រង់ទុកនូវពុទ្ធវិបសៈ ក្នុងអត្ថទាំងឡាយ” ក. ក. ខន-ធាតុ, ... ។

៣- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ខញ្ញតិ : អវខណតីតិ = ខ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) មិនវិសាលក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. ខន-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ ន ទិយតិ : ន វិនាសេតីតិ = ខ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) មិនវិនាសក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ទិ-ធាតុ, ... ។

៥- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ន ខតិ : ន កុប្បតីតិ = ខ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) មិនកម្រើកនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
ក. ក. ខ-ធាតុ, ... ។

៦- ធម្មាធម្មេសុ សិចិលំ ខាទតិ : ភក្ខតីតិ = ខ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ទំពាស្តីនូវស្វរដ៏បុរៈទន់ទាបក្នុងធម៌និងមិន
មែនធម៌ទាំងឡាយ” ក. ក. ខា-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វធម្មេសុ អត្ថំ ទិបតិ ឯតេនាតិ = ខ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងបោះទៅ នូវសេចក្តីក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ទាំងពួង
(នៃជន)” ក. ក. ទិប-ធាតុ, ... ។

៨- ខណាតិ ព្យាវធានន្តិ = ខ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជីកនូវ

សេចក្តីបង្ហូរតបង្អស់” ក. ក. ខណ-ធាតុ, ក្លិ-បច្ច័យ, ... ។

(១១) ក : មានវិគ្គហៈ ៨ យ៉ាងគឺ:

១- ហោរោហេ សិចិលំ កច្ចតិ : ចាបុណាតីតិ = ក

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដល់នូវស្វរដ៏ធ្ងរទន់ទាប ក្នុងទីដ៏គួរ” ក. ក.
 កម៌-ធាតុ, ... ។

២- បុញ្ញកម្មេន និព្វានំ កច្ចតិ ឯតេនាតិ = ក (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងទៅកាន់ព្រះនិព្វានដោយបុញ្ញកម្ម (នៃជន)”
 ក. ករ. កម៌-ធាតុ, ... ។

៣- តថាគតស្ស សាសនំ អធិកច្ចតិ : ជានាតិ ឯតេនាតិ =
 ក (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងដឹង នូវពាក្យប្រដៅ របស់
 ព្រះតថាគត (នៃជន)” ក. ករ. កម៌-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ សិចិលំ កណ្ណាតីតិ = ក (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) កាន់យកនូវស្វរដ៏ធ្ងរទន់ទាបក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
 ក. ក. កហ៌-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ កណាតិ ឯត្ថាតិ = ក (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាទីរាប់នូវសេចក្តីក្នុងពុទ្ធវិចនៈ (នៃជន)” ក. អធិ., កណ៌-ធាតុ, ... ។

៦- ពុទ្ធសាសនេ អត្ថំ កោបតិ : រក្ខតីតិ = ក (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) រក្សាស្រូវសេចក្តីក្នុងពុទ្ធសាសនា” ក. ក. កុប-ធាតុ, ... ។

៧- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ កឱយតិ : សន្និចយតិ ឯត្ថាតិ = ក

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីសន្សំស្រវល់សេចក្តីក្នុងពុទ្ធវិបសៈ (នៃជន)”

ក. អធិ. កឱ-ធាតុ, ... ។

៨- កច្ចតីតិ = ក (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) អ្នកទៅ ឬ

ដល់” ក. ក. កម-ធាតុ, រ-បច្ច័យ, ... ។

(១២) យ : មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- យោសំ យដេតិ : ហិសតីតិ = យ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

បៀតបៀនស្រូវស្រូវគឺកកង” ក. ក. ហនិ-ធាតុ, រ-បច្ច័យ, លុប

និ ទីបំផុតធាតុ ផ្លាស់ ហ ជា យ ។

២- យដេតិ : បរិយដេតិ ឯតេនាតិ = យ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងទង្គិប (នៃជន) ក. ក. ហនិ-ធាតុ, ... ។

៣- ពុទ្ធសាសនេ យដេតិ : វាយមតិ ឯតេនាតិ = យ

(អត្តហ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុព្យាយាមក្នុងពុទ្ធសាសនា (នៃជន)”

ក. ករ., យជ-ធាតុ, រ-បច្ច័យ, ... ។

៤- កុសលេសុ វាយាមំ យជេតិ : សន្តតិ ឯតេនាតិ = យ

(អត្តហ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុរំដាប់នូវព្យាយាមក្នុងកុសលទាំង

ឡាយ (របស់ជន)” ក. ករ. យជ-ធាតុ, ... ។

៥- បិដកត្ថយេ អត្ថំ យសតិ : ភក្ខតីតិ = យ (អត្តហ)

“(អក្ខរៈ) ស៊ីនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. យស-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ យជេតិ : សន្តតីតិ = យ (អត្តហ)

“(អក្ខរៈ) រំដាប់នូវសេចក្តីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. យជ-ធាតុ, ... ។

(១៣) ជៈ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អយោសំ ជញ្ញតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ជ

(អត្តហ) “(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់ នូវស្វរមិនគឺកកង ក្នុងពុទ្ធវចនៈ”

ក. ក. ជញ្ញ-ធាតុ, ... ។

២- ជាសិកាយ សំ ជនេតិ : កុប្បតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កម្រើកនូវស្វរតាមប្រមុះ” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ ជនេតិ : វិមោចតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បញ្ចេញក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ជនេតិ : បកាសេតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៥- សំសារំ ជនេតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ជ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

កម្ចាត់បង់នូវសង្សារ” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វេសំ សត្តានំ ទុក្ខំ ជនេតិ : វិមោចតីតិ = ជ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដោះនូវទុក្ខ នៃសត្វទាំងឡាយ ទាំងពួង”

ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៧- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ជនេតិ : វឌ្ឍតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើនូវសេចក្តីក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

(១៤) ច : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ :

១- សិចិលេន ចទតិ : វទតីតិ = ច (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ពោលដោយស្វរធ្វរ” ក. ក. ចទិ-ធាតុ, ... ។

២- អត្ថំ ចទិយតិ : អជ្ឈិយតិ ឯតេនាតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាហេតុគឺជនពោលនូវសេចក្តី (នៃសភាព)” កម្ម.

កម្ម. ចទិ-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្តយេ អត្ថំ ចរតិ : វត្ថតីតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រព្រឹត្តទៅកាន់សេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ចរ-ធាតុ, ... ។

៤- សិចិលំ សរំ ចរតិ : ករោតិ ឯត្តាតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាទីធ្វើនូវស្វរធ្វរ (នៃជន)” ក. អធិ. ចរ-ធាតុ, ... ។

៥- ជិវ្ហក្កេន អត្ថំ ចលតិ : កម្មតីតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កម្រើកនូវសេចក្តីតាមបង្អង់នៃអណ្តាត” ក. ក. ចល-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ ចលតិ : ទីបេតីតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) សម្ដែងនូវសេចក្ដីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ចល-ធាតុ, ... ។

៧- ហោណាហោ អត្ថំ ចយតិ : វន្យតីតិ = ច (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើនូវសេចក្ដីក្នុងទីដ៏សមគួរ” ក.ក. ចិ-ធាតុ, ... ។

(១៥) ឆ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សិទិសំ អត្ថំ ឆាទេតិ : ឆិទ្ធីតីតិ = ឆ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កាត់នូវសេចក្ដីដ៏ធ្ងន់” ក. ក. ឆទិ-ធាតុ, ... ។

២- អចាយេសុ អបតមាទេ សត្តេ ឆាទេតីតិ = ឆ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) រារាំងនូវសត្វទាំងឡាយ មិនឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងអបាយទាំងឡាយ” ក. ក. ឆទិ-ធាតុ, ... ។

៣- ឃោសំ ឆាទេតិ : សំវតីតិ = ឆ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បិទនូវស្បូវគឺកកង” ក. ក. ឆទិ-ធាតុ, ... ។

៤- សត្តានំ បរិណាហំ ឆិទ្ធីតិ ឯតេនាតិ = ឆ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកាត់បង់នូវសេចក្ដីក្លៅក្រហាយនៃសត្វទាំងឡាយ (នៃជន)” ក. ក. ឆទិ-ធាតុ, ... ។

៥- កិលេសំ សត្តានំ និទ្ធាតិ ឯតេនាតិ = ឆ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាហេតុកាត់បង់នូវកិលេសនៃសត្វទាំងឡាយ (នៃសភាវៈ)” ក. ករ.

និទ្ទ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វេសំ សត្តានំ កង្ខំ និទ្ធាតិ ឯតេនាតិ = ឆ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកាត់បង់នូវសេចក្តីសង្ស័យនៃសត្វទាំងឡាយ

ទាំងពួង (នៃជន)” ក. ករ. និទ្ទ-ធាតុ, ... ។

៧- កុកំ អត្ថំ នុបតិ ឯតេនាតិ = ឆ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ជាហេតុពាល់ត្រូវនូវអត្ថដ៏ធ្ងន់ (នៃជន)” ក. ករ. នុប-ធាតុ, ... ។

(១៦) ជ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធសាសនេ នានំ ជហាតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) លះបង់នូវទានក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា” ក. ក. ហា-ធាតុ, (អញ្ញាសៈ),

រ-បច្ច័យ, ... ។

២- លហុកំ វេនំ ជហាតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់នូវពាក្យដ៏ស្រាល” ក. ក. ហា-ធាតុ, (អញ្ញាសៈ), ... ។

៣- រាគនោសមោហាដ៏ធំ នោសំ ជហាតិ ឯតេនាតិ =

ជ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុលះបង់នូវទោសនៃកិលេសទាំងឡាយ
មានរាគៈ នឹងទោសៈ នឹងមោហៈជាដើម (របស់ជន)” ក. ករ. ហា-ធាតុ,
(អញ្ញាសៈ), ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ លហុកំ កថំ ជនេតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសទ្ធិជាតិជាគ្រឿងពោលដ៏ស្រាលឲ្យកើតក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក.
ជន-ធាតុ, ... ។

៥- សត្តានំ ករុណានុភាវេន ចិត្តំ ជនេតីតិ ឯតេនាតិ =

ជ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុញ៉ាំងចិត្តឲ្យកើតដោយអានុភាព
នៃសេចក្តីករុណាដល់សត្វទាំងឡាយ (នៃជន)” ក. ករ. ជន-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្តិលេសំ ជនេតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់នូវកិលេសទាំងពួង” ក. ក. ជន-ធាតុ, ... ។

៧- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ជលេតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងអត្ថឲ្យរុងរឿងក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ជល-ធាតុ, ... ។

(១៧) ឈ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សព្វត្ថហានេសុ ចាបធម្មេ ឈាបេតិ : តប្បេតីតិ = ឈ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដុតនូវបាបធម៌ទាំងឡាយក្នុងទីទាំងឡាយ
 ទាំងពួង” ក. ក. ឈា-ធាតុ, ... ។

២- សព្វត្ថហានេសុ អកុសលំ ឈាបេតិ : តប្បេតីតិ =
 ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដុតនូវអកុសលក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង”
 ក. ក. ឈា-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឈាបេតិ : វិហេចេតិ ឯតេនាតិ =
 ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុញ្ញាំងសេចក្តីឲ្យរុងរឿងក្នុងប្រជុំ
 នៃ ៣ នៃបិដក (នៃជន)” ក. ក. ឈា-ធាតុ, ... ។

៤- ឃោសំ កណ្ណោ ឈាបេតិ : ឧចានេតីតិ = ឈ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ្ញាំងសំឡេងដ៏គឺកងឲ្យកើតក្នុងក” ក. ក.
 ឈា-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វក្ខិលេសំ ឈបេតិ : វិទ្ធិសេតិ ឯតេនាតិ = ឈ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកម្ចាត់បង់នូវកិលេសទាំងពួង (នៃ
 ជន) ក. ក. ឈប-ធាតុ, ... ។

៦- តុណ្ហវិសេសេន បរត្ថំ ឈាទេតិ : ជិច្ឆាទេតិ ឯតេនាតិ

= ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុញ្ញាំងប្រយោជន៍នៃបុគ្គលដទៃ
ឲ្យសម្រេចដោយគុណវិសេស (របស់ជន)” ក. ករ. ឈ-ធាតុ, ... ។

៧- រាគាទិក្ខិលេសេ ឈាមេតិ ឯតេនាតិ = ឈ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏តូចនូវរាគាទិក្ខិលេសទាំងឡាយ (នៃ
ជន)” ក. ករ. ឈា-ធាតុ, ... ។

(១៨) ញ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្ថយេ បុញ្ញចាបំ ជានាតិ ឯតេនាតិ = ញ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏ធំនូវបុណ្យនិងបាបក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក
(នៃជន)” ក. ករ. ញា-ធាតុ, ... ។

២- អាចរិយុបដ្ឋោយាទីនំ តុណំ ជានាតិ ឯតេនាតិ =

ញ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏ធំនូវគុណនៃវិសេសជនទាំង
ឡាយមានអាចារ្យនិងឧបដ្ឋាយិកាដើម (របស់ជន) ក. ករ. ញា-ធាតុ, ... ។

៣- ពុទ្ធវចនេ ឃោសំ ញោតិ : ឧច្ចាបតីតិ = ញ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បញ្ចេញនូវសំឡេងគឺកកងក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. ញា-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ សុភាសុកំ កម្មំ ញាតិ : ជាតាតីតិ = ញ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដឹងនូវកម្មដ៏ល្អនិងអាក្រក់ក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក.

ញា-ធាតុ, ... ។

៥- អតីតាភាគតប្បច្ចុប្បន្នេ ការណំ ជាតាតិ : បដិវិជ្ឈតិ

ឯតេនាតិ = ញ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុត្រាស់ដឹងនូវហេតុ

ក្នុងអតីតៈ និងអនាគត និងបច្ចុប្បន្ន (របស់ជន)” ក. ករ. ញា-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វធម្មេសុ កិច្ចំ ជាតាតីតិ = ញ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ដឹងនូវកិច្ចក្នុងធម៌ទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ញា-ធាតុ, ... ។

៧- ហនកុដីសុ ពុទ្ធវចនំ ជាតាតិ បដិវិជ្ឈតិ ឯត្ថាតិ =

ញ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីត្រាស់ដឹងនូវពុទ្ធវិបសៈក្នុងទីនិងកុដិ

ទាំងឡាយ (នៃជន)” ក. អធិ. ញា-ធាតុ, ... ។

(១៩) ជ : មានវិគ្គហា: ៧ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ ជកតិ : មណ្ឌតីតិ = ជ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ប្រដាប់ក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ជកិ-ធាតុ, ... ។

២- ពុទ្ធសាសនេ នោសំ ជកតិ : ជយតីតិ = ជ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដុតនូវទោសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា” ក. ក. ជកិ-ធាតុ, ... ។

៣- តិលោកេ អត្ថំ ជដ្ឋតិ : ជវតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ផ្សាយទៅនូវសេចក្តីក្នុងលោកទាំង ៣” ក. ក. ជដ្ឋ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហនេសុ អត្ថំ ជដ្ឋតិ : អត្ថវតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) លាបក្រាលនូវសេចក្តីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ជដ្ឋ-ធាតុ, ... ។

៥- តិលោកេ សុខទុក្ខំ ជដ្ឋតិ : ជានាតីតិ = ជ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ដឹងនូវសុខនិងទុក្ខក្នុងលោកទាំង ៣” ក. ក. ជដ្ឋ-ធាតុ, ... ។

៦- សុចរិតេន និព្វានំ ជជតិ : កច្ចតិ ឯតេនាតិ = ជ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុទៅកាន់ព្រះនិព្វានដោយសេចក្តី
សុចរិត (នៃជន)” ក. កវ. ជជ-ធាតុ, ... ។

៧- បិដកត្តយេ អត្ថំ ជសតិ : បកាសេតីតិ = ជ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
ក. ក. ជស-ធាតុ, ... ។

(២០) ប : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្តយេ ហតីតិ = ប (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) តាំង
នៅក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ហ-ធាតុ, ... ។

២- តុណាវិសេសេន អត្ថេសុ ហតីតិ = ប (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) តាំងនៅ ក្នុងសេចក្តីទាំងឡាយ ដោយតុណាវិសេស” ក. ក.
ហ-ធាតុ, ... ។

៣- សកអត្ថេន ពុទ្ធវចនេ ហតីតិ = ប (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) តាំងនៅក្នុងពុទ្ធវចនៈដោយអត្ថនៃខ្លួន” ក. ក. ហ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វេសំ សត្តានំ អត្ថំ ហាបេតិ : ជិដ្ឋាបេតីតិ =
 ប (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងប្រយោជន៍នៃសត្វទាំងឡាយ
 ទាំងពួងឲ្យសម្រេច” ក. ក. ហា-ធាតុ, ... ។

៥- ធម្មេសុ អត្ថំ បតិដ្ឋាបេតីតិ = ប (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងប្រយោជន៍ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ឲ្យតាំងនៅបំពោះ
 ឬញ៉ាំងប្រយោជន៍ឲ្យសម្រេចក្នុងធម៌ទាំងឡាយ” ក. ក. ហា-ធាតុ, ... ។

៦- និព្វានេ បរមត្ថេន បតិដ្ឋាបេតីតិ = ប (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងប្រយោជន៍យ៉ាងក្រៃលែង ឲ្យស្ថិតនៅបំពោះ ក្នុងព្រះនិព្វាន”
 ក. ក. ហា-ធាតុ, ... ។

៧- និព្វានេ តិដ្ឋតិ ឯត្ថាតិ = ប (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
 ជាទីតាំងនៅក្នុងព្រះនិព្វាន (របស់ព្រះអរហន្ត)” ក. អធិ. ហា-ធាតុ, ... ។

(២១) ខ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- ហាណាហោ អត្ថំ ឧរតិ : បរត្ថតីតិ = ខ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ប្រព្រឹត្តទៅកាន់សេចក្តីក្នុងទីដ៏គួរ” ក. ក. ឧរ-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឧទតិ : ជិច្ឆាទេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេបក្តីឲ្យសម្រេចក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក.

ឧទ-ធាតុ, ... ។

៣- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ឧយតិ : កម្មេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងអត្ថឲ្យញាប់ញ័រក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. ឱ-ធាតុ, ... ។

៤- តិលោកានំ សុខំ ឧយតិ : សាទេតីតិ = ឧ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេបក្តីសុខនៃលោកទាំងឡាយ ៣ ឲ្យសម្រេច
ឬញ៉ាំងសេបក្តីសុខឲ្យសម្រេចដល់លោកទាំង ៣” ក. ក. ឱ-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវចនេ សកលក្ខណំ ឧយតិ : ឧច្ចាទេតីតិ = ឧ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បញ្ចេញនូវលក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធវិបសៈឬវើ
ឡើងនូវលក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធវិបសៈ” ក. ក. ឱ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ ឧយតិ : វិមោចេតីតិ = ឧ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដោះនូវសេបក្តីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ឱ-
ធាតុ, ... ។

៧- អត្ថំ ឧយតិ : បរិច្ឆិទ្ធាតិ ឯត្ថាតិ = ឧ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ជាទីកំណត់កាត់នូវប្រយោជន៍ (នៃជន)” ក. អធិ. ឱ-ធាតុ ។

(២២) ឈ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សព្វត្ថហានេសុ អយោសំ ឈទតិ : ហនតីតិ = ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បៀតបៀននូវសំឡេងដ៏មិនគឺកកកងក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ហនិ-ធាតុ, រ-បច្ច័យ ផ្លាស់ ហនិ ជា ឈនិ ហើយលុប និ បង់ ។

២- បិដកត្ថយេ យោសំ អត្ថំ ឈទតិ : ឧក្សាបេតីតិ = ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បង្ខំឡើងនូវសេចក្តីគឺកកកងក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ឈនិ-ធាតុ, ... ។

៣- និព្វានស្ស កត្តន្តរំ ឈទតិ : វិវរតីតិ = ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បើកនូវបន្លោះគឺល្វែងនៃព្រះនិព្វាន” ក. ក. ឈនិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ ករុកំ ឈទតិ : ទីបេតីតិ = ឈ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) សម្តែងនូវសំឡេងដ៏ធ្ងន់ក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ឈនិ-ធាតុ, ... ។

៥-សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ ធរនតិ : ឧជ្ឈាបេតីតិ=

ធរ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ពន្លះនូវលក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. ធរន-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ ណាតិ : និន្នតីតិ = ធរ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កាត់នូវសេចក្តីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ណា-ធាតុ, ... ។

៧- សត្តេ សំសារំ ធរេតិ : តារិយតីតិ = ធរ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយឱ្យឆ្លងចាកសង្សារ” ក. ក. ស្ស-ធាតុ, ... ។

(២៣) ណា : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១-ចារមីហិ សសេនំ មារំ ណាមតិ : ជិនាតិ ឯត្ថាតិ = ណា

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីផ្ដាញ់នូវមារព្រមទាំងសេនាដែលមារដោយ
បារមីទាំងឡាយ (របស់ព្រះពុទ្ធ)” ក. អធិ. ណាម-ធាតុ, ... ។

២-ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ណាមតិ : បកាសេតីតិ=ណា (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវសេចក្តីក្នុងព្រះពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ណាម-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ ណាមតិ :
 បណាមេតីតិ = ណា (អក្ខរោ) “អក្ខរៈ) បន្ទុកទៅនូវវិលក្ខណៈនៃខ្លួន
 ក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ណាម-ធាតុ, ... ។

៤- បិដកត្ថយេ សកអត្ថំ ណាទតិ : វិមោចេតីតិ = ណា
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដោះនូវប្រយោជន៍នៃខ្លួនក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
 ក. ក. ណាទ-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវិសយេន សត្តេ និព្វានំ ណាមតីតិ = ណា
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បង្ហាត់ទៅនូវវិសត្ថទាំងឡាយកាន់ព្រះនិព្វាន
 ដោយវិស័យនៃព្រះពុទ្ធ” ក. ក. ណាម-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វេសំ សត្តានំ អវិជ្ជន្ធការំ ណាសតិ : វិជ្ជសេតីតិ=
 ណា (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កម្ចាត់នូវវិជ្ជាគឺអវិជ្ជានៃវត្ថុទាំង
 ឡាយទាំងពួង” ក. ក. ណាស-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វត្ថហានេសុ កិលេសំ ណាសតិ : វិជាសេតីតិ =
 ណា (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងកិលេសឲ្យវិនាសក្នុងទីទាំងឡាយ
 ទាំងពួង” ក. ក. ណាស-ធាតុ, ... ។

(២៤) ត : មានវិគ្គហៈ ៩ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ចាកដំ តនោតិ : ករោតីតិ = ត

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ធ្វើនូវសេចក្តីឲ្យប្រាកដក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក”

ក. ក. តនិ-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ អត្ថំ តនោតិ : វិត្តាវេតីតិ = ត (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីឲ្យពិស្តារក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. តនិ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហនេសុ នោសំ តនោតិ : បនុទតីតិ = ត

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បន្ថែមនូវទោសក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក.

តនិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហនេសុ តនោតិ : សន្តតីតិ = ត (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ល្បឿនទៅក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. តនិ-ធាតុ, ... ។

៥- ឃោសំ តបតិ : ឈាបេតីតិ = ត (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ដុតនូវស្វរដ៏គឺកកង” ក. ក. តបិ-ធាតុ, ... ។

៦- កិលេសំ សត្តានំ តបតិ : វិជ្ជសេតីតិ = ត

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់នូវកិលេសនៃសត្វទាំងឡាយ”

ក. ក. តប-ធាតុ, ... ។

៧- អត្ថេ យោសំ តបតិ : ធិន្ទតីតិ = ត (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កាត់នូវស្វរដ៏គឺកកងក្នុងសេចក្តី” ក. ក. តប-ធាតុ, ... ។

៨- អត្តានំ ភជន្តេ : ឧបសេវន្តេ ទុក្ខតិសោ តាវេតីតិ =

ត (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសត្វដែលចូលមករាប់ប្រសព្វនូវខ្លួន

ឲ្យឆ្លងបាកទុក្ខតិរាព” ក. ក. តប-ធាតុ, ... ។

៩- អត្តានំ ភជន្តេ សេវន្តេ សំសារមហន្តាវតោ

តាវេតីតិ វា = ត (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសត្វដែលរាប់រកនូវ

ខ្លួនឲ្យឆ្លងបាកអន្លង់ដ៏ធំគឺសង្សារ” ក. ក. តប-ធាតុ, ... ។

(២៥) ៥ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- អត្ថេន ពុទ្ធវចនេ តិដ្ឋតីតិ = ៥ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

តាំងនៅក្នុងពុទ្ធវិបសៈដោយអត្ថ” ក. ក. ថា-ធាតុ, ... ។

២- ទន្លេ សកលកូលំ បតិជ្ជាបេតីតិ = ថ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងលក្ខណៈនៃខ្លួនឱ្យតាំងនៅចំពោះត្រង់ផ្ទេង” ក.ក. ថា-ធាតុ,
... ។

៣- និព្វានេ សត្តេ បតិជ្ជាបេតីតិ = ថ (អក្ខរោ)“(អក្ខរៈ)

ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយឱ្យតាំងនៅចំពោះក្នុងព្រះនិព្វាន” ក. ក. ថា-ធាតុ, ... ។

៤- សុខំ សត្តានំ បតិជ្ជាបេតីតិ = ថ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ញ៉ាំងសេចក្តីសុខឱ្យតាំងនៅចំពោះដល់សត្វទាំងឡាយ” ក. ក. ថា-ធាតុ, ... ។

៥- លោកេ ធនំ ចិយតិ ចោរយតិ ឯត្ថាតិ = ថ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាទីលួចនូវទ្រព្យក្នុងលោក (របស់ជន)” ក. អធិ. ថា-ធាតុ, ... ។

៦- ពុទ្ធសាសនេ ចិរតិ : ន កម្សតិ ឯតេនាតិ = ថ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុមិនញាប់ញ័រក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា (នៃជន)”

ក. កវ. ថា-ធាតុ, ... ។

៧- កុសលេសុ បុញ្ញេ ជីវតិ : ន ចលតីតិ = ថ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) មិនញាប់ញ័រក្នុងបុណ្យ ក្នុងកុសលទាំងឡាយ” ក. ក. ជីវ-ធាតុ, ... ។

(២៦) ទ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សត្តានំ ហិតំ ទទាតីតិ = ទ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ឲ្យ
នូវប្រយោជន៍ជាគ្រឿងផ្គុំផ្គង់ដើមដល់សត្វទាំងឡាយ” ក. ក. ទា-ធាតុ, ... ។

២- ពុទ្ធសាសនេ និព្វានសុខំ ទទាតីតិ = ទ (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) ឲ្យនូវសេចក្តីសុខក្នុងព្រះនិព្វានក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា” ក. ក. ទា-ធាតុ
, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ អយោសំ ទមេតិ : មទ្ធាតីតិ = ទ
(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញាប់ញ័រនូវស្វរដ៏មិនគឺកកកងក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. ទម-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេន ទយ្ហតិ : ឈាមេតិ ឯតេនាតិ=ទ (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) ជាហេតុដុតនូវបាបដោយពុទ្ធវិចនៈ (នៃជន)” ក. ក. ទហ-ធាតុ,
... ។

៥- សព្វេសំ សត្តានំ កិលេសំ ទមេតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ទ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់នូវកិលេសនៃសត្វទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក.

ទមី-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អរី ទមេតិ ឯតេនាតិ = ទ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាហេតុទ្បន្តាននូវសត្វក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង(នៃជន)” ក. ក.

ទមី-ធាតុ, ... ។

៧-សព្វេសំ សត្តានំ អកុសលំ ទយ្ហតិ ឈាបេតីតិ = ទ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដុតនូវអកុសលនៃសត្វទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក.

ទហិ-ធាតុ, ... ។

(២៧) ធ : មានវិគ្គហៈ ៦ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ធារេតីតិ = ធ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ទ្រទ្រង់នូវសេចក្តីក្នុងព្រះពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ធ-ធាតុ, ... ។

២- សម្មា បការេន អត្ថំ ទដាតីតិ = ធ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ទ្រទ្រង់នូវសេចក្តីដោយប្រការៈ ដោយប្រពៃ” ក. ក. ធ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ ពុទ្ធវចនំ ធនាតិ : ជាតាតិ ឯតេនាតិ
 = ធន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដឹងនូវពុទ្ធវិបសៈក្នុងទី
 ទាំងឡាយទាំងពួង (នៃជន)” ក. កវ. ធា-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ រសំ ធិយតិ : បិរតិ ឯតេនាតិ = ធន
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដឹងនូវរសក្នុងពុទ្ធវិបសៈ (នៃជន)”
 ក. កវ. ធា-ធាតុ, ... ។

៥- ទីរំ ធិយតិ : បិរតិ ឯត្តាតិ = ធន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
 ជាទីដឹងនូវទីកោះ (របស់កូនខ្ចី)” ក. អធ. ធា-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ វារី ធិយតិ : បិរាសតិ ឯត្តាតិ =
 ធន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីដឹងនូវទីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង
 (របស់ជន)” ក. អធ. ធា-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វត្ថហានេសុ អត្តានត្ថំ ធិរតិ : ជាតាតិ ឯតេនាតិ
 = ធន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដឹងនូវប្រយោជន៍និងមិនមែន
 ប្រយោជន៍ក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. កវ. ធិ-ធាតុ, ... ។

(២៨) ន : មានវិគ្គហៈ ៩ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ នមតីតិ = ន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

បន្ទន់ទៅនូវប្រយោជន៍ក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. នមិ-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ សកលំ អត្ថំ ន នសតិ : វិនាសេតីតិ =
ន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីទាំងអស់មិនឲ្យវិនាសក្នុង
ប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. នសិ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វេសំ សត្តានំ កិលេសំ នសតិ : វិទ្ធិសេតីតិ =
ន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) កម្ចាត់បង់នូវកិលេសនៃសត្វទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. នសិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ សកអត្ថំ នទតិ : ឧច្ចាបតីតិ = ន
(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ពោលឡើងនូវអត្ថនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. នទិ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ នដតិ : វិក្កេបតីតិ = ន
(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បន្ស្រាត់ទៅនូវអត្ថក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង”
ក. ក. នដិ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ នចតិ : វិក្ខេបតីតិ = ន

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បន្ស្រាត់ទៅនូវអត្ថក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង ក. ក. នច-
ធាតុ, ... ។

៧- រដ្ឋមជ្ឈេ អត្តានំ នចតិ : វិក្ខេបតីតិ = ន

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បន្ស្រាត់ទៅនូវខ្លួនក្នុងកណ្តាលនៃរោងស្នាម”
ក. ក. នច-ធាតុ, ... ។

៨- សត្តេ និព្វានំ នយតីតិ = ន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
នាំទៅនូវសត្វទាំងឡាយកាន់ព្រះនិព្វាន” ក. ក. ន-ធាតុ, ... ។

៩- អត្តានំ អនុស្សរន្តេ សុគតិនិព្វានានិ នេតីតិ =
ន (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) នាំទៅនូវសត្វទាំងឡាយកាលរលឹក
រឿយៗ នូវខ្លួនកាន់សុគតិនិងព្រះនិព្វានទាំងឡាយ” ក. ក. ន-ធាតុ, ... ។

(២៩) ប : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សុទ្ធាំ និព្វានំ បទតិ : កច្ចតិ ឯតេនាតិ = ប (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) ជាហេតុដល់នូវព្រះនិព្វានដ៏ល្អ (នៃជន)” ក. ក. ប-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ អត្ថំ បដតិ : ចាបុណាតិ ឯតេនាតិ = ប

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដល់នូវប្រយោជន៍ក្នុងប្រជុំនៃបីនៃ

បិដក (របស់ជន)” ក. កវ. បដិ-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ អត្ថេន បទតិ : វិរោចតីតិ = ប (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) រុងរឿងដោយសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. បទិ-ធាតុ, ... ។

៤- ឱទនំ បទតិ ឯត្ថាតិ = ប (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជា
ទីបម្លឺនូវបាយ (របស់ជន)” ក. អធ្ា. បទិ-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ បិវតិ ឯតេនាតិ = ប (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏កន្លិចប្រយោជន៍ក្នុងពុទ្ធវចនៈ (របស់ជន)”

ក. កវ. ចា-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ ចានំ បិវាសតិ ឯតេនាតិ = ប

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏កន្លិចទីកក់បុគ្គលគប្បីដ៏កក្នុងទី

ទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. កវ. ចា-ធាតុ, ... ។

៧- បិដកត្ថយេ អត្ថំ បឋតិ វេទតីតិ = ប (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ពោលនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. បឋ-ធាតុ, ... ។

(៣០) ដ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ផលតិ : និច្ឆាទេតីតិ = ដ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) សម្រេចនូវប្រយោជន៍ក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ផល-ធាតុ, ...។

២- សព្វេសំ សត្តានំ សុខំ ផលតិ : សាធនតិ ឯតេនាតិ =
ដ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុញ្ញាំងសេចក្តីសុខនៃសត្វទាំង
ឡាយទាំងពួងឲ្យសម្រេច (នៃអំពើ)” ក. ក. ផល-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ដន្ទាបេតិ : កប្បេតីតិ = ដ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ញ្ញាំងប្រយោជន៍ឲ្យសម្រេចក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ដន្ទ-ធាតុ
, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ ដន្ទតិ : បវេទតីតិ = ដ
(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ប្រាប់ឲ្យដឹងនូវលក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. ដន្ទ-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវចនេ សកអត្ថេន ផុលតិ : វិរោចតីតិ = ដ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) រុងរឿងដោយប្រយោជន៍នៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធវិបសៈ”

ក. ក. ផុល-ធាតុ, ... ។

៦- គុណវិសេសេន ពុទ្ធវចនេ ផុលតិ : ជីវេតិ ឯតេនាតិ

= ដ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុសម្លឹងដោយគុណវិសេស ក្នុងពុទ្ធវិបសៈ (នៃជន)” ក. ក. ផុល-ធាតុ, ... ។

៧- បិដកត្ថយេ ករុកំ អត្ថំ ផុសតិ ឯតេនាតិ = ដ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុពាល់ត្រូវស្វែងបក្ខីដ៏ធ្ងន់ក្នុងប្រជុំនៃ បីនៃបិដក (នៃជន)” ក. ក. ផុស-ធាតុ, ... ។

(៣១) ៣ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ពន្ធិតីតិ = ៣ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

បង្អួចស្វែងបក្ខីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. ពន្លឺ-ធាតុ, ... ។

២- ពុទ្ធសាសនេ សកអត្ថំ ពន្ធិតិ ឯតេនាតិ = ៣

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុបង្អួចស្វែងប្រយោជន៍នៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធសាសនា (នៃជន)” ក. ក. ពន្លឺ-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ ពហតីតិ = ព

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) សំទៅនូវលក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. វហ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ ទព្វសម្ភារំ ពហតិ ឯតេនាតិ = ព

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុសំទៅនូវទព្វសម្ភារៈក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង (របស់ជន)” ក. ក. វហ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ ពលតិ : ចល្លាតីតិ = ព (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) កាបអាក្រក់ក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ពល-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ អត្តានត្ថំ ពលតិ : ជាតាតីតិ = ព

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដឹងនូវអំពើជាប្រយោជន៍និងអំពើមិនមែនជា
ប្រយោជន៍ក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ពល-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ ពុជ្ឈតិ ឯតេនាតិ = ព

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុត្រាស់ដឹងនូវប្រយោជន៍ក្នុងទីទាំងឡាយទាំង
ពួង (នៃជន)” ក. ក. ពុជ-ធាតុ, ... ។

(៣២) ភ : មានវិគ្គហៈ ៩ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ ភជតិ : សេវតីតិ = ភ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) រាប់រកគឺថាសេវត្ថវិសេចក្តីក្នុងពុទ្ធវិចនៈ” ក. ក. ភជ-ធាតុ, ... ។

២- មជ្ឈិលេន សប្បុរិសំ ភជតិ : ឧចាសតិ ឯតេនាតិ =
ភ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុចូលទៅអង្គុយជិតនូវសប្បុរស
ដោយអំពើដែលជាមង្គល (របស់ជន)” ក. ក. ភជ-ធាតុ, ... ។

៣- កុក្កោន អត្ថំ ភមតិ : ចលតីតិ = ភ (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) វិលគឺថាញាប់ញ័រនូវសេចក្តីដោយសារវិជ្ជាធ្ងន់” ក. ក. ភម-ធាតុ
, ... ។

៤- សំសារចក្កំ ភមតិ : បវត្ថតីតិ = ភ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
ប្រព្រឹត្តទៅកាន់សង្សារចក្រ” ក. ក. ភម-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ ភសាបេតិ : បត្តាបេតីតិ =
ភ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ញ៉ាំងសេចក្តីឱ្យធ្លាក់ចុះទៅក្នុងទីទាំង
ឡាយទាំងពួង” ក. ក. ភស-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ ដីវិតំ ភវតិ ឯតេនាតិ = ភ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុបិដ្ឋិមន្តវិជ្ជិតក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង (នៃជន)” ក. កវ. ភវ-ធាតុ, ... ។

៧- អកុសលេន កម្មេន នោសំ ភណតីតិ = ភ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ពោលនូវទោសដោយអំពើជាអកុសល”
ក. ក. ភណ-ធាតុ, ... ។

៨- សុភាសុភនិមិត្តំ ភាសតីតិ = ភ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ពោលនូវគ្រឿងកំណត់ដ៏ល្អនិងមិនល្អ” ក. ក. ភាស-ធាតុ, ណ-បច្ច័យ ។

៩- វត្ថុយំ ភាតិ : ទិប្បតីតិ វា = ភ (អក្ខរោ) “មួយវិញ

ទៀត (អក្ខរៈ) រុងរឿងក្នុងភាគី” ក. ក. ភា-ធាតុ, ណ-បច្ច័យ ។

(៣៣) ម : មានវិគ្គហៈ ៨ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ មញ្ញតិ ឯតេនាតិ = ម (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាហេតុដ៏ធំនូវសេចក្តីក្នុងពុទ្ធវចនៈ (របស់ជន)” ក. កវ.
មន-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ ពុទ្ធវចនំ មញ្ញតិ : ជានាតិ ឯតេនាតិ =
 ម (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដឹងនូវពុទ្ធវិបសៈក្នុងប្រជុំនៃបី
 នៃបិដក” ក. កវ. មន្ត-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ អត្តានតំ មញ្ញតិ : ជានាតីតិ = ម
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដឹងនូវអំពើជាប្រយោជន៍និងអំពើមិនមែនជា
 ប្រយោជន៍ក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. មន្ត-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ មន្តេតិ ឯត្តាតិ = ម (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាទីប្រឹក្សា នូវសេចក្តី ក្នុងពុទ្ធវិបសៈ (របស់ជន)” ក. អធិ.
 មន្ត-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ សកកណ្ណំ មលិយតិ : កុយ្ហតិ
 ឯតេនាតិ = ម (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុគ្របទុកឬលាក់លៀម
 នូវភណ្ឌៈនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. កវ. មលិ-ធាតុ, ... ។

៦- រតនត្ថយស្ស កុលំ មហិយតិ : បូជេតិ ឯតេនាតិ =
 ម (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុឬជាដ្ឋានគុណនៃព្រះរតនត្រ័យ
 (នៃជន)” ក. កវ. មហិ-ធាតុ, ... ។

៧- សំសារវដ្តេ មរតិ ឯត្ថាតិ = ម (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)
 ជាទីស្លាប់ក្នុងសង្សារវដ្ត (នៃជន)” ក. អធិ. មរ-ធាតុ, ... ។

៨- សព្វត្ថហានេសុ រតនត្ថយំ មាណេតីតិ = ម (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) រាប់អាណន្តវិព្វះរតនត្រ័យក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. មាណ-ធាតុ
 , ... ។

(៣៩) យ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- រតនត្ថយំ យជតិ : បូជេតិ ឯតេនាតិ = យ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងបូជាស្ត្រីព្រះរតនត្រ័យ (នៃជន)”
 ក. ករ. យជ-ធាតុ, ... ។

២- គុណវិសេសេន ពុទ្ធិ សរណំ យជេតិ : កច្ចតិ
 ឯតស្មិនិ = យ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីដល់ស្ត្រីព្រះពុទ្ធជាទីពឹង
 ដោយគុណវិសេស (នៃជន)” ក. អធិ. យជ-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ សកអត្ថំ យកតិ : សម្បជ្ជតីតិ = យ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) តាក់តែងគឺថាដល់ព្រមនូវប្រយោជន៍នៃខ្លួន
 ក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. យក-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេន អកុសលំ យមេតិ ឯត្ថាតិ = យ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីចូលទៅរាំងរាត្រីអកុសលដោយពុទ្ធវិចនៈ
 (នៃជន)” ក. អធិ. យមិ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ យមេតិ : ឧបសមេតិ
 តិ= យ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ចូលទៅរាំងរាត្រីថាចូលទៅរាំងរាត្រី
 លក្ខណៈនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក.ក. យមិ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វប្បយោគេសុ អត្ថំ យាតិ : ចាបុណាតីតិ = យ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ដល់នូវប្រយោជន៍ក្នុងប្រយោគទាំងឡាយ
 ទាំងពួង” ក. ក. យា-ធាតុ, ... ។

៧- បរមំ និព្វានំ យាតិ : កច្ចតិ ឯត្ថាតិ = យ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាទីដល់នូវព្រះនិព្វានដ៏ឧត្តម (នៃជន)” ក. អធិ. យា-ធាតុ, ... ។

(៣៥) រ : មានវិគ្គហៈ ៩ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ រញ្ជតិ ឯតេនាតិ = រ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាហេតុច្រកអរនូវប្រយោជន៍ក្នុងពុទ្ធវិចនៈ (របស់
 ជន)” ក. កវ. រញ្ជ-ធាតុ, ... ។

២- សព្វេសុ វត្ថុសុ អារម្មណំ រញ្ជតិ ឯតេនាតិ = រ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងត្រេកអរនូវអារម្មណ៍ក្នុងវត្ថុទាំងឡាយ
 ទាំងពួង (នៃជន)” ក. ករ. រញ្ជ-ធាតុ, ... ។

៣- បិដកត្ថយេ សកលក្ខណំ រមតិ : រញ្ជតិ ឯតេនាតិ
 = រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងត្រេកអរនូវលក្ខណៈ
 នៃខ្លួនក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក (នៃជន)” ក. ករ. រម-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ សម្បត្តិ រមតិ : រញ្ជតិ ឯតេនាតិ =
 រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុត្រេកអរនូវសម្បត្តិក្នុងទីទាំងឡាយ
 ទាំងពួង (របស់ជន)” ក. ករ. រម-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ ទព្វសម្ភារំ រហតិ : តណ្ហតិ ឯតេនាតិ
 = រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកាត់យកនូវវត្ថុជាគ្រឿង
 គាំទ្រក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង (នៃជន)” ក. ករ. រហ-
 ធាតុ, ... ។

៦- គុណវិសេសេន សព្វត្ថលោកេសុ រុយ្ហតិ : វឌ្ឍតីតិ
 = រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បម្រើក្នុងលោកទាំងឡាយទាំងពួង
 ដោយគុណវិសេស” ក. ក. រុហ-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វប្បយោគេសុ អត្ថំ រចតិ : ទីបេតីតិ = រ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) សម្តែងនូវសេចក្តីក្នុងប្រយោគទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. រច-ធាតុ, ... ។

៨- រមិតព្វោ : កីឡិតព្វោតិ = រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ដែលគេគប្បីលេង” កម្ម. កម្ម. រម-ធាតុ, ... ។

៩- រមន្តិ : កីឡន្តិ ឯត្ថាតិ = រ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ)

ជាទីលេង (នៃជន)” ក. អធិ. រម-ធាតុ, ... ។

(៣៦) ល : មានវិត្តហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ លភតិ : វិទ្ធីតីតិ = ល (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បាននូវប្រយោជន៍ក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. លភ-ធាតុ, ... ។

២- ពុទ្ធវចនេ សកអត្ថំ លភតិ : វិទ្ធីតិ ឯតេនាតិ = ល

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុបាននូវប្រយោជន៍នៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធវចនៈ
(នៃជន)” ក. កវ. លភ-ធាតុ, ... ។

៣- សំសារវដ្តេ កិលេសមារំ លុនាតិ : ឆិទ្ធពតិ ឯតេនាតិ =
 ល (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកាត់នូវកិលេសមារក្នុងសង្សារវដ្ត
 (របស់ជន)” ក. ករ. លុ-ធាតុ, ... ។

៤- ពុទ្ធវចនេ អកុសលំ លុនាតិ : ឆិទ្ធពតិ ឯត្តាតិ = ល
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីកាត់នូវអកុសលក្នុងពុទ្ធវចនៈ (នៃជន)”
 ក. អធ៌. លុ-ធាតុ, ... ។

៥- បិដកត្តយេ អត្ថេន លបតិ មក្ខិយតីតិ=ល (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ប្រឡាក់ទៅដោយសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. លប-ធាតុ
 , ... ។

៦- សព្វដ្ឋានេ អត្ថេន លុយតិ : ចុល្លោតីតិ = ល
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ល្អិតដោយសេចក្តីក្នុងទីទាំងពួង” ក. ក. លុ-ធាតុ, ... ។

៧- បិដកត្តយានំ សកលអត្ថំ លក្ខិយតិ ឯត្តាតិ = ល
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីកំណត់នូវសេចក្តីទាំងអស់នៃប្រជុំនៃបី
 នៃបិដកទាំងឡាយ (នៃជន)” ក. អធ៌. លក្ខិ-ធាតុ, ... ។

(៣៧) វៈ មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ៖

១- បិដកត្ថយានំ អត្ថំ វេទតិ ឯត្ថាតិ = វ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាទីពេលនូវវិសេសក្តីនៃប្រជុំនៃបីនៃបិដកទាំងឡាយ(នៃជន)”

ក. អធិ. វទិ-ធាតុ, ... ។

២- សព្វត្ថហានេសុ ការរណំ វេទតិ ឯតេនាតិ = វ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងពេលនូវហេតុក្នុងទីទាំងឡាយ

ទាំងពួង (នៃជន)” ក. ករ. វទិ-ធាតុ, ... ។

៣- គុណវិសេសេន វហតិ ឯត្ថាតិ = វ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ជាទីនាំទៅដោយគុណវិសេស (នៃជន)” ក. អធិ.

វហិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វលោកេ គុណវិសេសេន វឌ្ឍតីតិ = វ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើនដោយគុណវិសេសក្នុងលោកទាំងពួង” ក. ក.

វឌ្ឍ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ អារម្មណេសុ ឥន្ទ្រិយំ សំរតិ

ឯតេនាតិ = វ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុសង្រួមនូវឥន្ទ្រិយ៍ ក្នុង

អារម្មណ៍ទាំងឡាយក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ភិក្ខុ)” ក. ករ. វរ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ ធម្មជាតំ វមេតីតិ = វ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ខ្នក់នូវធម្មជាតិក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. វម-ធាតុ, ... ។

៧- សកលកណ្ណេសុ អត្ថំ វចរតិ : អាកិរតីតិ = វ

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) រោយរាយនូវសេចក្តីក្នុងគម្ពីរទាំងឡាយទាំងអស់”

ក. ក. វចរ-ធាតុ, ... ។

(៣៨) ស : មានវិគ្គហៈ ៨ យ៉ាងគឺ:

១- បិដកត្ថយេ យោសំ សលតិ : វិទ្ធិសេតិ ឯតេនាតិ =

ស (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុប្រៀតប្រៀននូវស្វរគឺកកងក្នុងប្រជុំ

នៃបីនៃបិដក (នៃជន)” ក. ករ. សល-ធាតុ, ... ។

២- ចារមីហិ សព្វត្ថិលេសំ សសតិ : វិទ្ធិសេតិ ឯតេនាតិ

=ស (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុកម្ចាត់បង់នូវកិលេសទាំងពួង

ដោយបារមីទាំងឡាយ (នៃជន)” ក. ករ. សស-ធាតុ, ... ។

៣- ចារមីឧត្តមពោធិ សម្មាទេតិ ឯត្ថាតិ = ស

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីដល់ព្រមនូវបារមីញ្ញាណនិងពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម
(នៃជន)” ក. អធិ. សំ-សព្ទ, បទ-ធាតុ, ... ។

៤- សុចរិតេន ឧត្តមមត្តំ សទតិ : ជាតាតិ ឯត្ថាតិ = ស

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីដឹងនូវប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តមដោយសេចក្តី
សុចរិត (នៃជន)” ក. អធិ. សទ-ធាតុ, ... ។

៥- កុសលកម្មេន និព្វានំ សិជ្ឈតិ ឯត្ថាតិ = ស

(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីសម្រេចនូវព្រះនិព្វានដោយកម្មជា
កុសល (របស់ជន)” ក. អធិ. សិជ-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វត្ថហានេសុ លក្ខណេន សយតិ ឯតេនាតិ =
ស (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុដេកដោយលក្ខណៈក្នុងទី
ទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. ករ. សី-ធាតុ, ... ។

៧- សព្វត្ថហានេសុ សត្តានំ ជីវិតំ សសតិ : បហាតិ
ឯតេនាតិ = ស (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុប្រហារនូវជីវិតនៃ
សត្វទាំងឡាយក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. ករ. សស-ធាតុ, ... ។

៨- សស្សៈ : អត្តនោ អយំ = ស (អក្ខរោ) “អក្ខរៈ)
 នេះនៃខ្លួន” (ឆដ្ឋិតប្បុរិសសមាស), អត្ត-សព្វ, ផ្លាស់អត្ត ជា ស ។

(៣៩) ហា : មានវិគ្គហាៈ ៧ យ៉ាងគឺៈ

១- សព្វត្ថហានេសុ ហរតិ : វិហរតិ : វសតិ ឯតេនាតិ =
 ហ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងនៅក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង
 (របស់ជន)” ក. ករ. ហរិ-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ ឃោសំ ហនតិ : ហីសតីតិ = ហ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បៀតបៀននូវស្វរគីកកងក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក”
 ក. ក. ហនិ-ធាតុ, ... ។

៣- សុចរិតេន កិលេសំ ហញ្ញតិ : វិទ្ធិសេតីតិ = ហ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) បៀតបៀននូវកិលេសដោយសុចរិត” ក.
 ក. ហនិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វលោកេ សត្តានំ អាយុំ ហរតិ : អារហតីតិ = ហ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) សំមកនូវអាយុដល់សត្វទាំងឡាយក្នុងលោក
 ទាំងពួង” ក. ក. ហរិ-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ ពុទ្ធវចនេន ហាសតិ : រមតិ ឯត្ថាតិ =
 ហ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីត្រេកអរដោយពុទ្ធវិបសៈក្នុងទីទាំង
 ឡាយទាំងពួង (របស់ជន)” ក. អធិ. ហស-ធាតុ, ... ។

៦- ឥធិ សត្តានំ ជីវិតំ បហាវតិ : ហីសតិ ឯតេនាតិ =
 ហ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាហេតុបៀតបៀននូវជីវិតនៃសត្វទាំងឡាយ
 ក្នុងលោកនេះ (នៃជន)” ក. ករ. ហរ-ធាតុ, ... ។

៧- បុញ្ញកម្មេន ចាបំ ជហាវតិ ឯត្ថាតិ = ហ (អក្ខរោ)
 “(អក្ខរៈ) ជាទីលះបង់នូវបាបដោយបុញ្ញកម្ម (របស់ជន)” ក. អធិ. ហា-ធាតុ
 , ... ។

(៤០) ឡ្យ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១-សព្វត្ថហានេសុ សកលក្ខណំ ឡ្យសតិ : បកាសេតិ
 តិ= ឡ្យ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវលក្ខណៈរបស់ខ្លួនក្នុងទី
 ទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. ឡ្យស-ធាតុ, ... ។

២- សព្វកម្មេន អាឡិយតិ : ធយ្ហតិ ឯត្ថាតិ = ឡ្យ
 (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាទីជុត ដោយកម្មទាំងពួង (របស់ជន)”

ក. អធិ. ទហិ-ធាតុ, រ-បច្ច័យ, ផ្លាស់ ទ ជា ឡ ហើយ
លុប ហិ នឹង រ-បច្ច័យបង់ ។

៣- ពហិកេហោ អាឡទតិ : បតិសដ្ឋរតិ ឯតេនាតិ =
ឡ (អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ជាគ្រឿងប្រុងនូវផ្ទះក្នុងខាងក្រៅ (នៃជន)”

ក. កវ. ឡទិ-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថំ អាឡរតិ : បរត្ថតីតិ = ឡ
(អក្ខរោ) “(អក្ខរៈ) ប្រព្រឹត្តនូវប្រយោជន៍ក្នុងទីទាំងឡាយទាំង
ពង្ស” ក. ក. ឡ-ធាតុ, ... ។

៥- ពុទ្ធវចនេ អត្ថំ អាទហតិ : សំសដ្ឋតីតិ = ឡ (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ) លាយប្រឡំនូវសេចក្តីក្នុងពុទ្ធវិចនៈ” ក. ក. ទហិ-ធាតុ, រ-បច្ច័យ,
ផ្លាស់ ទ ជា ឡ, ... ។

៦- បិដកត្ថយេ អត្ថំ ឡសតិ : បូរេតីតិ = ឡ (អក្ខរោ)
“(អក្ខរៈ)ញ៉ាំងសេចក្តីឲ្យពេញក្នុងប្រជុំនៃ ៣ នៃបិដក” ក. ក. ឡស-ធាតុ,...។

៧- ពុទ្ធវចនេ សកអត្ថំ ឡសតិ : ឥច្ឆតីតិ = ឡ (អក្ខរោ)

“(អក្ខរៈ) ប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍នៃខ្លួនក្នុងពុទ្ធវចនៈ” ក. ក. ឡស-ធាតុ, ... ។

(៤១) អំ : មានវិគ្គហៈ ៧ យ៉ាងគឺ:

១- សព្វប្បយោគេសុ ពិន្ធានា អត្ថំ អំសតិ : បកាសេតីតិ
= អំ (អក្ខរំ) “(អក្ខរៈ) ប្រកាសនូវសេចក្តីដោយពិន្ធក្នុង
ប្រយោគទាំងពួងទាំងឡាយ” ក. ក. អំស-ធាតុ, ... ។

២- បិដកត្ថយេ អត្ថំ អំសតិ : យុទ្ធអីតិ = អំ (អក្ខរំ)
“(អក្ខរៈ) ប្រកបនូវសេចក្តីក្នុងប្រជុំនៃបីនៃបិដក” ក. ក. អំស-ធាតុ, ... ។

៣- សព្វត្ថហានេសុ អត្ថនោ អត្ថេន អំសតិ : វិហចេតីតិ
= អំ (អក្ខរំ) “(អក្ខរៈ) រុងរឿងដោយសេចក្តីនៃខ្លួនក្នុងទីទាំងឡាយ
ទាំងពួង” ក. ក. អំស-ធាតុ, ... ។

៤- សព្វត្ថហានេសុ ពុទ្ធវចនំ អន្តីតិ : ឥច្ឆតីតិ = អំ (អក្ខរំ)
“(អក្ខរៈ) ប្រាថ្នានូវពុទ្ធវចនៈក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. អន្តី-ធាតុ, ... ។

៥- សព្វត្ថហានេសុ ចាកដំ អត្ថេន អន្តតិ : កហេតីតិ =

អំ (អក្ខរំ) “(អក្ខរៈ) ធ្វើនូវសេចក្តីប្រាកដដោយសេចក្តីក្នុងទីទាំងឡាយទាំងពួង” ក. ក. អន្តី-ធាតុ, ... ។

៦- សព្វធម្មេសុ អត្ថេន អន្តតិ : វិសោធនីតិ = អំ (អក្ខរំ)

“(អក្ខរៈ) ជម្រះដោយសេចក្តីក្នុងធម៌ទាំងពួងទាំងឡាយ” ក. ក. អន្តី-ធាតុ, ... ។

៧- ហានកតីសុ អក្ខរេន អន្តតិ : វឌ្ឍតីតិ = អំ (អក្ខរំ)

“(អក្ខរៈ) បម្រើដោយអក្ខរៈ ក្នុងហានកតិទាំងឡាយ” ក. ក. អន្តី-ធាតុ, ... ។

ឯកចត្តាឡីសក្ខរវិគ្គហោ សមត្តោ ។

អវសានគាថា

ចិរំ តិដ្ឋតុ លោកស្មី	លោកនាថស្ស សាសនំ
ទស្សន្តំ សោតវន្តនំ	មក្ខំ សត្តវិសុទ្ធិយា
ចិរំ ជីវតុ នោ រាជា	សរសោ ហោតុ នាមយោ
អន្ទោ អនីតិកោ ហោតុ	កម្ពុជោ ភុជិស្សោ សទា

អបិច

ចក្កវាឡេសុនន្តេសុ សមន្តានន្តទេហិវោ
 សទា ភព្រាជិ បស្សន្តុ សុខិវោ ជីយមាយុកា

ពុទ្ធេ បសន្នេ ច បសន្នេធម្មា

សង្ឃេ បសន្នា ចថ បុញ្ញកាមា

ឯវបកាវេហិ ច តេ លភន្តំ

អាសាយសិទ្ធិំ អថ ទុក្ខមោក្ខំ

សច្ចំ វេ អមតា វាចា, សច្ចំ ជាវេន្តិ បណ្ឌិតា;

ឯតេន សច្ចវដ្ឋេន បលាយន្តុ អធម្មិកាតិ.

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស បរិជិញ្ញានតោ ចតុស្សតាធិកានំ ទ្ធិន្តំ
 សហស្សានមុបរិ ឯកាសីតិយា សកានមច្ចយេន សាវន-
 មាសស្ស ជុណ្ហាបក្ខស្ស តតិយេ ទិនេ និដ្ឋិតោ អយំ ។

